

VOTA OXONIENSIA
Pro Serenissimis
GUILHELMO *Rege*
ET
MARIA *Regina*
M. Britanniæ &c. Nuncupata.

Quibus accesserunt Panegyrica Oratio & Carmina Gratulatoria,
Comitiis in *Theatro Sheldoniano* habitis, ipso *Inaugurationis*
die xi. *April. MDCLXXXIX.*

OXONI
E THEATRO SHELDONIANO. *An. Dom. CICCLXXXIX.*

Ad Regem & Reginam.

Qui Saxonidum Mavortia corda reducis,
Et fido Auriacos pectore reddis Avos,
Tuque, Maria, Tui decus & spes altera regni,
Quæ par imperium cum Jove Juno tenes;
Sumite, quas vobis nectit Rhedycina corollas,
Pieriusque inter tempora serpat honos.
Votivam exsolvit Vobis servata tabellam,
Præsentesque colit naufraga Musa Deos.
Redditur, & pulso cedit sua Mantua Vati;
O si par caneret rura recepta Maro!
Tu das nutantem firmari Delon, Apollo,
Et Tu Cecropios stare, Minerva, Lares.
Te, Dea, Te Cererem agnoscunt florentia Tempe;
Te, Deus, incolumes Pana fatentur oves.
Nulla intermissæ patimur dispendia lucis,
Dum Phœbo sociam Cynthia jungit opem.
Seu bellis opus est, & fræna recuset Ierne,
Non leve Nassaïdæ dextera fulmen habet;

Seu

Seu Pax formosæ permittat sceptræ Mariæ,
Non aliam sceptris malit Elisa manum.
Pergite felices, Vobis tutantibus aras,
Sinceram temerent nulla venena fidem.
Isiacas nunquam Tiberinus adulteret undas,
Nec multum insinuet pigra Geneva lacum.
Sic Tua, Magne Pater, Gradivus cœpta secundet,
Et gemat imposito Gallus Iberque jugo.
Sic multum Tibi, Diva Parens, Venus addat Julum,
Nec Britonum sterilis vota recuset Hymen.
Magna precor; sed Queis servata altaria debet,
Quod nimium tribuat, non habet arca Jovis.

GILB. IRONSIDE

Vice-Cancel. Academiæ Oxon.

Et Reginæ MARIAE.

Dura dum sœvus premit obsidione Quirites,
Porsena, perniciem patria, tristesque ruinas
Avertit flammis injecta Scævola dextra.
Præcipitem in terræ Vastum se mittit hiatum
Curtius, ut foedæ fistat contagia pestis.
Ulro pro Patria subiens hostilia Castra
Mortem adit intrepide Codrus. Tirynthius heros
Monstra necat, Romæque duces viætricibus armis
Intactas subigunt gentes, urbesque superbas
Terrarum Domini. Tantis illustria factis
Nomina Vivaci memorant, memorique tabella
Historici Vatumque Chorus, cui grandia fari
Musa dedit, tantæ laudes virtutis ad astra
Pegasis defert alis. Quæ, qualia, quanta,
Non monumenta tibi ponet, non exigat aras
O Rex, grata suis Gens nunc rediviva periclis,
Quam tandem audisti clamantem, & multa querentem?
Te Duce, perrumpit florentes ære phalanges
Læta Cohors, Populosque facit parere volentes,
Securumque vetat belli trepidare Tumultus,
Artificesque procul Scelerum in deserta refellit.
Felicem O Populum Litui clangore vocantem
Qui sequitur, fretusque tui, duce lumine, Vultus.
Magnanimis tu Major Avis, hi Marte feroci
Concutiunt gentes ; at tu sine Sanguine Victor.

*Edv. Warwic. & Holl.
Comes. & Coll. Exon.*

JAM demum votis fruimur, soliumque beatum
Murice conforti sexus utriusque refulget.
Sexus uterque, Heros, nec non & Regia conjux
Vendicat hoc fibi jure decus, natalibus illa
Innumeraque simul virtute, nec antea qualis
Reginas usquam, nec quæ decoravit Elizam
Plusquam fœmineis moderatam sceptræ lacertis.
Tempora sed tanti Regis, qui bella ministrat
Imperiumque Deum, sua cui violata repandit
Vulnera Relligio, viætriciaque impetrat arma ;
Justitiæ qui munit iter, gladioque minaci

A

Protegit

Inauguratio Regis GULIELMI

Protegit incolumem trepidante tyrannide mundum,
Quæ sat digna, sat ampla potest ornare corona?
Omne quod immensum, nostræ victoria genti
Vestra tulit (vestræ quamvis submissio mentis
Victoris jubeat nimis acre filescere nomen.)
Et crebro, pariter memorique agnoscimus ore;
Atque rates omnes, armamentaria, & arces,
Et per te fausti sacrata insignia regni,
Præmia gestorum, tibi se lætissima tradunt.
Sed quæ tam latis extenditur undique ramis,
Et tam fusa patet, condones (Maxime Princeps)
Si non admensas admittat laurea grates-
Anglia, te sceptrum non dignante, superbit,
Atque optat majora tuæ quæ munera dextræ
Offerat, innumeris non tantum erecta periclis,
Sed vestris etiam nunc illustranda trophæis.
Segnis, inersque diu, nunc lætas arrigit aures,
Exultatque audire tubas, lituique sonoros
Haurit ovans strepitus; tua castra ubicunque per orbem
Gloria ducet iter, studio inflammata sequendi:
Sive Ludoviceos primum disrumpere fasces
Lictoresque ferire necis, quibus iste Tyrannus
Stipatus, sacras sic debacchatur in aras:
Sive Hyberniacas mavis penetrare paludes,
Lustraque monstrorum eluere, inferiasque scelesti
Martyribus inactare gregem: victrum ocyus ensem
Poscit uterque labor, nec victima gratior unquam
Offertur superis, quam cum prostrata gemiscit
Sævitia, insani furiata libidine zeli.
Hoc docet Heroas bellum; hoc exercita Marte
Virtus vestra statim delebit funditus antra,
Deposuit late foetus ubi fertilis Hydra.
Divinum aggrediare opus, & veneratio vestri
Nominis, Angliacis quæ plurima regnat in oris,
Densabit subitas numeroso milite turmas,
Atque addet partis majora Trophæa triumphis.

J. Hough S. T. P. Col. Magd. Praef.

Et Reginæ MARIAE.

Ad Regem.

O Magna Auriacum soboles ! O sternmate longo
Heroum demisse Heros ! Quo fospite manes
Naſſavii exultant ; Fredericique umbra superbit,
Magnanimi recolens tamquam & fata nepotis:
En Tibi captivam priſci gens aspera Bruti
Submittit cervicem ultro ; Tibi bella minanti
Obvia in amplexus ruit ; & Mavortis aviti
Oblita, infuetam manibus prætendit olivam.

Quos non terribilis Cimber, tristesve videri
Pictones, aut toryi fregit vis dura Canuti:
Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
Agminibus mifti; gelido neque victor ab Iſtro,
Edomuit pugnando, deditque in vincula Cæſar:
Hi non indecores ferro, neque cedere caſtris
Affueti quondam, Tua ſponte in fræna reclines
Subjiciunt humeros; viſtriciaque arma fecuti
Optato cedunt nodo, manicisque fruuntur.

Aſpice, ut unanimis Procerum, populiſque Senatus
Scepta Tibi parat, & ſolito movet ordine palmam,
Et merito capiti exortes decernit honores !
Nam neque Te regni ſumma ad fastigia vexit
Lucinæ favor, & naſcendi inglorius ordo :
Vivida ſed bello virtus, tutataque ferro
Libertas, iuſtique amor, & reverentia Divum,
Intemerata fides, & non revocabile verbum.

Hac olim Argolicum Theſeus, hac arte Quirinus
Romanum imperium fixit : Cyrusque ſubacto
Major avo, ambigi Martis durique laboris
Mercedem, Persas, populosque recepit Eos.

Te Duce, Gradivum poſcunt defueta triumphis
Agmina, & in patrias ſperant affurgere lauros :
Te Duce, viſtrices aquilas trans oſtia Rheni,
Trans Ligerim oſtentant Britones; avibusque ſecundis
Avulſos Morinos, & Neuſtrica regna reposcunt :
Semineces video Celtas, genibusque minorem
Borbonium ſævire minus, promittere iniqui
Exilii finem, pulſosque requirere cives :
Nec quicquam: Domino Rhodanus meliore ſuperbit,
Et fractos tibi volvit Arar, Tibi Sequana fluctus.

Inauguratio Regis G U L I E L M I

Auspice Te, canum Mater cultuque decorum
Efferet os tenebris, puroque incedet amictu
Relligio; & vanas, in Te inclinata, retundet
Irasque, infidiasque, & ovantem sanguine Romam.

Vos, fidi Manes, nati melioribus annis,
Vos. Baliolæis bustum miserabile flammis
Experti quondam; Latimeri simplicis umbra,
Ridlæique anima, & Cranmeri dia senectus;
Nunc o! nunc hilares defensis funere vestro
Arridete aris; hasque olim sanguine fœdas
Lustrari gaudete arces; hac sede cucullos,
Funigerumque greges, & adorea numina pelli;
Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula Sunto.

Ecce fuos repetit, pulso bubone, Penates
Cecropiasque domos, dilectaque mœnia Pallas.

Qualis ubi media volucris Jovis ales in Æthra
Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem;
Impavidæ redeunt in patria rura volucres,
Tuta colit sylvas Philomela, & littora Cycnus.

Quin Tu, sancta Ædes, quæ multos ubere partu
Fudisti heroas: Quæ nunc (sic fata revolvit
Nassaides) Dominum tanto es fortita minorem,
Quanto alias inter fulges Regina Sorores:
Tu quoque non levibus nuper jaçtata procellis,
Tu cladis pars magna; alios meliore metallo
Fidas ire dies; alium tibi surgere credas
Wolfaeum; Auriaci Te spera in nomen ituram,
Henricique Tui majorem agnosce Nepotem.

Henricus Aldrich S. T. P.

Ecclesiæ Christi Decanus.

Et Reginæ MARIAE.

QUO rursum Nos Diva rapis! post Funera Regum,
Et male fucati dubiam Trieterida Regni,
Ancipites partus, & Rafi Verticis Astus,
(Apprime doctos os sublevisse Popello)
Post Fraudesque Dolosque & mille Piacula Gentis,
Quid fessos rerum trahis in nova prælia vates?
Ergo age! tenta aliquid dignum Meliore Cothurno,
Et quod in AURIACIS possis ululare Triumphis:
Sic Tu quæ dederas Sontes in Crimina vires,
Veridica tandem lustrans præcordia Flamma,
Placabis Superos, Animainque in Carmine pones.
At prius in toto, quid spargitur Orbe, videndum est.

Directas Acies & opertos Milite Campos,
Et crudescentem, non uno Vulnera, Martem
Quique per Europam late desæviit Hostem,
Nec Romæ tantum Ludovicum dira minantem
Dicere fert Animus; Sed quæ par musa labori
Quidve feram vasto tenuis Promissor hiatu?

Vos æterni Ignes & Ponto nescia mergi
Sidera, quæ regitis populos, quos despicit Arctos,
Audite hæc, meritasque malis avertite pœnas.
Nam quare in Nostras Regiones funditis Iras?
Qua face candescat Cælum, Quod (dicite) Monstrum
Frendeat, aut Rabiem Barbatum despuit Astrum?
Atque Europæis cur non licet esse beatis,
Cætera cum Terræ Confinia læta quiescant?

Nam parte ex Afia, atque Eōo cardine mundi
Mitia sepositis mitescunt fæcula Rixis.
Non ibi Turca ferox, nec Medus Acinace stricto
In furias cædesque ruit, non Accola Gangis,
Sed Nudi Garamantes arant, & sole perusti
Mollia securi depectunt vellera Seres.
Sinica Tartaricis coalescunt agmina Turmis.
Nec Pacem, quamvis Pontem, indignatur Araxes.

Ipsa etiam infanis nunc abstinet Africa pugnis,
Africa foeta Armis, Peste, & Serpentibus atris,
Et deserta siti, nondum sitit illa Cruorem.
Labitur innocuo jam Lenis Bagrada fluctu;
Nec Guinea auriferas in sanguine merlat arenas.
Monomotapa suis gaudet se claudere Castris:
Mollis Abyssinas mulcet Concordia gentes.
Ipse etiam truculentus Arabs, Nomadumque Catervæ

Inauguratio Regis GULIELMI

Affuetæ prædæ vacuas solvere pharetras,
Cum fœse & toto coeunt in Fœdera mundo.

At Pars Quarta Orbis, Celataque littora quondam,
(Littora felici quondam lustrata Columbo)
Concordes animas alit atque Quietè fruentes.
In mare, qua spirat Boreas, prælarga volutat
Fluctus Plata fuos, Ipsum mare forte putares,
Si Pacem spectes poteris dixisse Paludem.
Ast ubi Declivem vastum mare vergit ad Austrum,
Oceanus placide geminos interluit Indos
Hospita Pacificos volvens ad littora fluctus.
Dives inexhaustis Indormit America Gazis.
Nec Tuba terribili sonitu Vespuccia Regna
Territat, & quamvis mortalia pectora turbet
Auri sacra fames, acuatque in viscera ferrum,
Nulla Potofinos divexant Jurgia Colles.

At Nos, qneis melior Doctrina, Effataque Legum
Sancta coquunt animos, & pectora conscia veri,
Prælia miscemus, furiisque immanibus acti
Fraxineas quatimus præacutæ Cuspidis Hastas,
Trudentes miseros in dira pericula Cives.

Impiger extremum certat LEOPOLDUS ad Istrum,
Odrysias fundens acies, Victorque revertens
Jam tandem ad Rhenum violentos summovet Hostes.
Eubœam Venetus quatit & Peleponia regna :
Vistula Sarmaticis calefit pulsata maniplis.
Australes tendit Suecus Bellator ad oras.
Hispanus Scaldim Mosamque redintegrat Armis.
Ad Vahalim Batavus concurrit, Danus ad Albim.
Burgundi Helvetiique fremunt, Ararimque laceflunt.

Dic age cui Turbæ tot, cui Certamina tanta
Et quibus Europæ debentur funera causis.

In promptu causa est, Alieni dira cupido.
Insidiaturus cunctis movet omnia Gallus.
Cuncta Rapit dum cuncta Trahit, cunctisque timetur
Cuncta putans superare vel Ense, vel Arte, vel Ære.

Sed nunc Finis erit, nam jam Guildhelmus in Hostem
Obvius ire parat, Viætumque ulciscitur Orbem.
At quæ Bella parat, quæ Terra Bella Marique !
Imprimis Rex ipse, Antiquo è stemmate Regum,
Induperator erat, strinxitque in prælia ferrum,
Cum vix vernarent prima lanugine malæ,

Et

Et Reginæ MARIAE.

Et Pubescentes exceptit Marspiter Annos.
Qui Boddegravias bello tremefecit arenas,
Et Tirocinium Gallorum in cæde locavit
Nunc iterum quærit, quos Infans vicerat, Angues.
Omnia rite notat solers, meditataque tentat
Prælia, & in justum sua spicula præparat hostem.
Disponens vero simulatas ordine Pugnas.

Hic paſſim aspicias Britonum Vexilla Leonum,
Tympana, Bombardasque, Tubasque, Globosque, Facesque,
Ductores Cocco rutilos, Auroque Decoros,
Qui veteres valido renovant Tirone Cohortes.

Jam primas adverte acies, Equitumque catervas,
Cristatas rigidis horrentes ensibus alas,
Armis conspicuas, & lætæ flore Juventæ.
Tum Pedites juncto stipatos agmine, Robur
Gentis habes; stat ferri acies mucrone corusco
Stricta, parata neci, facilesque in vulnera dextræ.
Agglomerant Alacres ſefe ſubitique Volones.
Et deinceps multa gaudentes cæde Dracones;
Centauros hos eſſe putes, Martemque Bimembrem
Exercent, in Equis pugnant Pedibusque vicifim.
Quis mortem fugiat Telo, Monſtroque prementem!

Nec Vos celabo dira atque incognita priscis
Militia, Extremos fervataque pestis in annos:
Ecce Granadomachi (Gens eſt asperrima Bello)
Hi non decernunt Clava, ſudibusve præuſtis,
Aclidibusve petunt densas turbare phalangas,
Aut Gladiis haſtisve ruunt. Gortynis arundo
Temnitur; hi ſpernunt & inania vulnera rident,
Æmonioſque arcus auiſis Puerilibus aptos;
Stuppea nec torquent Balearis verbera Fundæ.
Sed magnum ſtridens contorta Phalarica flagrat
Fulminis acta modo, quam non Argenteus Umbo
Nec dupliſ ſquaina ſplendens lorica, nec ipſæ
Urbes ſuſtineant, aut quaffis Oppida muris.
Horum præ Tonitru ſunt Fulmina Bruta Deorum.
Hi Bombomachidæ Superis metuuntur & Imis.
Et merito; neque enim vibrant Mortalia Tela,
Vefuvio pugnant Ætnaque aut ſævius illis.

Talibus Auxiliis Animisque Ingentibus, Heros
It contra, ſecumque Deos in prælia dicit:
Perge ergo Auspiciis felicibus, Inclyte; Perge

Inauguratio Regis GULIELMI

Cogere Liligerum male parta refundere Regem,
"Et sperare Deos memores fandi atque nefandi.
Perge Animos mulcere feros, Victorque Volentes
Per populos dare jura prius desueta; Tuisque
Interfis lætus. Batavum comitantibus Armis
Anglica se quantis attollet Gloria rebus!
Quæque avulsa imis nutaverat Insula fibris
Subsidet placide Gemino sub sydere fixa.

Nec Nobis solum sed eris præsentius Orbi
Attonito numen; nam post Pythona subactum
Verus eris Mundo, non qui se finxit, Apollo.

Hen. Beeston,

Nov. Coll. Cuſt.

Gloria summa Patris fuerat defendere Belgas,
Et propria Hispanos sternere posse manu.
Fortis avi Italicam divulsa dextera mitram;
Et libertatem juraque prisca dedit.
Sufficiatne, æquum est, tanto Gens una Nepoti,
Cujus opem triplex vendicat Imperium?
Protegit ille gregem, assuetos fugat ille cruori,
Cum fitiat Romæ sævus ovile lupus.
Debita sunt partim miracula tanta Mariæ
Prostrarunt hostes, illius arma, preces.
Effuso multi meruerunt sanguine regnum:
Mitior ad solium est semita pace tibi:
Grandior exanguis palma est; si Marte tulisses;
Tum graviora forent vulnera, fama minor.

Hugo Piper

Arm. è Coll. Wadh.

Comm. superioris Ordinis.

Et Reginæ MARIAE.

FCquis Praxiteli faber æmulus, ecquis Apelli,
Heroum vivos norit depingere vultus,
Aut Parios simili lapides animare figura?

Arte opus est, dextraque habili; five æquoris æstus
Oppositæque acies, bellique expandere scenam;
Seu longam augustæ seriem deducere pompæ:

Primum in commota vaga classis fluctuet unda,
Commota primum: mox temperet æquora Tethys,
Et Triton dubias levet æqua culpide naves.

Stet juxta imbellis fine parma, & culpide miles,
Perfida quem nudo traduxit Hibernia talo:
Qui sibi pollicitus cædes, & inertia bella,
Commissasque impune acies, simulataque castra,
Arma tremet, patriasque fugit miler exul in oras.

Non procul hinc, pinguis longe trans æquora Flamen,
Qui multum Veneri, multumque litavit Jaccho;
Nunc calices paterasque ferens, madidosque penates,
Maturum urget iter, non ipso abdomine tardus.

Quum bene succedent piæ justo ordine turmæ?
Æratæ Belgarum acies; agmenque decorum
Nassavides in bella vocans, Ipse agminis instar.

At ne Carolidæ interea temererur imago;
Dedecoresve manus fundat lasciva colores:
Sed sceptri, generisque memor, tege nube Jacobum
Defensum tenebris, & dono noctis opacæ.

Hæc ubi reddideris, si pars extrema tabellæ
Si qua forte vacet, lœta dominetur in urbe
Effrænis de plebe cohors; & vindice flamma
Ceræque, truncique; & dædala numina flagrent.

Mox, ubi se dubio credit Maria profundo:
Pinum glauca cohors; pinum omnes undique nymphæ
Cœruleis cingunt gyris; hinc vela Lycoris,
Hic regat antennas Melite; nec carbasa Doris
Negligat; & placidi vix fulcent lintea venti.

Hic fingas duplœ gemmis, auroque coronam,
Fatiferumque ensem; & rorantem sanguine nullo
Curtanam; & Paphiis surgentia sceptræ columbis:
Sacra Anglis dona, & veterum gestamina regum.

Quis nunc augusti speret cœlare decoros
Wilhelmi vultus; Tyriam quis murice pallam
Pinxerit? Affyriove croco simulaverit aurum?

C

Cum

Inauguratio Regis G U L I E L M I

Cum sacro fultus folio, regale potenti
Gestat ebur dextra ; & populis dat jura Britannis ;
Submissumque regit, Gallo frendente, Senatum.
Hinc ubi Sarrano Maria & effulget in ostro,
Sidereosque oculi, frontisque expandit honores :
Quæ reddet pictura Deam ? quæ purpura frontem,
Aut collum signabit ebur ? quæ gemma reponet
Fulgentes radios, & vivos luminis ignes :
Hic, impar operi, Pictor, trepidare dolebis
Artificem dextram, & vanos languere colores :
Hic uti, cum Cous Venerem tentarit Apelles
Tentarit frustra ; nec adhuc Suprema Tabellam
Linea signarit, nec Sacra absolverit ora :
Damnabis calamos, victamque fateberis artem.

Christophorus Hales Baronettus
ex Aede Christi.

Adfit qui fessos ad portum dirigit Anglos,
Qui nimbis mersas multis lacerasque procellis
Res condit Britonum. -----
Talibus hæcne satis meritis parva insula Regem
Compensat, toti leges qui imponeret orbi ?
Sed quondam fuerat, divo devota potenti
Insula quæque suo, statuens pro præfide numen,
Creta Jovem, hæc primo gaudebat numine Terra ;
Et delubra Sami posuit Saturnia Juno ;
Sed mage divinos (Gulielme) Britannia vultus
Dum sentit uestros ; tua dum pulcherrima conjux
Atque eadem Regina suos dum dirigit Anglos
Insula nostra Samum superabit & Anglia Creten.

Jacobus Worsey Equ.
Aurati Fil. Nat. Max. Soc. Com.
Novi. Coll.

Et Reginæ MARIÆ.

POlt Boreæ Flatus, Hyemesque, hybernaque bella,
Mitis ubi nullas habuit victoria pugnas,
Ver certa cum pace redux duo regna secundat,
Et nostra cum gente simul natura novatur.
Fati opus esse scias, subito pede vertitur ingens
Machina, miranti facies subit altera regno,
Fortunæ absque omni strepitu convolvitur orbis,
Ut cum nocte dies verso mutatur Olympo.

Cumque ortum occasumque omnem fera prælia versant,
Atque Afia Europæ est trepido collisa duello
Gens immota sumus, tantoque in turbine rerum,
Pax Anglos secura beat, subducit & orbi,
Dixeris & mundo divisos pace Britannos.
Pignus habet firmæ Regio tranquilla salutis
A Superis, requiemque dabunt, Qui bella fugarunt.
Hinc atque hinc geminis stas alte innixa columnis,
Fræna simul fortis sexus, mitisque capeſſit,
Proviſumque domi paci est extrinſecus armis.

Hos igitur ritus merito pars lætior anni
Prima videt, totumque hoc omine currat & ævum.
Sol magis ut videat crescenti hos lumine ludos,
Jam medium verlus tendit magis altus Olympum,
Solis & ad radios florum sese Iride pingens
Terra parens tantæ favet ipsa & lucis honori,
Et turgente ſinu variis enixa Colores,
Vifa est gemmantes offerre vel ipsa coronas,
Atque iſtam speraffe diem, tantique triumphi
Conſcia purpureos ultro ſummittere flores,
Et regale decus coccumque oſtrumque paraffe.

O fælix, ſemperque Anglis celebrabere menſis,
Qui mare navigiis aperisque, & Floribus agros,
Non nobis flores, florentia ſæcula reddis.
Quique ſoles placidas cœlum mulcere per auras,
Aeris & nobis afters, pacisque ſerenum.
Mense olim hoc, ſiquid veri cecinere Poetæ,
Emersit Natura Chao, pugnantiaque inter
Sese Elementa, ligans æterna pace, diremit.
Nec te conflictus hic compoſuiffe minores
Fama refert, noſtris ô Princeps reddite terris,
Hoc ortus populo, populo huic tutamina præſtas.
Excuslo ingenti nam tempeſtate Magistro,

Inauguratio Regis G U L I E L M I

Ipse gubernaculum capis impiger, & premis undas,
Temonique vago, nautis instantibus, instas
Instar at Æneæ Tu terris multa, marique
Pertuleras, jaestate nimis, pia sacra priusquam
Huc poteras tandem retulisse, tuosque Penates.
Primo etenim tantis irascitur Æolus ausis,
Obvius & totis tibi fese objecit ab antris,
Sed Fato, tandem victus, non obstitit ultra,
Fortunæque tuæ, moxque omnibus aufugit undis
Ipsa suam tibi quod præbent primum æquora pacem
Ingens omen erat, quod mox & terra secuta est,
Postque maris vietas hyemes cecidere procellæ
Terrestres, Pax inde venit super aurea Cœlo
Et lata terras Pelagumque amplectitur ala

At Tu Quæ tanto bis jam sociata marito es
O mentis Regina prius, liberrima colla
Quam Batavi cupiere suam, vittaque redemptam
Regali secum semper voluere morari;
Cui Venus affudit nascenti conscia formam,
Gratia cui triplex mores, Musæque loquela
Nostro fiqua fedet vel adhuc nubecula cœlo,
Nec dum certa fides rediit mansura serenis,
Omnem Tu pelles conjuncto lumine noctem.
Plutique oculis vinces, duxor quam maximus armis.
Sic quoties rapidis notus acer inhorruit alis,
Et Ratis Jonio longe deprensa profundo est,
Unum ex Ledæis si forte effulserit astrum,
Non propere cessere hyemes, nimbique, notusque;
Crebrescunt auræ, furit Unda, ratisque fatiscit.
Sed geminus si Castor adest, tum murmura venti
Ponunt, & lassa subfudit arena procella.

Guil. Levinz,

Coll. D. Johan. Bapt. Præses

& Græcæ Ling. Prof. Regius.

Et Reginæ MARIAE.

Ad Regem.

Angliacæ interitum Fidei cum Roma pararet,
Spiraretque graves imperiosa minas;
Gens non fracta malo est, sed contra audentior ibat:
Cætera permisit confiencia Deo.
Quo Duce, Nassovius nostris Stator advenit aris,
Sustinet & Regni præcipitantis onus.
Informes umbræ ut fugiunt, tristesque tenebræ,
Cum rutilo purum Sol vehit axe diem;
Sic cæcos, Rex magne, dolos, & nubila noctis
Romanæ, radio tu propiore fugas.
A vero haud aliter superari debuit Error.
Non Vi, sed solo Lumine corda domat.
Macte esto cœptis Princeps, Pietate favente;
Illa suos hostes opprimat, illa Tuos.

*Ioan. Mill. S. T. P.
Aulæ S. Edmundi Principalis.*

Auriacus Princeps non uno nomine charus,
Non vi, non armis, sed prece regna capit;
Venerat ut Princeps, mox Principe celsior intrat,
Nec nisi de nostra gente Rogatus ovat;
Victor adest nobis lætus sine fulmine belli,
Signa quidem nosco per sua, Victor adest;
Solus Romæ Hostis, nobis clementior inde,
Lassa sub alarum tegmine Regna fovet;
Regna fovet lassata diu minitantibus armis,
Et solo aspectu Vulnera nostra vetat;
Qualis erit posthac nobis Rex, quosque Triumphos
Nostra sub Auriaco nomine Terra feret;
Qui bellum intulerit vel pace beatius omni,
Bellum infons, noscas ex pietate sua:
Relligio tantum potuit suadere bonorum,
Religio tali Principe sola minor;
Hinc Tibi submittit Fasces, Regum Optime, Sacros;
Atque suas Claves, altera Sacra, vovet;
Quippe quod indigno conclusa est carcere nuper
Infula Sacra, locum mens meminisse stupet,
Jam tibi porrexit meliori jure tuendam,
Quippe sibi tandem redditur, atque Deo:
Ergo Dimidium Regni curator habendum?
Atque Corona tibi dimidiata placet?

D

Totus

Inauguratio Regis GULIELMI

Totus eras bello, totisque amplectimur ulnis,
Anglia jam totas jure rependit opes :
Jamdudum Laurus, Viciticia signa, tulisti ;
Nunc Sacrum exornent Aurea Serta caput ;
Aurea Serta licet, munuscula vilia, si sic
Armis censentur digna reperta tuis.

Ad Reginam.

Accipe regna, precor, Tibi jam charissima facta
Parta sub Augusto conjugae regna cape ;
Rex licet Augustus, quos das, Tibi reddit honores,
Imperio soboles Regia utrinque praest ;
Clrior in solio regnes conjuncta Marito,
Lumine jam duplici multiplicata nites ;
Tu Titulos, Hic Arma tulit, titulosque ; superbit
Anglia regali nomine utroque ferax ;
Tu Regina sedes, Rex Augustissimus ille ;
Nec minor ille Deus, nec minor ipsa Dea es.

Josh. Lasher M. D. è Coll. D. Joan. Baptist.

Advenit expectata dies, meliore lapillo
Designanda dies, festam colat Anglia lucem.
Fulget Iu lux fausta ! valent audita piorum
Tandem vota Diis. Solium sublimis avitum
Consecravit princeps cui vatum oracula priorum,
Fataque compositis Saturnia secula bellis
Prædictere. Venit tandem pax aurea blandis
Auspiciis, venit alma quies, bellique recedit
Horror, & attonitam sedat concordia gentem.
Jam reddit & virgo, terras repetitque relietas
Astræa, & niveis cœlo demittitur alis.
Desine nunc culpare Deos ; scelera ipsa, nefasque,
Et violata fides, legumque excusa potestas
Hac mercede placent. Cœlum Tyrinthius heros
Non nisi bisensi subiit post tædia pensi.
Aspice quam prono indulgent tibi numina vultu,
Princeps, quam largo cumulant sua dona favore.
Ipsa parens rerum gestit, terrisque recentem
Depinxit scenam : varios induit colores
Prata virent, sylvisque sui renovantur honores.

Ridet

Et Reginæ MARIAE.

Ridet ager, rident horti, meliore resultat
Sol jubare, & tremulo splendescit purior axe.
Fumant thura focis, omnique à fronte corymbus
Nutat, & effusis levis indulgentia frænis
Luxuriat, plausu late fremituque secundo
Compita cuncta crepant, populorum vox tonat una
Rex vivas, nostrasque diu modereris habenas;
Mollia tranquillæ deducas tempora vitæ,
Et numeres multis redeuntia secula lustris.
Sis multa, Rex, prole pater, serosque nepotes
Aspicias, & cum Pylios superaveris annos
Promissum illustres æterno fidere cœlum.

*Gualterus Moyle Eq. Aur. fil. natu max.
è Coll. Exon.*

UT tu nutantes Britonas, Celeberrime Regum,
Servares propera, sed fine cæde, manu
In se convertit districtos Albion enses,
Victoremque ambit, vincere sueta, suum.
Jamque videt rursum sibi redditæ jura, fidemque:
Arma nec, ut nuper, quæ tenet ipsa, timet.
Hæc sibi promittat glacialis Hibernia; tanto
Ni malit tenuis præda sub hoste mori.

*Guil. Russell Equit. Aurat.
fil. natu max. è C.C.C.*

Viderat infestos cum primum è sede Gigantes
Jupiter; Impia gens fulmine sparsa jacet.
Haud aliter, Wilhelme, tuos cum fenserat ictus,
Quilibet ingemuit lapsus ab arce Gigas.
Si vetus invictos agnoscit Roma Britannos;
Incaustum strueres jam nova Roma dolos.
Volvitur immensum non uno cardine Regnum:
Et stat nunc geminis Anglia fixa polis.
Nam tibi par Conjuræ, Cæsar: non æmula juris;
Vos thalamo & folio miscuit unus amor.

*Rob. Matthews Coll. Jes.
D 2 Socio-Commensalis.*

Inauguratio Regis GULIELMI

BEllica magnificos ne jactes Roma Triumphos,
Sanguine, quam portas laurea, fœda fuit.
Inter tot Magnos, solus (fortissime Princeps !)
Nullo pollutus sanguine, viator ades.
In promptu ratio est, hostis tibi non fuit ; ut quem
Anglia patronum noverat esse suum.

*T. Reeve è Coll. Trin.
Armigeri Filius.*

NAffovios cecinit jamdudum Fama triumphos,
Omnia centeno, nec valet ore, loqui.
Auguror en trepidi Marcescunt lilia Galli
Vicinumque novo se cupit esse Mari.
Sola sed ah nimium queritur Juverna, jacetque
Per terram fœdis pulverulenta comis,
Ast hæc splendidior, Willelmo dante, resurget,
Pœnaque pensabit mox repetenda Moras.
Non ego depicti scrutor Laquearia Cœli,
Nec quœ stelligeris fint inarata plagis ;
Cumæis fuerit pretium vel vile libellis,
Principe in hoc, Gentes jam sua fata legant.

*Edv. Thurland,
Coll. D. Jo. Bapt. Gen. Comm.*

REgnatrice Domo & Suminis majoribus ortus
Implebis Vacuum Rege minore Thronum.
Pugnaces olim pro Libertate Britanni,
Sed frustra ; Populus nunc sumus : ante, Pecus.
O quam Mira potest Ingens Naffovia Virtus !
Curritur ad Vestrum Magne Wilhelme Jugum.

*Franc. Knollys Armig. Filius
Super. ordinis Com.
Coll. Trin.*

Et Reginæ MARIAE.

بَدِين مَلُوكَهُمْ قَرِي النَّاسِ دَاهِنِين
حَمِيشْ قَوْدُوهُمْ قَرَاهُمْ تَابِعِينَ،
طَوْبِي لِلْقَوْمِ صَارَ مَلِكَهُمْ رَاشِدِينَ
حَتَّى يَصِيرَ كُلَّهُمْ رَاشِدِينَ،
عَزَّ لِلْمَلِكِ دِينَ وَلِلْمُدِينِ مَلِكَ
بَعْرَهُ عَمَدَ كُلَّهُمَا قَادِيِينَ،
طَوْبَادَا اَنْ لَنَا مَالِكَ وَمَلَكَةَ
الِّي مَلَةُ الْحَقِّ مِنَ الدَّاعِيِينَ،

Edw. Pococke Ling. Hebr. & Arab. Prof.

Carmen Turicum.

قَنْكَوِي رَاضِ اولِسْوَنْ كَهْ غَيْرِ مَغْلُوبِ
پَادِشَاهِمَزْ بُو جَرَهْ حَاصِلِ اولِوبِ
اولِ دِيَنْ-مَزْ فَسَادِدَنْ اَمَانِ وَيَرْدِي
اولِ جَادِمَزْ اولِوْمَدَنْ رَهَا وَيَرْدِي
اَنْوَكِ اِيجَّونْ تَنْكَرِي صَوَاشِ اِيْلَدِي
قَقْلَسَرْ اُوكَا بُونَهْ مَنْصُوبِ اِيْلَدِي
تَخْتَ اُورَرَهْ هَرَزِمَانْ ثَابِتِ اولِسْوَنْ
بِولَدِاشْنَهْ دِيرِي اُورَونْ اولِسْوَنْ
اولِ ڪَوِوكِ دَنْ بَرْمَهْ كَوْنَدِلَمَشْ
دَخِي ڪَوَصَدَنْ هَبِبِ زِمَانْ ڦَارَلَنْمَشْ
چَوْقِ دَسَلْ ڪَاشِكَي دَوْتَسَهْ اَنْوَكِ بِولَدِاشْ
چَوْقِ بَلْ دَوْلَتِلَوْقَالَسَهْ اَنْوَكِ ڦَاشْ

Perficum.

عَمَرْ دَرَازِ باشَدَ وَهَسَلْ بَسِيَارِ بَادَ
تَخْتَ پَانِشَاهِ هَمِيَّونْ فَيَرُورِ اَبَادَ

Thomas Hyde S. T. D.

E   *Protobibliothecarius Bodleianus.*

Inauguratio Regis GUILIELMI

Ja*m tandem Auriacos decorat diadema triumphos,*
Sacratumque caput regius ambit honos.
Quot scelerum portenta jacent ! Et qualia quondam
Justitiæ vindex fregit avita manus !
Emicat imperii Confors jam pulchra Maria,
Plurimaque Augusto regnat in ore Venus :
Alma rapit populos, quos protegit ense maritus,
Ingenuosque Anglos, qualis Eliza, regit.
Cœlum longinquo visum est albescere tractu,
Musaque in exilio sensit aedes Deum.
Flebilis ingemuit divulsa Magdala natis,
Nec tulit infontis funera iniqua domus :
Dum notha progenies, Lernæ maculosa propago,
Infesto yiduum polluit ore finum.
Sæviit indomiti rabiosa licentia zeli,
Et laceranda facro vertice Mitra fuit.
Fervet opus, gladioque minax Loyola superbit,
Sanguine schismatico ceu saturandus erat.
Hostia vincita stetit, Clerus, mactanda furori,
Et suasit pietas prodigiosa nefas.
Non impune tamen. Confurge salutifer Heros,
Adventum celebrant publica vota tuum.
Ingens cura poli, mœftis tutela Britannis !
Occiduæ genti numinis instar eras.
Auspiciis renovata tuis, animosa resurgit
Anglia, servitii nescia ferre jugum.
Omina diffugiunt diræ prænuncia scenæ,
Fœdereque arcano militat ordo poli.
Una Eurus Zephyrusque favent spirantibus auris,
Velivolasque arces sydera amica ferunt.
Nequicquam maleficiæ artes contagia spargunt,
Et miscent Latii cæca venena doli.
Tartareas fraudes cœlesti mente reclidis,
Solertique acie discutis omne nefas.
Instauras leges cassas, atque irrita jura,
Et retines fixa pendula fata manu.
Quam magis augusta frontem circundedit umbra
Florefcens lauru pacis oliva tua !
Nassovius, vel nomen ineluctabile gestat,
Quaque volat fidei gloria, inermis ovat.
Europæ momenta tuo libramine pendent,
Confiliique adytum diffita regna colunt.

Aspectu

Et Reginæ MARIÆ.

Aspectu immanes horrent tua fulmina Jerni,
Et fedet in pavido perfidus ore stupor.
Gallia Borbonium tandem indignata flagellum
Agnoscet sceptri mitia jura tui.
Innocuum diadema geris, non clade redemptum;
Accipis at meritis digna tributa tuis.
Non tumulis constructa tibi nova culmina surgunt,
Nec cæde humana purpura vestra rubet.
Illustras triplicem, major virtute, coronam,
Arduaque effundunt gesta perenne decus.
Magne Heros late populorum in pectore regnas,
Armaque quos nequeunt vincere, vicit amor.

Guil. Cradocke

Coll. Magd. Soc. & Acad. Proc. Sen.

Ad Reginam.

Quid Britonum dubiæ detrectant arma cohortes,
Et figunt tellure hastas, & scuta reclinant?
Quid per Danorum tumulos, urnasque Latinas,
Saxonidumque pyras, fataliaque hostibus arva,
Securus graditur Belga, & fine Marte triumphat?
Usque adeo Britonum bello languescere virtus?
Degeneresque adeo tibi sunt, Arthure, Nepotes?
Non illos Pallas, non Belgica jussit Enyo,
Arma procul jaetare, & pacem exposcere dictis,
Et ramum præferre manu felicis Olivæ:
Tu, Dea, quæ longo numeras in stemmate Reges,
Cui Brutus primi, cui Fergus sanguinis Author:
Quæ sacrum decoras genus, absolvisque Parentem;
Tu fævos aniinorum æstus, & atrocia mulces
Pectora, Brutigenumque jubes mitescere corda.
Qualis ubi gelido si forte aspexit in Hæmo
Spirantem bella, & meditantem pectore clades,
Mavortem formosa Venus; Deus horridus hastam
Ponit humi; mollitque iras, vultumque minacem
Explicat; & placidis se acclinat mitior ulnis;
Nec malit Geticas miscere in prælia gentes.

Sponte tuos ambit pubes Mavortia fasces;
Nec quis erit, ferro qui te violaverit Aruns
Nec quis, qui Veneri dederit nova vulnera, miles:
Aspice ut effusos olea redimita capillos;
Det tibi sponte suas grandæva Britannia palmas!
Illa Anglum fœcunda parens, dilecta Gradiwo

Inauguratio Regis GUILIELMI

Nympha; nec assiduis nequicquam exercita pugnis:
Olim Nympha potens bello; & Quæ fræna Garumnæ,
Fræna Arari posuit Victrix; modo, cardine verfo,
Marcentes lauros, antiquæ insignia famæ,
Mœsta gerit; Celtasque timet, neque terret Hibernos.
At nunc in notas iterum se attollere laudes,
Fæmineisque ardet se iterum submittere sceptris:
O quanta incedit gressu! ut præsaga triumphos
Prælibat Nympha! & venturæ conscia famæ
Multam in Te Boadiccam, & multam agnoscit Elizam.

O dilecta polo Diva; & ipsis una Britannum,
Magnis orta atavis, atavum generosior hæres:
Accipe fortunam generis: Neu sceptræ recuses
Formosa gestanda manu: Tibi regius auro
Velet honos caput, & crines tibi cingat iaspis,
Eoisque nitens scintillet purpura gemmis.

Tu decus interea, & sacræ pars optima pompæ,
Addideris splendorem auro, pretiumque finaragdis.

Sic ubi, vere novo, violas & lilia passim
Et niveo myrtos decerpunt pollice nymphæ,
Et Triviæ agrestem texunt de more coronam:
Ipfa fibi fusos decorat Latonia flores;
Ipfa rosis suaves, myrtisque inspirat odores.

Hos inter plausus, Virgo, pars una triumphi
Heu nimium pars parva tui, tibi grata virentes
Prætendit Rhedycina hederas, Parnassia dona;
Et tibi Pieris intexit tempora fertis:
Illam equidem tetigit propiori fulmine strages
Immeritam; & sacræ intremuerunt Palladis arces:
Tu, Dea, si puris tibi lucent ignibus aræ,
Teque pia annumerat Patria inter numina, Virgo,
Nec flamma majore umbris adoletur Elizæ:
Tu stabilem firmari arcem, & contemnere ventos
Auspicio meliore dabis: neu Tibris in Ifim
Gurgite liventi properet; nec misceat unquam
Impuras Lemanus aquas in virgine lympha.

Hoc tibi, Nympha, datum est; alios restare labores,
Et nova pensa tuis gaudes supereffe Camœnis:
Nam veluti Hesperiæ regina Lavinia terræ,
Dilecto cum Troe suos divisit honores,
Et thalami Ænean, foliique in parte locavit:
Sic nolis tibi, Nympha, uni parere Britannos,

Auriacique

Et Reginæ MARIAE.

Auriacique comas nullo diademate cingi ;
At magno indulges dotalia scepta Marito.
Auspiciis paribus Dis & Proserpina Manes ;
Jupiter æthereas regit & Saturnia stellas ;
Æqua suo dat jura Thetis, dat jura profundo
Neptunus ; madidique tenent consortia regni ;
Ipſa tuum in tua scepta vocas Maria Tonantem,
Immensumque regis non una culpide pontum.

Tho. Newey AEdis Christi Alumnus & Acad. Proc. Jun.

CErnere adhuc videor Reginam in littora stantem
Belgica, multiplices meditantem pectore curas.
In varias divellit amor præcordia partes,
Firmus amor patriæ commixtus amore mariti ;
Hic properare finit, persuadet & ille morari.
Obsequium præstant nutantia carbasa, & alto
Vertice deflexo, Reginam voce salutant ;
Una, Reginam classis mariumque futuram.
Ingratum dixere vale cum milite Princeps ;
Ingratumque vale Oceanus scopulique sonarunt.
Ante alias turri similis ratis eminet una ,
(Nomine Relligio, seu forte Astræa vocata)
Hæc vehit ad Britones, & regna cadentia, Asylum
Henricum populi, Tutamen legis, avitæ
Præsidium fidei , fidei, quam primus in oris
His seruit Paulus ; cum vana crepundia Christo
Cæca superstitionem sacraverat, aras
Polluerat nondum Divinas Laica dextra.
Hæc fuit illa ratis , quam oculis Regina tenebat
Infixis, oculis sic visa est eminus illa
Effari, & redditum impense clamare mariti.
Mox visum abrumpens, nubes intervenit audax,
Amouet & scenam. Procul evanescit in altum
Classis , & exclamantem in littore deserit illam.
Mene fugis? per ego has lachrymas. Mœstissima Dido
Vix plura. At subito menti succurrit imago,
Quam per sollicitam vidit præsaga quietem.
Ut Pharaoh ingenti Israelitas pondere pressit,
Auxit & injuste geminata mole labores !
Ut turpe Allium, & horrendum pro Numine jussit
Cœpe coli, adversum leges, & jura vetusta !
Navigat extemplo Boreali ex climate Moses,

F

Qui

Inauguratio Regis G U L I E L M I

Qui non ense fugat, sed fama nominis, hostem,
Occupat & merito siccum sine sanguine palmam.
Protinus, auditu tanti rumore triumphi,
Læta salutatum victorem fœmina venit,
Fœmina victoris longe dignissima conjux,
(Seu vultum seu animum spectes) par omnibus una.
Sacrum Justitiae Dux fortior induit ensem:
Jus ignoscendi poscit sibi mollior Illa:
Accipit Hic dextra sceptrum, tenet Illa sinistra:
Vendicat Hic meritis, natalibus Illa coronam.
Hæc perturbata volvens pia somnia mente,
O Superi curate Ducem, Regina profatur:
Mittitur à vobis, pro vestris militat aris.

Tho. Dunster Coll. Wadh. Soc. Ex-Proc. Sen.

DUM dubio Angliacum nutaret pondere Regnum,
Et desertores plangeret Ara Deos,
Tu miseris subito succurris Numine rebus,
Et lætum tristi spargis in Orbe diem.
Absolvis Cœlos, & das nova gaudia terris,
Sentit & auxilium Mundus uterque tuum.
Munera magna quidem, sed majus restat, eodem
Quo sumus in columnis, Principe posse regi.

Will. Chriftmas Ex-Proc. Jun. Coll. Nov. Soc.

JAM sero populi referatur planctibus æther,
Et pensat vindicta moram; nunc aufugit oris
Territa ab Angliacis, vel plorat, carcere vincita,
Delubro avulso Crudelis Ineptia divos;
Dumque tremit pœnas, nos inter pocula, plausus,
Ignitasque strues, bombardarumque triumphos
Optato fruimur temeratae vindice legis.
Ofausta, ô memoranda dies, Britonumque perennis
Gloria fastorum! quantis te laudibus olim
Lustra beata canent, merito quæ chrismate inungis
Tam sacros crines, & libertate redonas
Regna exosa jugum; toties quam laurea cincta,
Hanc frontem diadema decet; non castra deinceps
Scenica cristatos mittent in prælia mimos,
Qui ludant bellum, jubeantque resurgere Budam,
Ut nostros ignes, & Ierni fulmina Martis
Sentiat, & geminas subeat miseranda ruinas.

At

Et Reginæ MARIAE.

At saga nunc alios mores, & pectora sumunt,
Exemplaque animata ducis, sua lumina torquent,
Unde peregrinis exurgat fama trophæis.
Quid queat Angliacus tanto sub Principe miles,
Testatur Montanus ager, sursumque per enses,
Scloporumque per ora ruens in vulnera bellum.
Hi pauci numero; montem Natura, vadumque
Obdidit; erigitur cumulata strage cacumen
Altius, & rubro duplicatur gurgite torrens,
Flammanti intrepidas dum tentat grandine turmas
Deturbare hostis, pyrioque repellere nimbo.
Hæc prima effulgere tuæ miracula pubis,
Ingentis famæ, & Martis præsaga futuri,
Quo Tu Galliacos olim (Rex Maxime) fastus
Franges, Angliaco decoratus brachia sceptro.
Inde etiam licuit vel tum prædicere, qualem
Te tua præstabit nobis moderatio regem.
Fœdera namque pavor Batavus percutierat, omni
Confilio cassus, nec vestris ausus ab annis,
Imberbique ævo, tantam sperare salutem.
Hoc indignatus, correptis ocyus armis,
Hosteque deleto, documenta stupenda dedisti,
Quid graciles, teneræque manus, lanugoque vultus
Nassovii præstare valent. Cum longius issent
Turbida prædantis versus pomœria gentis,
Accepere ratam properantia classica pacem,
Missaque de Batavo præcepta ingrata senatu.
Ingens ille animus, virtusque avidissima belli,
Obiicis impatiens, semperque illustrior, ipsis
Quo magis irritata malis, mirabile dictu,
Quam placide, patrum jussis revocata, quievit,
Illico depositis, quæ multum optaverat, armis;
Tunc quoque, cum facilem monstrarat gloria cursum.
Ast alias tua prospexit sapientia laudes,
Quas palmae anteferas, & queis tua fama refulget
Clarior, innumeris quam si decorata trophæis.
Leges, jura colis, consultaque sancta senatus
Sunt tibi, tanquam ipsis delapsa oracula cœlis.
Hinc patriæ tibi crescit amor, gratosque lacertos,
Amplexus avidos, quæcunque per oppida currum
Flectere dignaris, passim tibi Curia, & omnis
Ordo Magistratus, cunctus tibi brachia vulgus

Inauguratio Regis G U L I E L M I

Porrigit, & propriam se quisque fovere salutem,
Dum Te, jure putat. Vestri fiducia sceptri
Quam penitus debet Britonum compescere mentes?
Cum Batavus, frugi populus, cui cura peculi
Indefessa, tenaxque itidem prudentia partæ
Libertatis, opes tantas tibi fundit, & expers
Terroris, vestris recubat securus in ulnis;
Quicquid molitur, vestro dictamine grande
Urget opus, victorque tua virtute triumphat.
Jam grate recolit, quot vestra infantia diros
Compressit motus, totamque è funere gentem
Eripuit. Propria nam Tu privatus in aula
Degere jussus eras, titulis orbatus avitis,
Muneribusque patrum, dum factio cuncta gerebat
Lovestina, tuis infesta penatibus hostis.
Natio tunc jacuit foeda, exanimisque, suorum
Oblita magnatum sanie, spoliataque late
Artibus, eximiæ gentis deformè cadaver.
Hostilis rabies extra, atque immanior intus
Sæviit irati furibunda insanìa vulgi.
Undique prospicitur, potuit sed nulla valere
Cura revolventis stratagemata cuncta senatus,
Dum Lovestinis liber custodibus, ostrum
Indutus patrium, prodibas belliger infans.
Te viso fugiunt nubes; rapit agmina retro
Gallus, bacchantis sedet indignatio plebis,
Atque antiqua omnes petiere cubilia pestes.
Frustra consiliis, quod frustra nititur armis
Vis unita ducum, peragit Nassovius ore.
Tanti est, ut pereant gentes, ut machina rerum
Regnorumque ruat, dum fausto è rudere surgat
Imperium tam lene tibi. Tu fracta renectis
Segmina, & arte ligas dexter; sic integra, ruptis,
Ut nusquam rimis moles compacta dehiscat,
Sed secum æterna coalescens pace quietcat.
Prodest & Batavis, prodest regnisque Britannis,
Quod fuerint nuper tantis convulsa ruinis;
Splendidiora, manu vestra instaurata, renident.

Johan. Rogers S. T. B. Coll. Mag. Soc.

Et Reginæ MARIAE.

שיש' ושםח' א' בריטניא ברוב תפארת
 האל פרות שלח לעפנו ויר נברת
 לו לא חבר או בחאים נברת שורה
 נפלאת בעיננו ונס היא מאוש נסתרת
 אראה תדר שמשי ואור יומי ותוא שוקע
 יוס נברת אובי נפשי ומר השבע
 ורח באור נונה ונס האיר פני רקי'ע
 קצין ושר גוזל גאלן והוא מושיע
 אומר מליצת חן כליל יופי תחולות מלך
 הן הוא מאור עני משוש לב' ובצלו אלך
 על כן בשירים יענו עשיר ונס הילך
 יור בכל לבם לעולמים יחי המלך
 מלפה בעו פיה הקס בנה' צבעים רקמה
 חסוך שלח לה אל אלה' עוז והמלך
 הן היא עטרת בעליה מרים בנווע טעמה
 ארץ וככל עס יאמרו לער תהי הפלכה

Johannes Bagwell A. M. Coll. Exon. Soc.

ברוך לעילם אל אלהנו
 מיר אדור הנה נאלנו
 יקום אלהים יאכדו צרינו
 ינפו פרואם משנאיו
 דכו בשםך דברי פיהם
 אך להרוג קשות יכונו
 עיבר' אלילים אנשי רמי'ט
 אלה' וכחש ספרו לנו
 גפלו בכור כרו ורנליהט
 ילכדו בפח אשר טמן
 שליח ארניינו ישותו
 מושיע בעת צורה לעורנו
 ברק ורכורה מושלים בניו
 יחו בהם לבם וירעינו
 אוֹן שמו מחמד לעיניינו
 מרים והיא כאם הנחמן
 נשית עטרת פו לראש נבו
 נפשו בכפו שם לח'ינו
 נשאל ברכות מלאהים לו
 ישלח וישכיל רוח אפ'ינו
 נס יחפדו כל איני כלם
 נורו לדור יצץ למלכנו
 ימליך בשלום עד קצה ארץ
 ישב על כסאו בנו נינו

Thomas Edwards A.M. Aedis Christi Sacellanus.

G

Inauguratio Regis GULIELMI

Carmen Pastorale: Interlocutores

Tityrus, & Corydon.

Cor. **D**UM Galatea suos veteres decantat amores
Ad Multrale sedens, & sursum tendit alauda:
Tune bonas horas stertendo, Tityre, perdis
Nec te cura gregis tangit, nec Pompa Diei?

Tit. Hæc mihi læta dies, & luce sacratior omni.

C. Quin adeo vigilas? tepidis caput exere plumis,
Et tibi surgenti liceat mea vifa referre.

T. Dicere mira soles: ne fit labor omnia fari.

C. Non renuo, memorare placet res digna relatu;
Est annosa mihi quercus quæ plurima nostræ
Impendet sylvæ, Druidum gratissima sedes:
Hanc ego (dum quærebam errantem forte capellam;
Nequius hac nihil est, nihil hac lafcivius una)
Puniceis totam vidi flavescere malis
Et foliis late verba hæc inscripta notabam
Auratis signis, VIGEAT Nova GLORIA RURIS.

T. Mira canis fateor, nullis pastoribus unquam
Cognita; sed nolo præfigia nostra filere:
Quatuor ante dies, aut, (si memini bene) quinque,
Nuncius auroræ cum somnum excusserat ales,
Ad solitasque operas revocarat voce colonos,
Tectis egressus, pecus ad nova pascua duco,
Quum Thamisin subito ripas superare videbam,
Flexibus & variis alio contendere flumen.

C. Quid mihi frve novo, seu currat tramite prisco,
Dummodo secundis humectet pascua rivis?

T. Nil dubites; lætis pastoribus omnia cedent
Prospera, dum tanto gaudent hæc rura Patrono.
Prisca redit pietas, mundi melioris imago
Affulget, dubios & signat terminus agros.

C. Ille dabit faciles lunas, solesque serenos.

T. Musas restituit veteres, collapsaque jura,
Indoctus nec habet tam culta novalia miles.

C. Nec rabidis commissa lupis custodia caulæ.

T. Liberiisque datur nostris fumare caminis.

C. Adjicet gregibus semper fetura gemellos
Bisque die venient ultro ad Multralia matres.

T. Sem-

Et Reginæ MARIÆ.

- T.* Semper & exibit de magno caseus orbe.
C. Ille gregem sanare potest, & ab hoste tueri
Atque lupum vetulum, setis cui discolor albis
Barba inculta jacet, medio suspendet ovili.
T. Firmius ut nectant funem! neu debilis esto,
Ne nos fraude pia, solitove fefellerit astu.
C. His majora decent. Resonant en Daphnida sylvæ,
Hunc montes resonant & longo murmure valles.
T. Plausibus & populi longinquas fertur ad oras.
C. Atque equidem videor sonitus audire cadentis
Romæ, femineos planctus, ac murmura plebis
Attonitæ, & crucibus signantis pectora crebris.
T. Juvernæque lupi raucis ululatibus implent
Æthera, & ad latebras fugiunt & inhospita faxa.
C. Nec minus infamis trepidat formidine Gallus
Dum videt ante oculos perjuræ funera gentis.
T. Enumerent alii maculata crux trophæa:
Contigit huic uni ficcus, pietatis adinstar,
Quam defendendam suscepereat, ulti, triumphus.
C. Victor ad arma venit: stat nullo sanguine palma.
T. Gloria factorum tanta est, vix credere famæ
Venturi poterunt, sed duro cortice fagi,
Hæc crebro dum facta legunt, releguntque stupebunt,
Attonitique ipsi tandem quoque robora fient.
C. Ad feros redeat cœlos: *T.* sit prole beatus:
C. Nec suspecta fides: *T.* Referatque utrumque parentum.
T. Hæc fuit Pastorum communia vota, precesque.
C. Ecce autem medio resplendet Phœbus Olympo,
Ad gelidos fontesque greges deducere tempus.
T. Deinde memento, precor, nostris succedere tectis,
Non procul hinc distant: procera en indicat ulmus,
Illic Pani novos nos instituamus honores,
Depositasque diu flabris animabit avenas
Ludere doctus Hylas: *C.* cantatus ubique puellis
Namque hominem novi tanquam te: prævalet arte:
Ut caput hac illac ludendo jactitat ille!
Et canit ad fidium strepitus. Ferit & pede terram.
Nec nobis Galatea aberit: tu vero valeto,
T. Et tu, mi Corydon; pecus, I, tu coge, Lycisca.

Joef. Crabb, A. M.

æ Coll. Exon. Soc.

Inauguratio Regis GULIELMI

ET quis Nassovii laudes memorare recuset?
Cui debet quod se quis vivere sentit, & aura
Vescitur ætherea: ac possit jam dicere carmen.

Chara tibi patria est, sed charior Anglia; nec Te
Morunt Belgæ, eadem maneant cum fata Britannos.
Belgii opes fractæ, ne non foret Anglia tuta!

Quin, Gulielme, tibi durum est non Regna dedisse:
Cui merita imperium terras fecere per omnes.
Innocua haud effet Virtus, non sumere Regna,
Tu nisi sumpfisses, quæ non servaverit alter;
Præstiterasque hostem, si Tu Rex Tardius esses.

Tu modo, Quem Virtus, Quem Dii fecere Monarcham
Participem agnoscas Regni, Thalamique, Maria;
Omne Regentis habe, nisi quæ sint dura Regenti!
Sed nec parva tuis, cumulatur gloria sceptris,
Cui cum Nassovio cessit conjuncta potestas,
Qui nisi Rex fuerit, Tu nec Regina futura.

Ast tibi jam Supereft grates persolvere, Roma,
Destituisse ædes Dominis, temerataque Jura,
Quicquid agas, Gulielmo istud pensabitur uno.

H. Dale, A. M.

& Coll. A. N. N. Soc.

EKτερος ἵπποδάμου μένθος ἐκ ἐσάωσε παλαιῶν,
Χεῖρ Ἰων, ὡς Βασιλεῦ, Τερίδης ἐσώσε νέαν,
Οξονίας θ' οἴσχεν πόλιν, Αλβίωνα τε πᾶσαν.
Τένεχε δόξα Θεῷ, καὶ Βασιλῆς κλέθος.
Οἴνη οὐ Βασίλιασα νόσου πανυπέπλος αἴρωμα
Γάν οὐ Ιαδαίων ἥλιθε φέρεσσα πολύ.
Τοίν, ὡς Βασίλιος Αρχτε οὐ γάμαν ἵχνεις
Αγγλιάκην, ημῖν οὐδαμὴ ἔχοντα βίον.
Οὐδὲ πῦ εἰν Αγγλοῖς μεγαθύμοις μένοντα βελτίων
Εὔρεις, η δὲ Σολύμοις εὑρεν ἀναστη νότια.

J. Ladd.

& Coll. Wadh.

Quod

Et Reginæ MARIAE.

Extrum hunc Heroa piis Majoribus addas,
Clara, vetus, felix, Naffovia, semper Alumnis
Heroum secunda Domus; nam Primus in Albo
Ante diem hic titulum assunxit; cui longa supremo
Quotquot ab Othono enumeras, seu Velleris Aurei
Henricus decus, aut belli insuperabile Fulmen
Mauritius, magnive augustum nomen Adolphi,
Assurgunt, cui magna etiam Patris umbra recedit.
Hunc certe Divinæ olim profapiæ honorem
Indulgere Poli ut Reges Nutricula Terræ
Gentibus educat; petiit Germania dudum
Hinc Dominum, petit hinc submissa Britannia Regem.

Te Tua jampridem mirata est Albion armis
Incinctum, cum vix maturo flore juventæ
Audieras, Princeps, populi tutela salusque,
Et Pater imberbis Patriæ; cum Gallica pubes
Erubuit toties Victorem, ac fusa recessit.
O Decus exoriens, O Vitæ Aurora futuræ!
Quæ fient ubi mox consenso culmine Olympi
Æstuet, orbe rotans medio, & contraxerit umbras
Æmula Cælitum Virtus? testantur abunde
Hanc Belgæ, queis arcta olim & Res fracta jacebat,
Nunc fortunatæ Gentes, atque aurea Regna.
Hanc & testamur Britones, quos nil nisi Imago
Vana diu, & Libertatis deluferat Umbra
Oppressos; quibus & Leges, everfaque fundo
Jura, & Religio prope collabefacta jacebat.
Auspice Te vero redeunt Saturnia secla,
Aurea Libertas iterum rediviva triumphat
Vexillis inscripta Tuis. Tibi plaudit ovanti
Incorrupta suos retinens Ecclesia ritus,
Exultatque beata novo Pia Mater Alumno.
Hanc Tua Dextra diu foveat, Tua protegat Umbra.

At tibi quas dudum pœnas decepta Thalia,
Quas, Regina, dabit? Sobiles O Vera Jacobi
Magnanimi, tantum, heu, nimia pietate ruentis.
Cujus Prole, licet falsa sub imagine Fratris,
Dignum aliquod si forte canendo Academia lusit,
Accipe, nam Tua sunt, Matrique ignosce pudenti.
Qui modo concursus populi, quis littora circum
Plausus erat, cum Deliciis redeuntibus Aulæ
Angliacæ, Remex paulatim fonderet Æquor,

Inauguratio Regis GULIELMI

Tutaque nostra Venus tumidis emerget undis !
Parva loquor, nam mille Oculis Vultuque Mariae
Mille novae ardescunt Veneres, captatur Imago
Dulcis ubique animis, fervetque accensa Juventus.

Agmine stipatus venit Nassoivius Heros,
Subjectumque tulit populum, verum ipse recusat
Victoris titulum; at Victrix Tu sola fuisses;
Tu Captivatam Duxisses Unica Gentem,
Percussos formae radio, dulcique catena
Divinatos; jam ducis enim, & quantum Aurea Sceptro,
Tantum Oculis polles, duplici tibi subdita Corda
Imperio, Regina etiam & Formosa gubernas.
Quam complexa avide est Ecclesia Mater Alumnam !
E cujus Gremio Te non avellere Vires
Suadelae, non Patris Amor, non iussa minaeque
Regales potuere. Ah quam testata Sororem
Quam Germana Annae ingentis Virtute reluces !
Inconcuſſae animo, & firmati pectoris Ambae.
Tam bene dilectae Matris nunc facta, Maria,
Alma Parens Nutrixque Tuæ es. Spectacula læta,
Et Desiderii fines ! cernuntur ad Aras
Rex etiam Regina simul; quid Fata negabunt
Principibus tam grata piis, dum ritibus una
Intersunt, junctasque levant ad Sydera Dextras.

Jamjam desolata diu per Templæ revixit
Semianimis Pietas, & si non vana futuri
Auguria elidunt animos, mox foedere dulci
Unierit postquam stabilis Concordia Gentes,
Primævo incipient iterum fervescere Zelo.
Jamque Caledonii submittunt Sceptra Britanni
Et Diadema parant; mox & Juverna rebellis
Præbet victa manus; tremulo jam vertice nutant
Romulei colles; & prono Sydere vergens
Imperium, Gallique labat Fortuna tumentis.
At nostro majora Duci, & nova Regna supersunt,
Futile Terrarum Imperium est, quodque ense paratur,
Ille Animos domat, ignotum Dominantibus Orbem.

Salvete Anglorum Genii, dehinc vivite læti,
Vivite Felices, Gemini, Wilhelme, Maria,
Et siquid post oblatam pia ferre Coronam
Gens poterit, si sanguis, opes, si Vita valebit;
Accipite O nugas, Blandi, & superaddite Sceptro.

R. Roach, In Art. Incept. Coll. D. Jo. Bap. Soc.

Et Reginæ MARIÆ.

Romano Domino tellus Oenotria plaudit,
Et Cæsar famæ multus in ore sonat.
Nos titulo meliore Britannum extollere Regem
Molimur, siquid nostra Camœna valet.
Cæsar ab intonsis Gallis, si credimus Ipsi,
Rettulit in Latium capta trophæa forum;
Sed tunc Divisæ facilis victoria Gentis,
Et quæ nescibat barbara Martis opus:
Auriaco cessit Victori sæpe fugata
Gallia juncta tibi, Gallia bella sciens.
Hispano Cæsar Germanoque intulit arma,
Et moestam alterutro fanguine tinxit humum.
Tu Columnæ, Wilhelme, Tago Rhenoque fuisti,
Et multum auspiciis debet uterque Tuis.
Julius & Britonas tentavit, & Itala tela
Vertit in Italiæ viscera sacra suæ.
Te Britones poscunt Dominum: nec Bella videmus
Quo Civis Cives impius enfe petit.
Romano Heroi decrevit cura senatus,
Lauro velatam semper habere comam.
Hæc Illi merces: At Curia nostra Coronam
Regalem Auriaco grata dedere Duci.
Ut Gemmis Auroque Herboſi gloria ferti,
Sic cedunt factis Cæſaris aſſa Tuis.

Job. Barber, A. M. è Coll. Trin.

ODive! terræ Regibus Altior,
O Lux! Britannis debita Naufragis,
Promisse fatorum profundis
Confiliis, placitisque Cœli.
Jo Triumphe! quadrijugas super
Sublimis auras, pondera fustine
Rerumque, & ingentes ruinas
Imperii, & Fidei Labantis.
Te Christiani Gloria Nominis
Te moesta sparfis Religio comis
Expectat, & Leges, Fidesque
Sanguineis peritura rixis.
Audimur. En jam prisca severitas,
Et nixa Virtus Præſidiis Tuis
Immunis à belli procellis
Auspicio meliore surgit.

Tecum

Inauguratio Regis GULIELMI

Tecum revisunt oppida Veritas
Et læta tutis gratia Legibus,
Tuoque sub Nutu serenos
Religio fibi spondet annos.
Per Te licebit Limina Numinum
Intrare facris non sine gaudiis :
Per Te Camœnarum recessus
Ingredimur pia turba Phœbi.
Super Tyrannos Fortis inambula,
Princeps, Latinam frange ferociam,
Cœli favores Te reducent
Incolumem, Pietasque Vestra.

*Joan. Keate Arm. Fil.
Coll. Di. Jo. Bapt. Gen. Com.*

Venisti tandem, Gulielme, in vota Tuorum,
Per Rabidos ventos, Tempestateisque sonoras

Aeris; Infidi per mille Pericula Ponti
Venisti, & quanquam stipatus Milite multo,
(Milite, quo viso mage Pallida Lilia fæpe
Gallia sensit) iter Magnam dum tendis ad Urbem,
Non Lachrymæ Matrum, solitus non Terror in Ore,
Qualis ab Hoste venit, sed quod felicius Omen,
Plaudentum resonat lætis Clamoribus Æther.

Jam Caput Attollit, Papismi Horrore minanti
Nuper depresso, Exultans Academia; Proles
Undique facunda accrescit, Natiq[ue] Togati,
Succincti calamis in vestra encomia fudant.
Nostrorum Tu Spes sola es, Gulielme, Laborum,
Et quamvis Nulla Arma, enses Academia Nullos
Stringat, queis poterit vestros extendere Fines,
Quamvis Nulla Togæ sunt Propugnacula; Pro Te,
Defensor patriæque Camœnarumque, vel Ipsum
Scandunt densa Precum votorumque Agmina Cœlum.

Vivas, Æternum vivas, Spes una Tuorum!
Et, quanquam meritis debentur, Sydera fero
Solvantur; gestes, rogat hoc vestra Anglia, Sceptrum.
Vel Mortale diu; gestes (sceptrum manus una
Non capit Angliacum) Rex & Regina; Britannam
Coniunctimque feras Gulielme -- Maria Coronam.

Jones è Coll. Novo.

Et Regiae MARIAE.

Quod primo agnovit cœlum Christique salutem,
Et sprevit fictos Insula nostra Deos,
Debemus Lucio; Lucium per sydera vexit
Hæc pietas, fecit participemque poli:
Quod tamen ista manet, contempto fulmine Papæ,
Ac veluti rupes æquore fixa fedet,
Hoc, Gulielme, tuum est; nec Laus æterna labores
Tantos, egregium aut fama rependet opus.
Quidnam igitur vestris meritis tibi, Dive, precemur,
Dic mihi, quæ tanto munera digna viro?
Expectes superis certe tua præmia. Princeps,
Nam, quod te dignum est, nil minor orbis habet.

*Guil. Levinz, Eq. Aur. Fil.
Coll. D. Jo. Bapt. Gen. Comm.*

Oυχ ιχανᾶς διάμαντ, Βασιλεύ, μέγα χάριμα Βερταννῶν
Θαυμάζειν, ἀρετὴν ἀξιούσαντε λέγειν.
Σὺ Βασίλιασα πάλιν νοστρού θηλή πατεύειν γαῖαν
Αγγλογενῶν, ποιεῖς πάντας αἰωνοπόλας.
Ωτε μηδὲν θυμός δέομεν γιγαντές αἰωνίων
Λαμπάνειν, τώς μοι λῆμμα φέρεσι πολύ.
Ω Ανε μὴ δίδοις μεταθύμων ἵνιον Αγγλῶν
Αχεις δὴ σύντινεις, αποίδα δῆμον ἔχεις.
Σοῦνειν γὰρ μάχαρες τινὲς πάντες ἀκέφομεν Αγγλοί,
Πάρμης ουσάσθις Αυτὸς ἔαξε μόνος.
Ολβίοις ὡχ' αἰπλῶς, ἐπι τεδε τεισθέοις ἐσμεν,
Οτζαν Αγης Βασιλεὺς ἐ Βασίλιασα Κύπρις.

*Rob. Coningsby, A. M.
Coll. D. Joan. Bapt. Socius.*

Fama Cœlestes volitans per auras
Nunciet quantos peperit Triumphos
Sacra Wilhelmi manus, & vagetur
Læta per orbem.
Nunciet, quantos patitur dolores
Roma, quæ cristas modo nunc superbæ
Extulit, fævas minitata clades
Atque ruinam.

H

Nunciet

Inauguratio Regis GULIELMI

Nunciet demum reparata jura
Plebis, & Leges placide reductas
Pristinum ad cursum, solitoque more
Sceptra regenda.

Hujus Autorem referat salutis
Purpura indutum, meritaque lauro,
Qui labascentis laceræque gentis
Damna resarcit.

Dicat adstantes populos, & alta
Voce clamantes ; Gulielme, vivas
Semper, & fias sine cæde & absque
Sanguine Victor.

*G. Dawes, è Coll. D. Jo. Bap.
Baronetti Filius.*

Princeps supremis major adoreis,
Regina tanto par Dea conjugi,
Inter procellarum tumultus
Castore pro gemino refulgent.
Posthac Britannis aurea melleis
Pafsim recurrent secula rivulis,
Gentemque securam fovebit
Pax niveis speciosa pennis.
Exile languens Oxonium caput
Erexit, omnes & mage prospera
Spondent togatorum cohortes
Auriaco moderante terras.
Aptent Camœnæ fila sonantia,
Heroa digne Naffovium canant.
Horatianis seu renarrent,
Pindaricis numerisve gesta.
Invictus armis plus vice simplice
Gallos subegit. Mox & Hiberniam
Devincet, hostes nec pudebit
Auriacis dare terga turmis.
Sacra tiara cingite tempora,
Patres, merentis plus diademate.
Hæc gesta magno cum stupore
Posteritas numerosa volvet.

*Nico. Zinzano,
è Coll. D. J. B. Schol.*

O

Et Reginæ MARIÆ.

Qnivea signanda nota ! O memoranda per omnes
Angligenis annos ! O lux fecunda triumphis !
Qua tandem Auriacus spatia ampla emensus honoris,
Per dubia incerti Martis discrimina metam
Attigit optatam, causam pretiumque laboris.

Nunc Pater Anglorum fortis miseratus iniquas
Divisumque tuens studia in contraria vulgus,
Discordemque iram, & votis pugnantia vota,
Sufficit Auriacum ; cui gens se innixa reclinet :

Tu quoque ad imperium patiens Regina vocari,
Cum sponso socium ex æquo fortiris honorem :
Nec curis impar, in regnum ducis Elifæ
Infractos animos, & non muliebria corda.

Felix concordes animos non dispere teda
Junxit Hymen : neque Juno aspexit læva jugales :
Scilicet ereptas maris indignatus habenas
Nereus, & toties turbatas classibus undas,
Querit Amoris opem, tantos sedare tumultus
Qua possit, dubioque maris succurrere regno.

Sic Thetis Æaciden udis amplexa lacertis
Imperio donavit aquæ, lateque triumphans
Compositos pacat, socio cum Conjuge Fluctus,
Magnanimumque beat meliori prole parentem :
Nec tibi par, Cæsar, pignus fata æqua negarent,
Si tua majorem virtus pateretur Achillem.
Quam bene, cui pelagi jus est, quæ temperat æquor,
Divam, Nassovio junxit pia cura parentis :
Armis qui jamjam tantum telluris obivit,
Acceptosque ab avis in longum extendit honores :
Quantus erat, cum fretus avis, lætusque juventa,
Certus opem ferre, & patriæ reparare ruinas,
Arma fremit, dubiumque movet fausto alite bellum ?

Non Batavis, non ima crientibus æquora ventis,
Ledæum sydus de cœlo gratius unquam
Extulit os, tumidumque iras mare ponere jussit.
Huic, licet exultans animis, spoliisque superbus,
Cedit Celta tamen, sentitque, quid ardua bello
Possit Arauviadæ, dubiisque interrita Virtus.

Sic cum Romano tinctæ sunt sanguine Cannæ,
Marcellus populi spem fractam, animumque labantem

Inauguratio Regis GULIELMI

Erigit; & securæ ausus se opponere turmæ,
Pœnum posse docet Romanis vincier armis.
Hæc olim; sed Regi alios supereffe labores
Crede tibi; nec adhuc virtus ignava fatiscat:
Quid Batavas, quid res juvat instaurasse Britannas;
Si duro insontes Gallorum compede gentes
Constrictæ plorant; &, te sine vindice, flebunt.

Aggredere, O Princeps, tibi quos designat honores
Divorum pater; O hederæ, laurique virentes!
O quantæ sacro surgunt in vertice palmæ!
Ecquis! qui frustra speret tua dicere bella,
Ecquis! qui possit pugnas æquare canendo?
Non valet is, quisquis tantum superare Britannos
Ingenio poterit, quantum gens Angla Batavos.

G. Stratford

Ex Aede Christi.

Vivimus; Auxilium Batavis festinat ab oris,
Spesque per æquoreas læta triumphat aquas.
En ut morigeris tenduntur Carbasa ventis,
Plenaque de nostra vela salute tument.
Salve Heros; hic firma satis vestigia figis,
Totaque, metiris quam pede, terra tua est.
Nostra diu sævo gemuit sub pondere tellus,
Libera Romano colla terente jugo.
At tu captivæ Gentis (Gulielme) catenas
Solvis, & oppressis integra jura refers.
Pandit inauratas coram Victoria pennas,
Nec plumam è contra vel levis aura movet.
Relligio à dextra per quam defensa revixit,
Libertas læva redditæ, parte sedet.
Et quamvis lento sequitur pax aurea gressu,
Certa tamen laurus præda futura tuæ est.
Quid tibi, quid salva pro Libertate ferendum:
Quod pretium tanti muneric esse potest?
Nam Diadema leve est donum; majora paramus
Dehinc populi, Princeps, accipe corda Tui.

Hei

Et Reginæ MARIÆ.

Hei mihi ! quid supereft formosæ offerre Mariæ ?
Illa vel invitis corda domare potest.
Nil nisi quæ tua sunt, damus, O Reginæ, fuerunt
Ante hominum mentes, ante corona Tua.
Macte ingens Par semideum, & quam fera, precamur,
Deficiant Britonum Lumina vestra polo.

Gul. Brewster
è Col. Di. Jo. Bapt. A. B.

Qui Bellorum varios effingere casus
Heroumque potes Fortunam incidere duro
Ære, aut ornaris pulchris quicunque figuris
Windsorias Arces ; qua nulla Herois imago
Nulla Dei Picta est, Gulielmi pingi Triumphos.

Pars extrema Domus primo Victoris honore
Fulgeat; hic Galli viætrici tempora Lauro
Devinctum trepidant, & conscia frigidus horror
Pectora constringat, dum Campo dicit aperto
Agmen adhuc juvenis, ne cum tentare laborem
Militiæ, aut acies assuetus in arma feroce
Cogere :

Heu ! quantas, Gulielme, tuo sub pectore curas
Volvisti, cum per medias Exercitus Urbes
Gallorum fæviret atrox, atque omnia luctu
Squallerent; heu ! Te quantus tunc impulit ardor,
Cum subiit mentem nova spes, iterumque repulso
Jamdudum egisti subiecta per Oppida Gallos ?

Ergo Te medio stantem, Gulielme, senatu
Pictor adumbrabit, multoque insignis honore
Arbiter excipies trepidos ex cæde recenti
Et jam sollicitos subita pro pace Ministros.

At nova cura monet, Pictor, deflectere dextram
Et propiori operi studiose incumbere ; pingi
Parte Domus alia tentantes æquora plenis
Vausta Rates velis, denfo quas ordine ponas;
Nec refert numero totas impendere curas
Rostratæ Classis, ne copia forte fatiget
Defessam tremulamque manum : Tibi sufficit Agmen
Belgarum ad nostras deducere navibus oras.
Interea Angliacas in eodem littore Clusses

I

Depinge,

Inauguratio Regis GULIELMI

Depinge, & palmas tendant ad Sydera nautæ,
Laetitiaque fremant, referunt dum signa vicissim
Plausibus alternis Belgarum læta juventus.

Non sic communi sociabant födere quondam
Se Clæsses, miseri sed sæpe pericula Belli
Tentare audebant, longa & contendere pugna.
At jam Relligio mitescere sacra Britannos
Cogit, & unanimes Belgis conjungere Clæsses.

Præcipitent nunc effrænem furor iraque mentem;
Acer, & egregia præstans Virtute tremendis
Ferveat agminibus, Jacobumque ipse laceſſat.
Hic intervallo distent bina agmina longo
Jacobi Henricique, at parce hinc inde cruentas
Commiscere acies dubiumque effingere Martem.

Ambiguum est an Te virtus, Jacobe, relinquat
Prisca, Tibi an melior Gulielmi Causa timorem
Incutiat, cum Tu præceps ægerque catervas
A tergo linquis miseras, pavidoque stupentes
Horrore, insignis quod jam felicibus armis
Duceret horrendum Gulielmus fortior Agmen.

Jamque intertexta cum Palladis arbore Lauro
Circumcinge caput, solium concendat & altum
Cautus, & ut cunctos qui nondum vicerit hostes;
Jam tamen augusta fedeat gravitate tremendus.
Atque illum læto excipiat clamore senatus
Innumerisque effundat opes, queis vincere sævas
Gallorum turmas & frangere possit Hibernos.

Perge, ingens Victor, quaque humida littora ponti
Ulla patent liquidi, late tua facta ferentur;
Posteritas Te fera canet, dumque Astra manebunt
Æthere, Tu memori semper celebrabere Fama.

Jamque, Maria, tuum pertentent gaudia pectus;
I, fruere imperio, Tibi quod virtute fidelis
Invicta afferuit Conjux, qui plurima nostra
Passus erat terra, majora pericula ponto.

Sam. Dwight. Ex Æde Christi.

Cœlitus

Et Reginæ MARIÆ.

Cœlitus descendit Lyra, o Thalia,
Gesta quæ Divum celebras canora;
Dic virum, qui nunc miseros Britannos
Morte redemit:

Hunc simul læti celebremus omnes,
Qui procellarum subiit pericla
Et maris, nos Italica levare
Mole gravatos.

Per moram Pœnos Fabius subegit
Bellicos: Romanus Gulielmus Heros
Ocius vicit, subitoque nobis
Restituit rem;

Victor ad pugnam venit, absque cæde
Vicit, hinc illi tria verba dentur
Symboli, quæ Cæsar ovans subacto
Prætulit hosti.

En! Triumphales modo scande currus,
Læta Romanas renovetque Pompas
Albion, Pacisque gerat Trophæa
More Latino:

Sume Rex Auguste Tibi Coronam,
(Quam Tuam demum merito vocemus)
Hanc enim Bellona Tibi laboris
Munere donet;

Te Patrem & Regem Venerantur Angli
Quippe debetur Tibi vita Gentis
Et salus; Nos funere liberavit
Martia dextra.

Perge, Princeps, quo Duce gliosum
(Dii favent cœptis) opus inchoasti:
Quosque Tu immenso nequeas amore,
Ense domare;

Sentiat Juverna rebellis iram
Regis infensi: pete deinde Gallos
Perfidos, & luxuria, magis quam
Marte, notatos;

Sic ubi hos justo domitos Triumpho
Egeris, Belli spoliis onustus,
Lætus interfis populo Britanno
Pace perenni.

Joan. Pridie Col. D. Joan. Bapt.

Quo

Inauguratio Regis GULIELMI

Quo canat Auriacam devota Britannia famam,
Atque novum Regale jubar veneretur in Aula,
Pangite vos sacrum Parnassi Numina Carmen.
Quo cantanda gravi Regina poemate nobis,
Dicite Pimpleides, geniumque infundite Musis
Majorem nostris quam quo prius Aulicus infans
Carmine Bellofiti extremas portatus ad oras.

Eja age! Pieriae primo Testudinis ictu
Musæ mihi memora Heroem, Tibicine dignum
Phœbo, divini plectro dignumque Poetæ.
Qui procul Hollando conspexit littore nubes
Agmine compositas nigro, armatasque Phalangas
Nimborum in Britonas & Magni Numinis Arcam
Flumine lapsuras sævo, & torrente procella.
Viderat & Fati postquam omina nubila proni
Angligenis, parat ille adverso occurrere nimbo,
Frangere & in rorem densata Coagula Nubis,
Et dare plangenti populo solamina Vitæ.
Sive erat e superis delapsus Nuncius Astris,
Jusserat & Britonum peritoram condere gentem;
Illius an movit tanta hæc conamina Dæmon;
Classe venit tumidum instructa fulcare profundum,
Atque ipsis undis docta velocius ire;
Quam qui porrectam lustravit in æquore Classem,
Omnia remigio ferri, velisque moveri
Naturam vidit, (ceu rupta erat Anchora mundi.)
Neptuni & Delon per regna errasse solutam.
Hanc ubi commisit ventis, lene undique Murmur
Per Mare, dum tacito lætum movet amne Fluentum,
Sternit iter placidum Batavis pontusque Carinis.
Sic Dii Belgarum voluere, & fidera Nautis
Fausta diu gelidis, Inimicaque signa procellis.
Navigat has versus ventorum flamine dextro
Quas Sol occiduo regiones lumine spectat;
Illinc ducturus majora incendia lucis,
Quam quæ surripuit Funus Solare Britannis.
Hinc nova seclorum facies, & Temporis Æra;
Surgit ad Antipodas Phœbi Lux clarior Anglis,
Ordine & hoc volvit melior natura novato.
Luce tua attonitus, trepidans (Gulielme!) Jacobus
Ceu tenuis nubes Aurora, Evanuit Aula;

Cum

Et Reginae MARIÆ.

Cum tonfis Monachis, multoque satellite Romæ
Tartareo, in celerem & quot juravere ruinam
Dilectæ Christo sponsæ, Christo Auspice salvæ.
Et tandem nobis pleno rediere Triumpho
Religio, Pietas, & Pax, & Jura Britannis.

Regia jam vestro diademata vertice surgant
Flammarum Zona cincto, lucisque Corolla,
(Maxime Divorum vindex) ne forte profanus
In Caput Auriacum sacratas mitteret hastas.
Sic quondam Elyfii custos fidissimus Horti,
Cum flammis hinc inde suas vibraverat Ensis.
Vulneris impavidæ recubes sub tegmine Lauri,
Fulgura quam nequeunt, & fæva tonitrua cœli
Nondum compositi, aut venti turbare rebelles.
Haud pronam obsequio indignans tua dextra Juverniam
Extemplo annihilet, confundat & omnia ferro
Hiberno eduxit quæ Sol Animantia cœno;
Ad Styga præcipitet fusas vasto agmine turmas;
Atque potens vestræ jam transeat Angelus iræ,
In media Ægypto, solum Israelitica tecta,
In postes cœlo dilectos sanguine sparso.
Hæc (Dive!) Oxonium spiravit in Æthera vota:
Hæisque preces facilis immisit Parnassus Olympo.
Quid non & justos illi solvamus Honores?
Quem colit Angliaci veneranda Syncedoche mundi?

Sed cum Regalem meditabor Arundine querum,
Da (Regina!) mihi ut tenera pulsetur Avena,
Majestate tua quam Regia cingitur Arbos,
Sacra Ilex Hedera velut amplexante, Maria!
Quam coeunt imo Trunco, proceraque tollunt
Ascensu parili in celsas sua germina Nubes!
Quam Latii flammis agitata Britannia, Quercus
Atque Hederæ umbrofo velo composta recumbit!

Jam tandem Superis Afræa elabitur oris,
Vecta super tenues expansi Luminis Alas,
Tellurem repetens summa è Regione Deorum,
Imperii & ductrix in Te (Regina!) Britanni.
Jam Divam Venerem lætos spumavit in Anglos
Belgicus Oceanus, pulsis in littora Lymphis;
Quippe Venus, toto non sexu æquanda, Maria est.
Si quondam Phrygii (Regina!) Cacumine Montis
Prostiteras fulvi Diva Ambitiosa Triumphi;

K

Non

Inauguratio Regis GULIELMI

Non illic pulcros artus, nudataque membra
Addubitans Pastor (spectacula grata!) Dearum
Viderat, in placido tremulus certamine judex;
Sed mox Victricem portaverat Ida Mariam;
Quæ non sola Venus, sed Juno, Minerva, Britannis.

Trimmell Art. Bac. Nov. Col. Soc.

A Scendat Solium nunc Par Regale Britannum,
Et partes Princeps præstet uterque pares.
Cum Gulielme Tuos nimis urget habena lacertos,
Det Tibi in auxilium Diva Maria manum.
Æquum istud Cœleste docet mederamen, habetque
Alternas Ipso cum Jove Juno yices.
Non aliter, Phœbo currus moderamine Fesso,
Orbem perlustrans Luna ministrat opem.
Quam bene convenient, & in una sede locentur,
Numina Quos fecit Stemma, Corona pares!
Nunc Phœbum laudet monstretque erratica Delos,
Creta suum multo tollat honore Jovem;
Cultu non vano Venerem nunc Cyprus adoret,
Nec non Junonem jactet, ametque Samos;
Unum præsidio poscat quæque Insula Numen,
Ista Deum ~~Felix~~ vendicet, Ista Deam;
Insula nostra tamen magis Ipsa est Anglia Felix,
Cui sic præsidio Numen Utrumque datur.

Arden Adderley Nov. Col. Scholar.

POnat moesta diu, jam felix Anglia, luctus,
Et solitus placido regnet in ore decor:
Ferrea crudeles volverunt secula Parcæ,
Pacatos tandem novimus esse Deos.
Te decus Auriaci generis petit Anglia supplex,
Et venit in partes ambitiosa tuas.
Nec miseros vana spes anxia imagine fallit,
En! viget auxiliis Anglia salva tuis.
Roma quid occultas exercet perfida fraudes?
Nequicquam in nostram pervigil usque necem.
Quidve tuas frustra Lodovice recolligis iras?
Auriacus vestris jam bene notus agris;
Victorem quoties sensit superata Leonem

Gallia?

Et Reginæ MARIÆ.

Gallia? Successus prima juventa dedit.
Talia si potuit teneris jam mollis in annis,
Quid confirmatis viribus ulti aget?
At non viætrices sic passa est Anglia dextræ,
Pervenit ad nostros blandior ille lares.
Nec maculat niveos cædes miseranda triumphos,
Femina deplorat nec viduata virum.
Non furit Angliaca miles populator in urbe,
Belgicus ad nostras non tulit arma neces.

Tho. Symons A. B. Col. Mert. Soc. Prob.

Tityrus & Melibæus Interlocutores.

Mel. **T**ityre, quo cursu properas festinus anhelo?
Aspice, vix summos radiavit lumine montes
Sol Oriens; Vulpesne tuis ab ovilibus agnum
Abstulit? aut vestris latet infidiator in agris?
Sed quid ago; forsan dulci Galatea sub umbra
Te manet assuetos ubi vos iteretis amores;
O Amor! hæc, Pastor, facies testatur amorem:
Sic Ego, nam memini, cum mea Phyllis haberet;
Vos testes coryli, vos me vidistis ad ortum
Solis oberrantem sylvas, ipsamque vocantem
Phyllida, Phylli veni, mihi Phyllida rettulit Echo.

Tit. Falleris O Melibæe, meis Galatea medullis
Non hæret, nec alo tacitam sub pectore flammam:
Sed, si tantus amor tibi res cognoscere nostras,
Dicam, (nam liceat vobis mea facta referre)
Fecundis hodie sum matutinus in agris
Ut violasque, rosasque, & summa papavera carpam,
Narcissum, & florem jungens bene-olentis anethi.

Mel. Quorū Tu flores hodie legis? Anne Palæstram
Pastores certant, virides poscuntque coronas?

Tit. O! ubi pascis oves? quo migravere capellæ
Campo, quod vestras rumor non attigit aures?
Pan Deus Arcadiæ, Pan ruris tota voluptas,
Pan teneras qui curat oves, oviumque Magistros
Ille meas errare boves (ut cernis) & agnos
Ludere, quo vellent, campo permisit agresti.
Sed cum te latet hoc (quoniam convenimus Ambo)
Si vacat, hac subter dum nos requiescimus ulmo,

Inauguratio Regis CULIELI

Historiam prima repetens ab origine pandam.

Mel. Tityre, dic, bibulas præbebo vocibus aures.

Tit. Nuper Ego patulæ recubans sub frondibus ulmi,
Rivus ubi molles invitat murmure somnos,
Dum viridi saturæ ludebant monte capellæ
Ipse levi solitum modulabar arundine carmen :
Phyllidis hæc nostræ resonabat fistula nomen :
Cum confestim læva fedebat in ilice cornix
Diraque de rauca retulit præfagia voce ;
Attonitus surgo, lateque, per æquora Campi
Huc illuc voluens oculos, de rupe videbam
Ad caulam properans genus exitiale Luporum
Dente valens, oculisque minax, cupidumque cruoris ;
Imbelles lacerabat oves pars una ; capellas
Altera, lascivosque tenellis matribus hædos ;
Innocui clausis balant ab ovilibus agni ;
Attonitumque pecus replet mugitibus auras,
Mugitus iterum ripæ, rupesque sonabant.
Quid facerem ? tantam haud potui depellere turbam,
Auxiliumve meo possim dare tutus ovili :
Dein memini quod lapsuris succurrere rebus
Pan solitus fuit, & gregibus spes unica nostris :
Pan fer opem, dixi, casus miserere tuorum,
Per montes, vallesque, per agros Pana vocabam :
Pan aberat ! gemui, dixique, valete capellæ
Non Ego vos posthac viridi projectus in umbra
Tondentes cytisum frondosa valle videbo :
Sic ego ; sed dicto citius venit Ille petenti,
Pan venit, immitesque lupos depellit ovili ;
Me tandem vocat, & verbis ita fatur amicis :
Tityre (ut ante) boves age patce, & coge capellas,
Nec lupus insidias pecori, nec ovilibus unquam
Instruet, aut posthac metuent armenta Leones.
Hic Melibœe, lego flores, ut ferta Patrono
Contexam, & merita cingam caput ipse corona.

Mel. Mira refers ! Sed & hic habuit præfagia casus ;
Nam memini, cum me Mater non vana monebat,
Tu, Melibœe, cave; nostris Lupus imminet agris,
Insidiasque diu vigilans instruxit ovili.

Quin ; age, Divinum merita cum laude canamus
Pastorem. Divinus amavit nos quoque Pastor.

Tit. O ! Utinam, Melibœe illi modo dicere possim

Carmina

Et Reginæ MARIAE.

Carmina digna satis, certe est Pan carmine dignus !
Pani, meo jam rure videbis surgere templa;
Huc Arabes sua thura ferent, ipsique Sabæi,
Mella feret quercus, feret & rubus asper amomum.
Huc illi certis Pastores dona diebus
Adducent, sacrificque calefcent ignibus Aræ.

*Mel. En, Pan, nostra tibi facramus rura, Capellas
En tibi, lascivosque damus cum matribus agnos.
Te canet omnis ager, tibi summa cacumina montes
Submittent, laudesque tuas ad fidera tollent.
Ipsi te fontes, ipsi cum murmure rivi,
Ipsæ te valles, ipsa hæc armenta loquentur.*

Tit. Ferte rosas Dryades, vos lilia ferte Puellæ
Ut Pani attexam lecto de flore coronam.

*Mel. Tollite vos Dryades, vos tollite ferta Puellæ:
Sidera descendant cœlis, & Pana coronent.*

Tit. Ut pratis rivus decori est, ut grama pratis,
Ut bos graminibus lætis, ut cornua tauris,
Pan decus omne suis, Pan nostri gloria ruris.
Ante solum stellas dabit, æther altus aristas;
Ante carebit aquis Thamefis, Thamefique Britannus
Quam Divine meo labaris pectore Pastor.

Job. Winter A. B. Col. Mert. Probat. Soc.

N Affoviæ spes sola domus, fidissima gentis
Angliacæ tutela, tibi Celfissime Princeps,
Quis valeat dignas imo de pectore grates
Fundere, carminibusve æquare tua inclyta facta?
Quod sibi jam tellurem exercet lætus arator,
Jam nec agris propriis metuunt migrare coloni
Hoc tibi debetur; Vel nos quoque munere vestro
Curarum immunes Phœbo Musisque vacamus.

Heu ! quibus infidiis delusa, quot acta periclis
Anglia pene iugi perpesta est pondus iniquum
Sed prohibent superi: prohibent, ne serviat illa
Anglia, quæ semper fævis inimica tyrannis
Sponte juvans alios, servilia vincula rupit.
En ! Batavi rapidas armata classe per undas
Devoniam tendunt ; Imple Euris vela secundis
Æole, tuque fave, Neptune ; Haud arma parantur,
Queis tibi dilectam sperant subvertere gentem.
Majus opus movet Auriacus ; Nil pulchrius illi,

L Quam

Inauguratio Regis G U L I È L M I

Quam pelago & fragili ligno se credere bruma
In media, dulci pro libertate Britannum.

Quænam hæc lætitia est? novus unde hic in mentibus ardor?
Fallor? An annuerint nostris bona numina votis,
Occiduoisque intrat multo cum milite portus
Auriacus? salve hospes! Ut insula defensorem
Te capit, agnoscitque libens! Ut conscia turba
Flagitii, judex corruptus, Apostata, mitra
Indignus Præful, Monachusque & causa malorum
Progenies Loyolæ (queis nusquam tetricor ulla
Bellua) jam quærunt, Te progreidente, latebras!
Sic quando æquoreis Phœbus se tollit ab undis,
Obscœnæ aufugiunt volucres, radiosque verentur.
Hostis si quis erat, (raro, tibi contigit hostis)
Longe illum vestræ virtutis nuncia fama
Terruit: Aut melior bellandi causa, relictæ
Parte sua, suasit tua sub vexilla mereri.

Quin vacuum ascendas solium, Britonumque per urbes
Tu lætis avibus, placida cum conjugi, regnes.
Sic quondam victo multa haud sine cæde tyranno
Septimus Henricus cum pulchra uxore beatos
Angligenas longa grandævus pace regebat.
Sed sceptrua tibi, nec multo cum sanguine, tradit
Magnatum & populi conspirans cœlitus ardor.
Atque utinam multos facilis tibi Jupiter annos,
Filiolosque daret senii per dulce levamen!
Audiit ille preces, & multos addidit annos,
Sed nec filiolos renuit, sibolemque futurum

Credimus? An placide nos ludit amabilis error?
Nam sunt visa mihi cœlestia numina pleno
Agmine ferre novo gratissima munera Regi.
Prima illic niveaque toga, mitraque decora
Eusebia incedit; bene olenem pyxida portat.
Unde illi unguendo poterit depromere nardum,
Et fragrante caput sacrum perfundere odore.
Et certe illustri proavorum ex stirpe, Britannos
Qui clare rexere olim, non dignior ullus,
Cui propriis manibus dea dulcia balsama fundat.
Cum sanctas tenuere ædes simulachra deorum,
Divinosque palam ritus, & polluit aras
Vana superstitione, mendax pietatis imago:
Deturbasse gradu numen tornatile, purum

Resti-

Et Reginæ MARIAE.

Restituisse Dei cultum, tot denique lethi
Faucibus eripuisse pios; quid clarus unquam
Aut mirata prior, fera aut mirabitur ætas?
Proxima Libertas, festivo gaudia vultu
Testata, eximio Regi fert florea dona.
Dein veneranda Themis; sed nec tamen ultima cœtus
Cœlestis Rhidicina, licet tenebrosa decoram
Nubes heu! tristi frontem circumvolat umbra:
At qualem facilis disperget Principis aura.
Pone illam Musæ subeunt, & carmina pangunt,
Carmina Nassoii herois celebrantia nomen.
Auriacum Dea quæque sonat; ripæque, lacusque
Auriacum resonant, fremitumque dat arduus Æther.

Guil. Sherwin A. B. Col. Mert. Soc. Probat.

Pριμῆτα θρησκέα ἐλυμάνατο Βατάνας,
Αἴματι Δικαίων θαλερῷ πεπαλαγμένη σύνθρων,
Καὶ τοῖς τερομόνιοις ἀπέειπε ἀλγεῖ ἐδηκεν.
Οὐμωγῶν ἐπάκτει Καλὸς Ναοτώνι^θ Αρχων,
Αὐτικα Δυσήνοις ἐπαρήγονα χειροῖς ὄρεζε,
Βατάνους ἐσάωσε, Φόως τε γὰρ, ἀλκαρ ὀπάζων,
Αἴξιον ἐαυομόνιοις ὑιοῖς τελείδειγμα φασενοῖς.
Γῆ ὅταν Ἀγγλικάνη ἵση πεισθεμένη^θ αἰση
Οὐδὲ γε Οὐλομόνην δύποφεύγειν δύνατ^θ δίζεν,
Ευσεβιᾶς Ασσίς τελέθει Ναοτώνι^θ Ήρως:
Αὐτε δ' Αρχομόνις μάλα τὸ ἐγένετο Βρεταννοῖς
Χεισιανὸν τὸ Σεβασμα, γὰρ, οὐ ἐδ^θ θύσαθες έστι
Νοιτέρην τὸ Θεῖς γε μετ' οὐασι δέξεαι δύχην
Ω Ανα, Παντόχεστορ, μακρὸν Βασιλῆς Αρίστω
Τὸν δ' Αἰῶν, αὐτε γένει πάντη ματα θίσεις.
Καὶ τότε Δικαίων Αγορὴ ὅση, αρίστη^θ
Στήσεται ασφαλέως, ἔσεται δέ τε αἰσυφέλικη^θ.

Joh. Wright. A. B. è Col. Mert. Probat. Soc.

Mauritii ingentis celso de sanguine natum,
Mauritioque parem, solenni dicere versu
Te, Gulielme, juvat: nunc o mihi pectora flamma
Divina caleant, nunc me furor excitet idem.

Inauguratio Regis GULIELMI

Qui Te ingens heros, bello tot adire labores
Instigat, mediosque ardentem impellit in hostes ;
Te tenero late jactabat fama sub ævo.
Cœpisti, qua finis erat ; maturaque virtus
Edidit ante diem fructus, tardeque sequentes
Annos præcurrit longe, & post terga reliquit.
Jam tes jam videor, flagrantes cernere vultus
Dum primas ducis fervens in prælia turmas,
Jam cerno oppositas acies quanto impete præceps
Tela per & gladios raperis ; quo fulmine belli
Adversum frangis cuneum & media agmina misces.
Num ferus invadit Belgas Turennius heros
Juvictis semper clarus Turennius armis
Et quacunque ruit, ferro bacchatur & igni ?
Tu primo vernans jucundæ flore juventæ,
Congrederis, ducente Deo, Deus ipse Batavis.
Congrederis ; non Te Gallorum immania terrent
Agmina, non magni Turennius agminis instar.
Heu quas tum ferro strages, quæ funera late
Edideris, quantosque viros demiferis orco !
Sic cum congestos struxere ad sydera montes
Terrigenæ fratres, superos detrudere cœlo
Aggressus polito tum plectro intonsus Apollo
Armata sumfit fatalia spicula dextra.
Tunc audax ruit in bellum & furit acer in armis
Et Martem atque ipsas longe anteit fulminis alas.
Extremos o quam vellem memorare labores !
Quam vellem sœvi superata pericula ponti !
Cui merito nunc jura dabis ; quam flebile fatum
Tristesque Illorum exequias, quos obruit æquor
Immeritos, canere ; at jamjam sub pondere tanto
Deficio ; heroemque sequor non passibus æquis,
Sed fesso memoranda dies, qua regna Britannum
Debita, qua sacros sceptri regalis honores,
Accipies, cingesque aureo diademate frontem.
Anglos servasti, da jura volentibus Anglis.
Sic gravis Alcides humeris ingentibus olim
Fulcivit patrium, quem mox possedit, Olympum.

E. Smith Aedis Christi Alumnus.

Bella

Et Reginæ M A R I A E.

Billa cano, fortisque viros servile capistrum
Haud passos perferre domi, pariterque tyrannis
Indociles servire foras; sine cæde triumphos
Perductos, nulloque madentes sanguine Palmas.

Quos vis jura patrum temnens, sacrataque legum
Fœdera perrumpens casso terrore nequivit
Flectere, & ingenuos duris vincire catenis;
Justitia hos tandem, virtusque potentior armis
Subjugat; hos faciles sibi subdit Arausius Heros:
Tantum vera potest pietas, & candor inermis.

Musa mihi causas memora, quibus inclytus Heros
Permotus, tantos terra pelagoque labores
Suscepit; tantasne exposceret Anglia curas?

Vix ternos remeans Sol circumduxerat orbes,
Ex quo, dira lues terris, infesta propago
Loyolæ, Angliacis vetitum caput extulit oris:
Quæ simul ac pestis nostris consedit in arvis,
Corripuitque arcem regni, tunc cuncta repente
In pejus ruere, & retro sublapſa referri
Omnis spes Britonum, & priscis fiducia rebus.

Ergo hæc longinquas præpes cum fama per urbes
Detulerat; magnis turbatus pectora curis,
Patribus accitis, sic fatur Arausius Heros.
" Illustres animi, quorum longe æmula virtus
" Suadebit faciles quæcunque subire pericla,
" Communem Caufam, charosque videbimus Anglos
" Sorte laborantes dura, violataque Templa,
" Et memores rebus non succurremus inquis?
" Summis, O socii, caput objectabo periclis,
" Atque ipsam potius fundam cum sanguine vitam,
" Quam mihi tale nefas juste quisquam imputet, ergo
" Si pietas antiqua manet, fuetusque sacratis
" Aris perfestet amor, sociæ aut pia cura salutis,
" Et gazam & dextras mecum conjungite, nec vos
" Distineat parcus theſauri sumptus, abunde
" Haud peritura pii pensabit gloria Facti.
" En! monstrabo viam; causas ne adferte morandi:
" Quin mecum properi, nihil est hoc pulchrius uno,
" Defensis lucrum & vitam postponite Sacris.

Dixit, & ingenti fremuerunt atria plausu:
Inde omnes rapit ardor ovans, Caſamque Duceſque
Sponte probant; miris percusſi pectora flammis.

Inauguratio Regis GULIELMI

Extemplo tunc mille rates mercede parantur;
Arina penumque adhibent: demum ingens excita turba,
Oppressis cupiens pestem removere Britannis,
Confluit; & magno complentur litora cœtu:
Haud secus ac alte tremulis si pendulus alis
Milvius observet prædam, circum undique densæ
Funduntur volucres, late & toto æthere sœvum
Contendunt junctis depellere viribus hostem.

Jamque ascendebant naves & litora linquunt;
Ut pelagus tenuere, secundi flamina venti
Dant optata; secant celeres vada salsa carinæ:
Protinus at fallax suasu Plutonis iniqui
Æolus aduersos laxat de carcere ventos;
Coguntur nubes, tempestasque ingruit atra
Involvens piceum spissa caligine cœlum;
Naves dispersæ incerto rectore feruntur,
Quaflataeque petunt diversos remige portus.

Sed nec damna movent, tantæque injuria cladis,
Acrior insurgit, lævis interitus Héros,
Ac velut ingenti contendens pondere Palma
Temnit onus, celseque effert capita ardua cœlo,
Talis per medias clades fortemque malignam
Audax urget iter, fudore atrisque procellis
Sic delassatos hortans sermone sodales.

“ Magnum equidem damnum, verum reparabile, classis
“ Sulcepit, faustaque parum conamina prima
“ Cessere, at virtus nullam est passura repulsam;
“ Dum vos tuti estis, mihi spes manet integra, solum
“ Obfirmate animos, voto & potiemur ovantes.
“ Quicquid grande decus meruit, magnamque per æva
“ Famam, non raro victores torcit acerbis
“ Casibus; ad nomen præclarum, æternaque gesta
“ Durum iter est, aditusque patens haud tramite molli.
“ Degeneres arcete metus, nec numen iniquum
“ Credite, quod primo obſtiterit fortuna labori:
“ Nitamur fortes contra inconstantia fata,
“ Tristiaque invicta dispendia mente feramus.
“ Sic olim pius Æneas, comitante caterva
“ Trojenum, pelago longis erroribus actus.
“ Sustinuit rabiemque maris terræque pericla
“ Magnanimus, Latium quærens fataliaque arva;
“ Et, tandem infesta superata forte, tulere

“ Troes

Et Reginæ MARIAE.

“Troes in Hesperiis curarum præmia terris:
“Vos pariter valido fortunam vincite nisu
“O socii, & pulchris haud quaquam absistite cœptis.

Hæc ubi dicta, rates reparent; edicit at illi
Incumbunt alacres operi; Ducis inclyta virtus
Languida defessis inflamat pectora nautis:
Qualis, si qua fides, magni præsentia Phœbi
Excitat accenditque inflatos carmine Vates;
Corda calent, motuque acri mens æstuat, illi
Urgenti faciles exercent numine musas.

Postquam aptata vadis classis cava litora juxta
Astitit, & ventis Oriens afflavit amicis,
Alta petunt, lenique impletur carbasus Euro;
Optatum ad portum perfert pacatius æquor.

Interea longe classis male Regia vanum
Æquoris hæret onus; terræque undæque sacratas
Conspirant tutari aras & templa Britannum,
Congressum averfi ventique animique recusant.

Jamque per Angliacas rumor volitaverat urbes
Heroa egregium venturum mille carinis
Nassavium, quo non terris præstantior alter
Sive aciem instruere, aut æquo committere pugnam
Marte, vel incautos pessundare saltibus hostes
Fert animus, placidæve inflectat pacis habenas:
Tantum fama virum cito nunciat adfore, justum
Legum assertorem libertatisque caducæ.

Attonitæ mentes, dubiique per intima currunt
Corda metus; abeunt studia in contraria vulgus:
Hos gratus recreat rumor, timor occupat illos.
Clamamus tristes iterumque iterumque, liceret
Integral præstare fidem Regique Deoque:
Ait hoc fata vetant, vetat & non arbiter æquus
Tum sibi tum populo; inviti clamamus, agatur
In præceps unum templi de vertice faxum,
Per pulchrum licet id, potius quam diruta tandem
Concidat ingenti fulgens Ecclesia mole.

Jamque propinquabant terris, portumque tenebant
Trans mare delatæ felici flamine classes:
Mox lætata cavis de navibus exiit omnis
Tuta acies, multusque ruit per litora miles.
Haud secus ac æstate nova, cum dulcia linquunt
Melliferae volucres alvearia, proruit ingens

Inauguratio Regis GULIELMI

Turba, sonosque edunt lætos, nubemque trahentes
Lata per æthereos fundunt examina campos.

Turmatim lecti Proceres & nomina magna
Auxilio accurunt & grates pectore ab imo
Magnanimo Heroi referunt, dextrasque fideles
Conjungunt, opibus vitaque affistere pulchris
Incoepitis, & obire alacres illum eripere Orco.

Stat contra virtute potens exercitus, armis
Inclytus, & quo non ad bella paratior ullus,
Et tantum Causa inferior; fera corda virorum
Religionis honos tangit, pietateque victi
Obniti nequeunt contra sua Sacra Deumque.

Ergo statim campis dubii cessere, fugamque
Conscivere, uni cedentes mille maniplo:
Oppugnans aras, alias interrita, virtus
Deficit, & cassis procumbit inutilis armis.

Inde Heros quacunque alte vestigia flexit,
Victorem haud fugiunt, verum amplectuntur ovantem
Illiœ evecti gestis felicibus Angli.

Conveniunt proceres, sancti & consulta Senatus
Regna tibi tradunt meritis pro talibus ultro
Rex Magne, & solio demum firmatus in alto
Jam plusquam optata frueris mercede laborum.

Huc tua Te pietas perduxit, & inclyta Facta
Fecerunt Regem: plus est meruisse Coronam,
Quam capere antiquo demissum stemmate sceptrum.

Sol. Nash A. B. è Col. Trin.

BElgicus hanc pacem potuit? potuere Batavi
(In quos lethiferas olim tot misimus hastas,
Cum passim Eoi rubuerunt sanguine fluctus)
Vulnere adhuc crudo, nobis præstare salutem?
Ignoret jam bruma nives, nec Solibus Æstas
Ardeat, obliquæ defint jam montibus umbræ.
Sperasse Arctoos Scythica de gente Mæotas
Venisse auxilio potius, torvosque Sicambros.
Unde à devictis fit tanta hæc gratia Belgis?

Hos animos, Nassove, facis, Tuus impulit omnes
Fidus amor Nostri; per Te spes alma revisit
Anglos: Æneæ, fateor, laus condere gentem,
Olim erat, at gentem posse instaurare cadentem
Sola Tua est; solus Gulielmi hoc præstítit ensis.

Undique jam nobis facies tristissima rerum

Adfuit,

Et Reginæ MARIÆ.

Adfuit, ante oculos & lethi venit imago,
Rebus in adversis scitari. Oracula mos est.
Anglia Te petiit : melior Tu noster Apollo
Nassove, ambiguis confusa ambagibus oris
Haud responsa dabas , rapido at velocior Euro
Ipse ades auxilio, præsenti & numine Firmas
Exanimos. Quali heu ! quali, Dux Bellice, fessas
Nostra tuas vedit quum primum terra carinas,
Anglia subrisit vultu ! vix lætior olim
Andromede facta est, cum jam peritura voraci
Æquoreo immani monstro, spectaverat in se
Persea flecentem properatis Pegasus alis

Curti, te celebret plausu Romana juventus,
Virtutemq; tuam plebs summis nunciet Astris :
Plaudendus nobis Gulielmus, Perleus alter
Hic toto Angligenum lætus cantabitur orbe ;
Fistula per Sylvas referet, tuba Martia Campos,
Per freta ventus aget, famæ vox alta per urbes.
Quod si non liceat Romanos vincere plausus,
Materiâ laudis saltem sulerabimus ; Ipse
Curti, vix poteras medium servare Saburram ,
Fortiter hic totam redimit sine sanguine gentem.

Et nondum legitur fastis ? Cur pagina tantum
Nescit adhuc nomen ? Tantis quæ gratia factis ?
Quondam frondenti velavit tempora lauru ,
Unum qui potuit morti subducere civem ;
Qui tot subduxit, poterunt quæ præmia reddi ?
Tanta sui quantæ pensabunt facta Coronæ ?
Tempora succinætus, Triplicis Diademata Regni
Fronte gerat nivea, majora his munera nescit
Anglia, nec tantos deceant leviora capillos.

Tho. Hasker è Col. Trin.

Definite injustis, Britones, damnare querelis
Fata adversa diu nobis. sed non ita Cœlo
Invisi sumus, ut miseris spes nulla superfit.
Ecce ! & nos iterum melior fortuna revisit,
Quæque alios dudum pennata reliquerat orbes,
Hic posuit pennas longum mansura per ævum.
Hannibal exoptatus adest, sine cæde triumphans,
Quem dominum agnovit pelagus ; vaga paruit unda.

N

Non

Inauguratio Regis GULIELMI

Non ultra Angligenas mandata tyrannica terrent,
Exuimus servile jugum, manicisque levamur.
Romana Herculeis manibus contunditur Hydra,
Quæque olim nostros vexavit Bellua campos.
Tollitur è medio prostrata, & cessit in auras.
Scilicet ipse suis arridens Jupiter Anglis
Victorem misit, reprimi quo Vindice fraudes
Jussit, & averti super-impendentia fata.
Quid Tibi pro tanto donemus munere, Victor,
Nil minus Imperio tam fortia facta requirunt.
Accipias triplicem, meritus majora, Coronam,
Terror utrique Polo, vita & tutela Britannis;
Cætera Dij tribuant, ut longâ ætate senescens
Segnus astra petas, atque inscribaris Olympo.

Ric. Seare. è Coll. Trin.

HΜὲν ὑπερμεγέθης Ρώμη, Θεὰ Τερπικέσσωθ,
Ἐν σῆμεσιν ἐοῖσι χόλον κατέπεψεν ἄλισον,
Νῦν ἐξωρυῖδη δ' ἐγκάμονθε ἐξώλεια.
Αλγεα μίει ἔδωκεν ἐκήβολος, οὐδὲ ἔτι γαίη
Αγγλιακὴ δώσοντα πανωλεθρίαν κλιμακιδὸν,
Εἰ Ζευς Ιδαῖος μὴ Κέρον τέλεβαλ' αρχῆς,
Ος μὲν ἐς κατέπινε κακὸς αἵρετο πυρπολεόντων
Βελείας, (τόσον ἐνδε Θελοθροκεία μαγδύσ.)
Ναῦς ὅταν ἡμετέρ' αρπὶ τειχισθεῖσα σενάξη
Τῆς απ' ιθυμαχίας γε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Τῶν ἄμα πονδαίων περιμαρνόντων ἀνέμοντε,
Ημᾶς γηδοσώμας κατέχει ο πᾶν ἐλπίδα λιμὸν.
Οττε κατασάσσεως ὀλκὴ τερπέλεξεν ὄλιδον
Τὸν νιῶ ἐγγίζοντα, Σὺ Εὔοχ' ἐν Ηράεσιν
Ενδυο θροκείαν, τε νόμος, ηδὲ ἐλυθερίανδε,
Τῆς τε πολιτείας ἡμῖν τεστερίματα πάντα,
Πάντα τὰ πλιὰν ἡμέρας αἰνέδως, ἡμᾶς δὲ μὲν ἡμῖν.
Νιῦ τὰ συγῶσι πάλαι φύμη, μόνα τοῦτα μέλιζε,
Θαυματηποῖον αρέ Ανδρα, Θεὸν τ' ἐγγάμον ἔστε.
Σεμνότατ' ὅμη Ανδρῶν, Καῖσαρ, ἀειεῖ,
Θύεται, ὅσαι φέλειν δύναμις, περάττεν τε, Σεαυτῶ.
Εργα νέων, Βελοί τε μέσων, Ευχάγι τε γεράντων.

Sagittary è Coll. Wadh. Commensalis.

Et Reginæ MARIAE.

G audia nunc iterum canimus : nunc luce renatâ
U icta fugit nox, & tristi caligine pulsa
L æta iterum surgit roseis Aurora Capillis :
I nsolitumque diem promit, Cœlumque serenat,
E xhilaratque novo perfusum lumine mundum.
L uxuriant iterum valles, iterumque renident
M ollia diverso rutilantia prata colore ,
U ndique jam resonant frondes, & carmine lœto
S ylviscolæ modulantur aves ; jam fronte serena

R uſticus educit fortis ad aratra juvencos,
E t fractis credit Cerealia semina glebis,
X peccatque suas duplicito fœnore messes.

M ira subit rerum facies : & mira voluptas
A ccendit placidos redivivo corde Britannos.
R eddita terra sibi est : & jam, te vindice, Cæſar,
I nſignem peperit ſubito fine Marte Triumphum.
A spice nunc ſtructos nequicquam fraude labores

R oma tuos, en hic derifos cerne cucnllos !
E n inquam vœſtras dejecta mole ruinas !
G audia nunc populo redeunt cum fœnore, & alte
I nſpirant hilares meliori pectore Musas :
N unc Cœlo pietas niveis demittitur alis,
A tque inter junctum volitat pax aurea mundum.

*Richard. Triplett
& Coll. Trin.*

Ad Librum.

C Æſareos tandem liber intrature penates,
Disce verecundo protinus ore loqui,
Si rogar, unde venis? quisquam, quo numine fretus
Ausus es Augustas infinuare domos ;
Nuncius advenio Musis & Apolline natus ,
Dicito ; quodque velint officiosus ago ;
Quid fers? si rogitet, vultu responde fereno,
Lætitiam, plausus, jubila, vota, preces.

Idem

N 2

Quam-

Inauguratio Regis GULIELMI

Quamvis, Par Cœlo charum, Diræca levaret
Nitentem athæreos ad tractus Ala Poëtam:

Reptaret tamen augustis Virtutibus impar,
Pindaricisque modis vestros tenuaret Honores.

Progeniem, Rex. Magne, Tuam, divosque Parentes
Dicere, grande opus, Ascræa dignumque Camœna,

Quæ genus ausa Deum sacro depromere Cantu.

Quot numeras proavos, tot habent monumenta vetustæ
Famæ Semideos, belloque & pace potentes.

Usque inimica malis, & formidata Tyrannis
Gens Tua, spes timidis, miserorum nata saluti.

Nassaviæ (sic fama) domo regnator Olympi

Non regni unius summas commisit habenas,

Orbis at Occidui clavum, quo regibus ipfis

Jura daret, premeretque animos & fræna vaganti
Arbitrio injiceret Juris Patrona jacentis.

Qualem Te, Gulielme, agnoscit pignore certo
Angligenum gens grata, suis jam fausta periclis.

Auspice Te, redeunt antiquum tempora in Aurum,
Relligio Diis prisca, Foro Jus, Otia musis.

Tu libertatis vindex optatus avitæ!

Tu Fidei plusquam titulo Defensor, & Æqui!

Nassavidum Decus! Angligenum Spes! Cura Deorum!

Æquali, Maria, Tuarum Copia Laudum

Se fundit cornu: Regum quod stirpe crearis,

Quodque audis Regina, Tui pars infima Honoris.

Ordine quod longo solium concendis avitum,

Augustis proavis, quam Tu, plus Anglia debet:

Te sine gens Britonum non felix, Tu sine Sceptro

Angligenis veneranda Tuis: nil Purpura donat

Desumit multum, meliori, Diva, rubore

Tincta Pudicitiae: Charites Diadema coronant;

Et Tibi Majestas melior micat ardua Virtus.

Alma Tuam Proavi porrexit Gratia frontem:

In tuto Peccus Pietatem Spirat Avitam:

Una domat magnam Patrui Clementia mentem.

Tu Patris, nisi qua sibi non constabat, Imago,

Inque Tuum rixis nunquam dominata Tonantem

Juno casta, Venus, Gulielmo digna marito.

Par quoties felix! vos vincla jugalia nectun t

Et Consanguinitas, Regni Sociataque cura,

Fortior & triplici nexu vis, mutuus Ardor.

Theba-

Et Reginæ MARIAE.

Thebanas vicibus Fratres moderentur habenas.
Funereum quibus Ira scidit non mortua flammam.
Vos sedes capit una duos, duo si bene dici
Possint, quos totidem junxerunt vincula in unum ;
Mens quibus una, simul regnatque & paret uterque.

E. Wells Aëdis Christi Alumnus.

JAm satis regno Britonum malorum
Numinis misit furor intonantis,
Jam satis Romæ luit insolentis
Anglica Tellus.

Nunc tuos Fasces veneratur Aula
Purpuræ sacræ, Gulielme, supplex,
Italas nondum docilis Britannus
Ferre Catenas.

Vovit Æternas tibi gens olivas
Læta Pictorum, procul & recentem
Buccinat regem super alta montum
Culmina Wallus.

Cunctate circum radiante vernant ;
Floridos pingit tua Lux agellos
Incubans Herbis; placidoque Cursu
Tempora Volvunt.

Sic fugat Brumam nimis inquietam
Imbre cñm multo, glacieque dura,
Clrior Titan, decoratque mensis
Junius Annum.

Diva ! Te vatum movet omne plectrum
Et ferax Hymno, gravidumque Cautu,
Imperi quæ jam faciles Britanni
Flectis Habenas.

Sic agit Currus rapidos Olympo
Phœbus & ponit sua jura mundo ;
Sic & alterna vice fulva regnat
Cynthia Cœlo.

*Tho. Mompesson A. B.
Nov. Coll. Soc.*

O

Quod

Inauguratio Regis GULIELMI

Quod meritis festina occurrant præmia, Princeps,
Fortunæ hoc tribuat fama maligna Tuæ;
Victori quod nulla tamen cedit hostia, quod Te,
Quodque animos populi sic moderere Tui,
Quodque ultro pietas aversos allicit hostes,
Grata bonis quod spes, & nova vita redit,
Quodque animis hominum pax est renovata, fatendum est,
Hoc totum, Cæsar, muneric esse Tui.
Quos decet esse hominum tali sub Principe mores!
Qui regit, ut patriæ serviat ipse suæ?

G. Pope Aëdis Christi Alumnus.

Jura silent, legumque fides vanescit in auras,
Et fingens sibi quisque deos è marmore limat,
Cælestes tuncos, pingitque umbratile Cælum.
Aspice ut in Britonum Tempe se fundat Ierne
Angligenisque paret commune intendere lethum!
Sive necem falsæ accelerent perjuria linguæ,
Seu certam infidum gyro breviore ruinam
Maturet ferrum. Quis tantum averteret iustum
Quis Deus, in dubio est, tantæ se oponeret iræ?
Ultori Tibi summe Ducum, Tibi pondera nostri
Imperii fulcire datum est. Ut regnat in alto
Pinorum sylva! & late premit æquora classis!
Ut servit Batavis tabulatum navibus æquor!
Supplex se pacat Boreas, gelidique residit
Ira freti; tutamque ferunt ipsa æquora classem,
Nec motas glacialis hiems exasperat undas;
Nec madidus versam resupinat Aquarius urnam.
Advenere rates, procul hinc formidine poenæ
Italus Hibernusque ruunt, dominatur in urbe
Plebs vindicta, meritoque exurit in igni
Ignavosque deos & pondus inutile saxi.
Ulque viam Henricus sternit fine vulnere victor
Jure simul belloque potens; sic mitibus armis
Obstantes cedunt turmæ, & fine militis usu.
Astrææ reducis sequitur Victoria partes.
Jure igitur meritæ tam Sacro in vertice Palmæ
Innumeræque sedent laurus; Tibi jure senatus
Sceptra libens, Gulielme, parat, demptumque Jacobo
Apponit laeri gladium, capitique Tiaram

Qualis

Et Reginæ MARIAE.

Qualis ubi torvum fatali fuste Leonem
Contudit Alcides ; jussitque quiescere Sylvas
Immunes monstri, & tutos ridere colonos :
Ille humeris spolia amplarefert, raptasque Leoni
Induit exuvias, & sacra pelle superbit.

O si quando Tuis frangetur Se quana telis ;
Te Gallæ horrebunt natorum in funere matres ;
Horrebit Rhodanus, Ligerisqne, & Celta feroce
Cernit ubi Anglorum turmas, Batavumque cohortes,
Autonios iterum malit sentire Camillos.

*Gilb. Stradling
Ædis Christi Alumnus.*

BRUTUS ubi miseræ certus succurrre Romæ,
Arma capit, patriasq; ardet defendere leges :
Sponte illi Fasces; sponte illi grata secures
Plebs dedit, & tutæ indulxit moderamina Romæ :
Et Tibi non impar, Gulielme, est causa Triumphi ;
Nec dispar Tibi surgit honos, Tibi jura Britanni
Incolumes debent, dabis & Tu jura Britannis.

Accipe laurigeros fasces, & Sceptra potenti
O longum gestanda manu ! dum supplice fluctu
Agnolcet dominos Thetis undique fusa Britannos :

Quam Tibi designat solenni murice pompam
Magnatum generosa cohors ! ut plaudit in ostro
Augusta ! ut cocto se dives pandit in auro !

Tu quoque non titulos jaegas, Maria, minores
Par Thalami, regnique comes : Cui vertice lauros
Ferre pares, æquamque datur gestare coronam.
Cunjugis imperio latum se subjicit æquor,
Nec minor est Tibi Nympha, tridens ubi vortice prono
Se gestit grandæva Tibi submittere Tethys.

O versæ Britonum sortes ! O aurea Patrum
Secula ! & indomitæ renovantur Tempora Elizæ !
Nam (mihi si placeat Parcarum evolvere fusos,
Gentisque Auriacæ venturas pandere sortes)
Quantum olim audaces Willelmus fregit Iberos
Mauritiusve potens, tantum non degener Hæres,
Imbellis Ludovici acies, timidamque cohortem
Marte tuo, Willelme, premes, orasque reposces
Patribus ereptas, & debita regna Britannis,

Inauguratio Regis GULIELMI

Tityrus. **H**ic inter Corylos, umbrosa cacumina, densas,
Nos cantare pares quoniām convenimus ambo,
Dicamus laudes Heroum (ut Mopse solemus)
Tempora transibunt sic lāta canentibus, & nunc
Dic age, quos nostro celebrari carmine sumes.

Mopse. Tityre nunc reddantur Eis pia munera Laudum,
Otia qui dederint nobis placidamque Quietem;
Scilicet Illorum resonent Encomia Sylvæ,
Qui dignabantur Regni fulcire ruinas.

T. Tanta haud conveniunt humili tenuique Cicutæ;
Sed quoniam in magnis, dicunt, voluisse fat esse;
Ipse Tuas, Gulielme, canam laudesque Mariæ;
Nam, quos junxit Amor, nemo sejungere debet.

M. Tunc mihi Phœbe fave, Musæque favete canenti,
Ne culpa ingenii Illorum minuantur honores.

T. Ast ego nec Phœbum curo, Phœbive sorores,
Carmina namque mihi cedit nunc lemma canenti.

M. Sint licet illustri proavorum stemmate clari,
Sunt magis ornati propriis virtutibus ambo.

T. Si Rex est regit immanes qui pectoris Æstus;
Tum quot Regna tenet Gulielmus! quotque Maria!

M. Inclytus Hic Mavors, sapiens hæc altera Pallas,
Vulnerat Ille armis, forma sed vulnerat Illa.

T. Quando vias Pelagi tentarunt, mole superbum
Sustulit ad nubes Mare se, fastuque tumebat.

M. Quando Tellurem tetigerunt, Arcades omnes
Pani Deo Arcadiæ tenerum mactavimus agnum.

T. Tunc iterum totus resonat modulamine campus,
Miscent Pastores iterum Nymphæque choreas.

M. Lætus Gramineis lusit tunc Agnus in agris,
Floribus atque novis Hœdi insiluere petulci.

T. Quantus erat Victor Gulielmus, quando popelli
Vicit Corda, Hostes vicit, vicitque seipsum!

M. Participat sponsi Virtutem & Regna Maria,
Digna tribus Regnis, & tantodigna Marito.

T. Primus hic Imperio, nulli est Virtute secundus,
Sic Sol, quam stellæ, majori luce refulget.

M. Sed qualis stellas micat inter luna minores,
Talis, cum cincta est Sociis, Regina videtur.

T. At quæ nos illis nunc, Tityre, digna precemur,
Ludere qui pecori, pecorilque dedere magistris?

M. Æternam inveniant, quam donavere, Quietem!

T. Et sero Cœlos exornet fidus utrumque!

Josephus Addison Commensalis è Coll. Reg.

Et Reginæ MARIAE.

SCande triumphales, Rex Invictissime, currus;
Sume tuis impar meritis diadema, quod offert
Andromede, scopulis, monstroque erepta furenti,
Persea te esse suum, servatore inque fatetur:
Qui nodum dirimus, rigidasque fine ense catenas,
Absolvisque Deum, timidissima pectora firmans.

Non opus elaplos, quo fit tua gratia major,
Infandos revocare dies, veteresque dolores:
Per se resplendet virtus, ut Phœbus honorem
Haud nocti debet, rutilanti at vendicat ore;
Non quod succedit Lunæ, tenebrasque repellit,
Sed quod continuo collustrat lumine terras,
Non tantum Persa hos radios, quin orbis adorat.

Gloria magna quidem atros amovisse timores,
Atque domasse feros & succurrisse saluti
Gentis, & instantem divertere posse ruinam.
At regere imperio populos, Spartamque tueri,
Hic labor, hoc opus est; cœlum sufferre, lacertis
Indigit Herculeis & magni Cæsaris arte.

Quos bene restituit socios, incauta reliquit
Roma suos, hosti prædam exposuitque potenti,
Dum petit ipsa novos per fasque nefasque triumphos.
At propria est, Rex magne, tibi laus ista, Britannos
Et letho eripere, ulterius defendere & armis,
Et te Palladium certum præstare, decusque.
Condis Arauviades Latium, quod fata dedere
Ante tibi, stabiliisque jacis fundamina Pacis.

Et Regina tuis, per inhospita regna profundi
Adveniens retegisque dolos, filumque ministras,
Quo tuto effugimus laqueos rictusque voraces.
Quin concessa diu pergas dare gaudia, & Astra
Sero petas, meliore licet jam digna Corona.

Edu. Lilly A. B. Col. D. Jo. Bapt. Soc.

MAgne, quam rebus trepidis benignum
Sæpius multæ coluere gentes;
Nostra cui miram renovata debet

Terra salutem:

Qua tuos dicam merito triumphos
Voce? quo pleno tumefactus ore.
Audeam vestras minime filendas

Profallere laudes?

Pro Namque

Inauguratio Regis GULIELMI

Namque quod teque & tua dicat arma
Musæ non æquo parilique versu,
Hoc tui, quod jam celebrat, fatetur

Muneris esse.

Hæresin longe pius inquietam
Finibus nostris populique pulsans,
Das recollectis iterum vacare

Posse Camœnis.

Otium rursus revocas ; quiesque
Emicat læta placidaque fronte,
Nec tegunt nostrum tibi dissipata

Nubila cœlum.

Tu recurrentes novus inter hostes
Victor evadis simul ac videris,
Et tuam nullo aspicionus rubentem

Sanguine dextram.

Non quod urgenti pavidus catervæ
Cedis, at fortem, propriæque vitæ
Prodigam, in bellis aliena stringunt

Funera mentem.

Quas pii dignas tibi nunc Britanni
Gratias tanto referent amore ?
Quæve suscepitos alaci labores

Dona rependent?

Impari longe meritis corona
Gaudeas Tuque & Tua Chara Conjux :
Una Sic nobis gemino nitescat

Sydere Sphæra.

Guil. Ford. Nov. Col. Soc.

Descende cœlo, & mellifona fide,
Regina, Divinum instituas melos ;
Victorias fac incruentas

Fac citharam resonare dulcem.

En Gulielmum Conjuge cum Pia
Magnæ tenentes Lora Britanniæ,
Splendentibus cinctos Coronis !

Heu levis pretium labore !

En Regium Par ! non timet Anglia
Secura jam sub numine Duplici
Insanientem Galliam, nec
Quos alit Hespera Gens Rebelles.

Sic

Et Reginæ MARIÆ.

Sic nauta sævo laflus in æquore
Primo emicantes Tyndaridas prope,
Navi infidere, Prosperum Omen,
Aspiciens, superos Faventes
Agnoscit: & nunc præcipitem Africum
Non extimescit, nec rabiem Noti:
Cur hisce sub Binis salutem
Auspiciis dubitet futuram?
Salve ruentis Tu Imperii stator,
Te non adhuc viso, tremit, effugit,
Exercitus. Quam pene, si non
Fugerat, Anglia decidisset?
Sentit Novum Gens libera Principem,
Mollesque Habenas non sine gaudio;
Cervice sic innixus Orbis
Herculea melius pependit.

*Tho. Shewring
A. M. Col. Bal. Soc.*

Cum portum Princeps tetigisset lætus apertum,
Ictu Oculi invisos vidimus ire patres.
Garrula Pontificum jactet miracula Roma,
Portentum majus tradere tota potest?
Optime Rex, perge, à Gallisque trophæa reporta,
Sub signis jaceat Roma superba tuis.

Joh. Page, A. M. Col. Wadh. Capel.

Jam satis extremos toleraverat ægra labores
Anglia, continuis semifepulta malis.
Cum Tu, cui licuit Batavis, Celeberrime Regum,
Pacificæ tuto jura dedisse manu,
Per freta, quæ Triton (Domino sic namque vehenti
Lusit) concussis turgida fecit aquis,
Ausus es Angligenum laceris succurrere rebus,
Ceu potius nobis, quam tibi, natus eras.
Sponte tuis igitur defensum viribus orbem,
Sponte damus curis regna Britanna tuis.
Jam credat Rhodanus, credat jam Gallica tellus,
Talia quæ possunt, omnia posse manus.

Edm. Briskenden C. C. C. Discipulus.

Inauguratio Regis G U L I E L M I

JAm satis accensas superum laßavimus aras,
Effusis lachrymis immaduere genæ.
Exorata tuis mitescunt numina terris,
Anglia; cœlestis pignus amoris habes.
En Clemens Regina tuo jam prafidet orbi,
Et populum placida quæ regat arte rudem.
Inque tuæ qualis Reginæ amplexibus Heros
Infidet? & totum ſe putat eſſe tuum.
Ille tuas leges violatas vindicat armis,
Hoftibus ille Tuis signa tremenda movet:
Jam trepidat Gallus; quot enim videt ille luenda,
Omnibus exofus, præcipueque fuis?
Hic, niſi virtutum, certamina nulla videbis;
Perpetuusque Tuos conciliabit amor.

Job. Davis. A. B. C. C. C. Discip.

VIderat ut celfis fylvescere navibus æquor,
Miratur Nereus, Te Dominumque vocat.
Appellique fuis ut viderat Albion oris,
Agnoscit Dominum Te quoque læta ſuum.
Agnoscatque diu; & præſenti numine firmes:
Quem Generum ſenſit, ſentiat atque Patrem.
Protegis ut bello, fausta ſic pace gubernes;
Juſtitia pacem, viribus arma regas.
Dumque hæc exorat Domino gens læta, precatur
Ut ſero viſas tecta ſuperna Jovis.
Utque ſtator ~~noſtris~~, ſic tandem acceſſeris aris
Gallorum, miſeris queis eris una falus.
Sic dum reſtituas orbi pacemque fidemque,
Grata dabis Nobis munera, grata Deiſ.

Hen. Stephens è C. C. C.

Et Reginæ MARIE.

A Nxius & meditans, somnoque gravatus amœno,
Cespite deposui membra levanda novo;
Murmura quo fluvii strepitarunt, sylvaque juxta
Visa fuit Dryadum, Pieridumque nemus;
Ex quo profiliens Matrona in veste fluenti
Undique suspexit, cœpit & inde loqui.
O quæ cura poli! tanti mortalia fiunt!
Hoc meruit nullus lætior ire dies.
Anglia quæ jactat, sceptrum visura duorum
Libratum palmis? festior annus eat.
Tertia Nassovii sumunt primordia fasces,
Et nobis carmen saepe Maria dabit.
Dixerat: umbrosæ rediens per tegmina sylvæ,
Protinus ad socias ibat amata foror.

Richardus Dewell,

ex Aul. Mag. Commenſalis.

NON mage læta suos spectabat Roma triumphos,
Consul ubi victo victor ab hoste redit;
Quam tua depreſſa petitur præſentia plebe,
Quam ruit in vultus Anglia tota tuos.
Hostilis nuper rabies, & barbara Martis
Oxonie extreſum est Turba minata diem;
Nutanti pavidæ tremuere cacumine turres,
Territus averſis fugerat Ifis aquis.
At cum tu nostros petis, o Rex magne, Penates,
En vultu Phœbus splendidiore micat.
Conclamata olim recipit ſibi Posthuina vitam,
Et ſuperat tumulo terra Britanna ſuo.
Jamjam ergo facris cingantur templa coronis
Luceat ingenti quælibet ara foco.
Jam rifus cantusque decent, doctique triumphi
Gaudue & faciles & fine felle joci.
Ite imbræ, lacherymæ luctusque recedunt
Tam placidum Ver eft Te veniente tuis.

Car. Goodall,

ex Aula Magd. Commen.

Q

Car-

Inauguratio Regis GULIELMI

Carmen Pastorale:

Tityrus, & Thrysis Interlocutores.

Tit. **D**UM Thrysis teneras Celso sub culmine montis
Pascebatur pecudes, veniebat Tityrus errans
Isto monte super, grati modulaminis auras
Mulcebatur cantu, sed postquam viderat agnos,
Quærebatur Thrysim, tandem conspexit & ipsum,
Frondentis stratum denso sub tegmine fagi.
Tityrus, huic (*Tit.*) Thrysis cur non cantare parasti?
Quid recubas ignave? tibi cur fistula dulcis
Irrita lætitiae felici tempore cestat?
Nunc est non cantare nefas, tua carmina funde.

Thyr. Tityre quid dicis? quæ nunc nova gaudia frontem
Explicuere tuam? memini (neque Tityre multi
Præteriere dies) quum tu quoque tristis, inanes
Ponebas calamos; quando lupus ipse cruentus,
Innocuas laniabat oves, oviumque magistros.

Tit. Hæc est Thrysi tui vesani causa doloris,
Depressum fustolle caput, deponito curas,
Vana times, heu vana times, en prata virescunt
Flore novo, viridi jam germine pullulat arbor,
Sentit ovis, gaudetque udas gestire per herbas.
Ignorat Thrysis solus nova gaudia ruris?
Ipse bonum hoc certis poteras cognoscere signis.

Thyr. Quæ video, fateor portendere magna videntur;
Miror, nec possum signorum reddere causas

Tit. Dicam, tu nobis arrectis auribus adsta.
Aurea nunc iterum nascuntur secula mundo,
Omne nemus nunc flore viret, felicia ruris
Tempora tranquilli pecudes testantur ovantes:
Gratam senserunt libertatemque capellæ.
Languentes quondam pecudes, jam pastor acerbus
Deseruit, nostrisque lupi pelluntur ab agris.
Mira loquor, majora loquor, Jesseia proles

Altera

Et Reginæ M A R I A E.

Altera nunc regnat, pecudum gaudete magistri.
Cœlesti regnat Regina simillima Nympæ,
Ex qua nomen habet; non deerunt carmina nobis,
Talia felicis cum sint nova gaudia ruris.

Thyr. Illud erat, præter solitum, quod saltibus ipsi
Ludebant agni, quod languescentia flores
Tollebant capita, & quod candida lilia campis
Vernabant, aderant duo maxima lumina mundi,
Hoc ipsæ sensere rosæ, sensere capellæ.

Tit. Incipe jam Thyrfis, dabimus nam carmina dignis.

Thyr. Incipe tu potius, non deerunt carmina nobis.

Tit. O decus, atque salus, securi gloria ruris,
O Gulielme tuas celebret quis carmine digno
Laudes? quis magno jam te satis ore loquatur?
Tu fævos superas ursos, rabidosque leones,
Terribilem folus poteras superare Goliam.

Thyr. Nunc Regina tuas mea garrula fistula laudes
Cantat, carmina non deerunt, si munera defint.
Ducite ut ante greges, pastores ducite molles
Nunc agnos, dignis date carmina grata duobus.

Tit. O Gulielme pater patriæ, fidissime custos
Felicis ruris, servati gloria regni.
Vive diu, radiisque tuis, felicia rura
Pastori reddes, felicia regna Britannis.

Thyr. O regni, rurisque parens, veneranda Maria,
Vive diu, vestroque adfis cum numine nobis.

Tit. Vivite felices ambo, vos gaudia longæ
Carpetis vitæ, carpetis gaudia pacis.
Sceptra per innumeros annos teneatis ovantum
Anglorum, atque diu vos cœli fidera sperent.

Gardiner, ex Aul. Magd. Commenalis.

VOlvitur ecce dies festis celebranda triumphis
Phœbi, Pierique chori plaudentibus alis.
Dicite Jo Pæan! curas procul ire Minerva
Jussit, & ad vacuum Musas Helicona reverti:

Lætemur

Inauguratio Regis GULIELMI

Lætemur Socii; concessa licentia nostro est
Indulgere Deo, cum Te Celfissime Princeps,
Te lætæ excipiant demissum cœlitus Artes;
Tu decus omne tuis, Divumque hominumque voluptas,
Curarum requies & felix meta laborum.

Quam subit illius gratissima lucis imago,
Qua mentis divina acies, qua nobile, virtus
Eximia incendit, pectus; cum Martius Heros
Horrendum intonuit Gallis, ac vindice dextra
Contudit hostiles acios, & vulnera sparsit?
Qualis ubi in Libycis (irarum turbidus æstu
Urgentique fame excitus) leo dirus arenis
Incidit in pecudes, cunctisque trementibus audax
Emicat, ac crebros passim dat stragis acervos;
Succussisque jubis, rabido gravis intonat ore:
Talis erat cum bella furens & damna rependit
Gallica, & Eoas late conterruit oras.
Otia sunt quæcunque loquor, ludibria solum
Pectoris, ac primæ veluti tentamina dextræ
Arma ducem majora vocant, vocat Anglia tellus
Justitiæ viduata manu; jam jamque cadentis
Instar, & immiti, visa est, succumbere fato,
Protinus Arctoas præceps allabitur oras,
Acceleransque, humeris titubantes excipit Axes,
Sustentatque Polos; melius firmataque perstat
Machina, & æquato pendet libramine Tellus.
Procidit Invidia, & petit indignata tenebras
Infandum confessa scelus: Pax aurea pennis
Emicat, & pleno descendit Copia cornu.
Nobile vincendi genus hoc, prosternit ubique
Nominis umbra viros, gladioque potentior omni
Fama fibi gladium, fibi cassida fecit inerem
Ergo age perge frui tanti mercede triumphi
Cum consorte Dea, Princeps; Armisque solutus
Vulnera perge tuæ pia vulnera, ferre Mariæ:
Sis memor ah! nostrum, faustoque Infantulus astro
Prodeat, inque dies crescat, cunctisque trenendus
Audiat optato cognomine Belga -- Britannus.

Tho. Hanson,

A. B. è Coll. Magd.

Et Reginæ MARIÆ.

Anglia Cimmeriis latuit demersa tenebris
Magnaque anhelantem condidit umbra diem.
Arripuit nobis cœlum Romana potestas
Languet & antiqua gens Caritura fide.
Auxilium fessis Miserescens attulit Heros,
Atque manus tuperis bellica præstat opem.
Atlas confectus senio dum deserit axem,
Alcides properat sustinuisse polum.
Ecce! metu posito, nostram petit ipse salutem,
Dum subit irati mille pericla maris.
Ut quondam Æneas portabat Classe penates,
Sic secum patrios advehit ille deos.
Mox cum flammarum mugirent æra procellis,
Ingenti fluctu littora pulsæ sonant.
Septus sulphureis fumat dux undique nimbis,
Et Jovis artifici fulmine nube tonat.
Neptunus subito collectas instruit undas,
Quas animans auræ buccina rauca vocat.
Murmura compressit, rapidas abjecit & iras,
Et colit Oceanus, dum videt ora, ducem.
Alpirans ventis implevit vela secundis,
Ac puppim fanulis impulit æquor aquis.
Imposuit nostræ prima ut vestigia terræ,
Fertur sub grandi contremuisse pede.
Protinus effusis reboat gens læta triumphis,
Et totis populi fluctuat unda viis.
Ecce venit volitans curru suffultus, & auro.
Dum sol flammantes jungere gaudet equos
Efflant purpureos elatis naribus ignes,
Victor & ætherea lampade carpit iter.
Per campos equitat cinctus fulgentibus armis,
Solis ad opprobrium fulgere parma micat.
Nobilitas, fascesque; togæ, mitræque sequuntur,
Fulmineasque colunt stemmata longa rotas.
Fortunam vicit, vicit virtutibus orbem,
Principis auspiciis insula plaudit ovans.
Annosæ remeant leges, scanduntque tribunal,
Recta fides populo, numinibusque redit.
Jam sub rege pio quid non sperare licebit?
Cum flectit superos in sua vota deos.

Johan. Smith A. M. & Col. Mag.

R

Ad

Inauguratio Regis GULIELMI

Ad Regem.

SI qui nil metuit nomen Regale meretur,
Exornat frontem jure Corona Tuam.
Tu qui sprevisti ventos, & Tethyos undas;
Aptus es instabili, Rex, dare jura solo.
Te veniente venit niveis pax aurea pennis,
Præside Te placidos cernimus ire dies.
Faustius Anglorum tali sub Cæsare regnum,
Quam sub Principibus Roma vetusta suis.
Te Marti similem Virtus, reticentia fida
Niliaco Harpocrati Te facit esse parem.

Ad Reginam.

HÆc est sacra dies æterno digna triumpho,
Qua scandis solium (Diva Maria) Tuum.
Afflictæ fidus patriæ exoriare benignum,
Regni es Palladium, sis quoque cura Deum.
Jam Venus, & Charites saltant, Nymphæque Britannæ
Agnoscunt formam sceptra decere tuam:
Arrident populi; lætis nitet ardor ocellis;
Italidas vincis scilicet Angla nurus.
Secula Cumææ superes (Themis alma) Sibyllæ,
Regius ætatis damna rependit honor.

Fran. Heywood Ex Aul. Cerv. Com.

MArtia Roma suos parcat jaçtare triumphos,
Definat Ausonios tollere ad astra duces:
Clrior his heros Hollandis natus in oris,
Nunc gerit invicta sceptra Britanna manu.
Julius obvertit quæfitis terga Britannis:
Anglia Willelmo sponte dedere manus.

Sanders è Coll. Wadh. Schol.

PImpleam expumat quam, non potaverat, undam,
Effunditque novos cor vivo è pectori rivos,
Et mihi, quem natura negat, dant gaudia versum.
Sic olim vates non summo in vertice montis
Somnia fecerunt, vigilesve sub æthere noctes,
Sed Phœbus pulcher, sed Phœbo pulchrior ipso
Musa ciens trepido ferventia pectora motu
Lætos esse dedit: fluxere poetica mella
Sponte sua; afflatum curant nec corda secundum:
Gaudia dant Divi, dabimus nos carmina Divis.

O

Et Reginæ MARIAE.

O præstans animi Princeps, felixque laborum
Quid loquar, aut fileam, tua quo facta ordine pandam ?
Confiliine prius mirer maria alta nec ullis
Indagata tuæ celeris vestigia mentis,
Quæ tibi tanta capit, quæ capta revolvit & alta
Nocte sepulta aliis divino lumine spargit ?
An dextræ invictæ, infracti laterisque labores ?
Regnorumque tibi fatum, dum seria ludis,
Dispositum in filvis, percussaque fœdera diram
In gentem nullo strepitu, conamine magno ;
Nec citius Cæsar per prospera fata cucurrit,
Quam tua te virtus per cuncta hæc ardua duxit.
An quæ nos poprius tangunt ; excussa Britannis
Servitii juga dura, & non tolerabile cæcæ
Relligionis onus captivæ vincula mentis ;
Otia securis & restaurata Camœnisi ;
Hæc sunt, quæ flatus tumido è pulmone rebelles
Expellunt mihi, dantque novas in carmina vires,
Nec tacito gaudere finunt me gaudia corde.
Eruat mea mens laudum tibi nomina mille
Ebria lætitia, & famam tibi conspuit altam
Nescia fœdari non digno carmine Magnos.
Hæc tibi dat mea Musa; alii tibi sceptræ, thronosque
Dent, dederat melius tibi quæ tua plurima virtus.
Sic quondam Alciden, postquam cœlum, mare, terras
Libera montrorum dederat non pestibus unis,
Confilium superum cognata in sceptræ reponit.

Petrus Priaulx è Coll. Om. Ani. Soc.

O Quali, quali, tantis erepta periclis
Anglia, nunc grates persolvere Carmine possis ?
Exultat grandi generosa dilemmate Musa.
Immortale suo dñducens ordine plectrum,
Seu cœleste canit fidibus, numenve Britannum.
At sibi quid metuit populus ? lapsura per auras
Culmina opum, fascesque ? ejecta Penatibus altis
Munia seu Procerum querimur ? patienda dolemus.
Regius infremuit zelus, soliumque capessit
Mox Romana lues, rabiesque timenda novercæ
Theffalicis herbis fœtæ (si cætera possit)
Fæmineusque Dolus ; legum præcepta minaci
Suspensa imperio, violataque fœdera regni :

Inauguratio Regis GULIELMI

Terruerant fatis hac pavidam præfigia gentem.

Cardinibus rerum lapsis succurrere, planctus
Tollere Cecropios, & reddere Jura profanis
Conspurcata diu manibus, quis gratior hospes,
Unde alius potuit Numa? quis sine sanguinis imbre
Perficiat palmam illustrem, subigatque bilingues
Insidias, & monstra atrox spirantia virus?

Lætus Hyperboreos ascendas Arbiter axes:
Ut Batavum rursus stupeat quoque Nereus orbes
Undantes sylvarum, Atlanteasque Coronas
Roma tuis aquilis cedat, Gallique triumphis.

Justus pro tantis & fida laboribus aras,
Votorum, Rhidycina dicat tibi, perpetuum ver.
Sic uterus crescat Mariæ, atque ubere regum
Stirpe beet gentem sic O Lucina Britannam.

Hen. Newte è Coll. Om. An.

J AMDUDUM liquidum Tiberino gurgite ducta
Polluerat Thamefin Sequana fæce sua.
Quam pene absorpta est animosa Britannia, dum stat
Nescia Romano subdere colla jugo!
Vindice digna fuit; nec erat sine Vindice digno
Et, quo inil majus, Pax sine cæde redit.
Ultima funigeræ jam luditur alea turbæ,
Alternas posthac non habitura vices.
Jam nulla e foedis surrepta cadavera bustis
Indocili vulgo fascina gemma facit.
Sed neque nos truncis, neque figimus oscula saxis;
Turba fugax secum corripiere Lares.
O FORTUNATOS nimium, sua si bona norint
Angligenas! sortem si bene ferre valent!
Elisabetha redit, mutato nomine; nec jam
Terret, ut ante suis, prima Maria, rogis.
Auspiciis, Wilhelme, tuis superabimus Alpes,
Tuque Anglo-Batavis Annibal alter eris.
Roma triumphato ne sit caput amplius orbi;
Et discant Galli non temerare fidem.

Jos. Bingham Art. Bac. è Coll. Univ.

Et Reginæ MARIAE.

Carmen Pastorale.

Melibæus. **D**IC mihi quid vultum, pulso mœrore, serenat? Dic, Corydon, quali fusus dulcedine rides? Squalide jam dudum Corydon, & amictæ lacernis, Testibus ægrotæ mentis, Cum languidus error Lassaret per prata pedes, & tristis avena Iret sola Comes tecum; Quæ tanta repente Gaudia munditiem revocant, Crinemque repectunt?

Corydon. An nondum, Melibœe, tuas pervenit ad aures, Seclusi in scopolis, & sola Phyllide tacti, Quis Deus, & quanto major vel Pane, fugavit Quotque lupos nobis, & quotquot Roma leones Cassineove specu misit, latebrisve Duaci? Illi impune diu per ovilia nostra vagantes Late intentarunt stragem, & rugitibus agnis Incussere metus; rabidi, & Pastoribus ipfis Horrendi: quorum viguit qui Maximus ævo Et virtute fenex, ausus Configere contra, Tutarique gregem, lustra intra immania raptus, Poenas magni animi seno cum Fratre pependit. Ast Astræa statim, cui jam Pastoræ Cordi est Simplicitas, quamvis superas longe incolit arces, Innocuos miserata viros, distorquet ab ore Sanguineo prædam, & tantis clamoribus auras Replet, ut ipsa fragor Concusserit antra ferarum. Fracta metu rabies exinde labascere cœpit, Et nunc Claustra petunt trepidæ, dum rura gubernat Arcadiæ novus alma cum Conforte Lyceus, Qui dabit æternum nobis tutamen in ævum.

Mel. Hæc mihi jam memini placidum prædicere somnum, Sunt Caligantes visæ per somnia nubes Obduxisse polos picea rubigine, cælum Mole alta undarum sensim turgere videtur: Jamque Coruscantes jaculatur Jupiter ignes, Horrisono feriens pavefactas fulmine terras. Cum subito exoriens visus mihi Phœbus utrumque Instaurare polum radiis, tenebrasque fugare.

Cor. Et mihi luce nova nemus hoc gaudere videtur Perfusum, sic cum descendit ab æthere, terras Ut decoret præsente Deo, dispergit honores

S

Jupiter,

Inauguratio Regis GULIELMI

Jupiter, & mundum divina lampade lustrat.

Mel. Læta ergo placidos errent armenta per agros,
Exultimque hædi ludant; dum fistula nostros
Exercet digitos, pulsata ter pede terra.
Vos faciles nymphæ suaves Cogatis odores,
Et bene Contextam per florea rura Coronam
Vestræ afferte Deæ, & tantum Celebrantia nomen
Grata repercussos percurrent Carmina montes.
Sic quoties nitido surgit sol aureus ortu,
Garrulus ille Chorus sylvarum e frondibus ora
Solvit, & in blandos Crispillat guttura Cantus.

Cor. Pastoresque suum debent laudare Patronum;
Ergo agite, O Juvenes, altaria trina locetis,
Felici genio terrarum Victima multa
Fumet, Cornigerique boves albedine puri
Ante aras tingant rubicundos sanguine flores.
Instituant ludos, certamina agrestia, latis
Qui fidunt humeris, & vasto robore pollut.
Hinc Cani lustrum Mopfi, Melibœe, petentes
Venturi fatum secli discamus ab illo.
Abditus ille specu obscuro sub rupe Cavata
Carmine prædictit vario, numerisque modisque
Turbidulis (namque est insania sacra Poësis)
Gloria quanta manet nos, & quam libera vinclis
Otia: Jam virtus pulchro remeabit Olympo,
Aurea Saturni veteris jam secla redibunt,
Et festa intrabit niveo pax oppida curru,
Atque orbis nostri moderator serus ad Astra
Ascendet, metuent vitam dum carpere fata,
In decus humani generis, documentaque morum,
Indulgente Polo terris, quod flagitat ipse.

B. Mander, è Coll. Magd.

Multa tibi debent Batavi, sed plura Britanni
Plurima libertas, omnia religio.
Utque nihil desit, Majestas Regia supplex
Sub Patrocinio jam cupit esse tuo;
Tu, quondam sacri, redivivum acquiris honorem,
Atque diu invisi nominis auctor ades;
Si Te vidisset, Brutus dimiserat iras.
Exofum optasset libera Roma jugum.

Rich. Willis,

A. B. Coll. Om. An. Soc.

Et Reginæ MARIAE.

MΗΤΙΝ ἀειδε θεὰ Νασουιάδεω Ήρω^θ
Θεσπεσίων, Αγγλοις ἡ πλείονα χερματ' ἔθηκεν,
Κῆρες δὲ αργαλέας, ὄλεθρον τὸ αλίασον ἀμνεν.
Ηλυσίς γάρ Βελγασθε θοὴ φάτις, ὅτι μὲν Αγγλας
Αἰνὸν ἄχος, χρειώ τὸ ἔβιάσατο οὐκ ἔτ' ἀνεκτὸς.

Τότο δὲ ἐπεὶ κρέιων Αυρούνι^θροῦ δῆ ἐνόπε,
Ευσεβεών ἐνεκ' αὐνθράπων μάλα κυδόμηρ^θ κῆρε,
Αυτίκα Βελγασθεν αἴγαδὸν κυκλήσκεθ' ὄμλον,
Καὶ ρά μετεπέντον μάδοις περισσεύπε χειρῶν.
“Ω μοι πολλὰ φίλοι τούτορες οὐδὲ μεδοντες,
“(Πάντα μὲν ὑμις περφρων καταλέξομεν, οὐδὲ οὐ καίσω)
“Η εμὲν ιωτρεώαι κερδίην καὶ θυμός αγήνωρ,
“Ορμήσαντα θρασωὶ πόλεμον, καὶ δηιοτῆτα,
“Αγγλιακῷ, αἰεὶ ημῖν φίλῳ, ἔθνει αρήγην,
“Τῶν νεῶν δυσμάρνεες μάλα τὸν χεδὸν εἴσται αἰνόρες
“Μέρμερε πολλ' αὐτοῖς δεῖλαισι τε μηίσαντες.
“Εἰ δὲ μοι κάρμνοντι ἐνι κεχατερῇ υστρίνῃ
“Ουλόμηρον θενάτοιο τέλος, καὶ κηρές ἐφῆπλαι.
“Χότω μὲν ἐποίη μέγα κλέ^θ. εἰ δὲ μάλιστας
“Ζεύς νίκην χερίσαμε πατήρ, καὶ δηισάντες
“Ανέρες, τήμετέρησι πέσωστος ιωὸς χεροὶ δαμάρντες.
“Αυτίκι εμὲν αὐνθράποι μὲν τιμόσκοι θεόν ως
“Δώσονται δὲ μέσις Αγγλων αἰπερέοις ἀπονα.

Ως εἰπὼν, ἐσ ἐλεὺ μεγακύτεσινα, μαλ' δῆκα
Πρωτος ἐπάλθ, ἀμα καὶ ἐπαρει σοιχηδὸν ἐπονθ.
Οι δὲ δὲ Αγγλιακὸν ποτὶ γῆμαν ἐφωριζονθ,
Καὶ κρατερῶς ἔρυσαν θητὸν χθόναν νῆσας
Τάχεα καὶ ἀρμόζοντες καὶ μάνυχας ἴππας.
Αιψα, (θεῶν μέγα θάμνα) σερπὸς αἰψὲ θίνα θαλάσσιας
Πάγχαλκος διέλαμψε, πρήνορες ἐνθα δὲ ἐνθα,
Θαρσαλέ^θ, μέγ' αρει^θ, αἴθεσφατος, οἵσι δὲ αἰνάσειν
Εὔχετο κορυπάτως, ἐχέφεων, Αυρούνι^θρος ήρως.

Εσπετε νεῶ μοι Μέσην ὀλύμπια δώματ' ἔχεσαι,
Τίς φαύλαις τότε θάμβ^θρος ἐνι φρεσὶν ιρήτειο;

Inauguratio Regis GULIELMI

Tis πάντας τότε φύζα τ' ἔχεν, δειμός τε, φόβος τε;
Φεῦγε Ἰππάς Αγγλοις ὃς αἰεικέα μήσας ἔργα,
Φεῦγε χ' ὄμοι βασιλεὺς, ἐστὶ δεινὰ βασιλιατα,
Τηλυχετή θ' ἄμα νῦν ἐν ἀγχόνησιν ἔχοντα,
Ον τ' ἄγονος ψύχνος πατήρ, τ' ἀτοκος τέκε μήτηρ.
Ως μάλα ἐν Ταχέως νόσῳ αρπιφίλων θητικέρων.
Επερχόντη τὰ μέγιστα, καὶ αναματίν τύχε νίκην.

Οι δὲ ἀρχαὶ βαδόζων Αγγλων μεγαλίτορες ἄνδρες,
Οππότε θεωρεσίν ἐνι βάλη οἰδηρόων,
Ηδησανθή Ήρωες, καὶ ὁ σκηνήρευ παρέθεντο.

Edm. Chishull, C. C. C. Disc p.

MΗ θεῶν ήμην κότον αἰτιώμεθ'
Οὐδὲ ναυακλίσεων πάλαι ἐσερέψμεθ'.

Τιμεως σύζητον θεος δῆ νοίσας

Φάνετοι Αγγλοις.

Αντὶ γάρ Ρωμαγραμανῆς ἀνακτος
Νῦν καθερεύτης φευγοῶν ἐπέσην.
Σειρίου δικτός γ' ανέτειλεν ήμην

Αἴσιος αἰσηρός.

ERexit gentem, dudum suspensa, Jehovæ
Gratia Judaicam; Sauli frustraque furentis
Imbellies cecidere minæ; Solymaia sceptra
Jeffides gerit, & folio suffultus eburno,
Digerit imperii sub judice facta senatu:
Jeffides tutela, salus, spes unica gentis,
Jeffides cura, atque indulgens munus Olympi.
Et tua sæva diu melioribus (Anglia) fatis
Cessere; infensique Dei desæviit ira,
Te felixque tui Davidis cura tuetur:
Qui trabeas tandem sumfit suadente senatu;
Qui mala castigat, laudat meliora; securi
Non sæva, sed regali metuendus amore.
Quam felix, nimium felix Britannica Terra
Visa effet, (Superi!) Propria hæc si dona futura,
Quæ sero abripiant nobis (precor) invida fata.
Ne tamen optatum moderamen hoc unica claudat
Ætas, Prole sacra vivas, Gulielme, regasque.

S. Bishop, Coll. Wad. Scho.

Et Reginæ MARIAE.

Anglia jam Domini sensisset vincula duri;
Romanumque iterum mox subitura Jugum:
Spreta foris, Captiva domi, miseranda jacebat:
Hos fundens querulo murmure mœsta sonos.
‘Ah! quibus in terris mihi Brutus nascitur, inquit?
‘Juraque restituet quis temerata Deus?
‘Non Gallos Belgasve queror; nec classe timendus
‘Invicta, quondam notus Iberus adest.
‘Sed mea me proles damnat male sana catenis,
‘Subdit & indigno libera colla jugo.
‘Ipse quidem est nostri conjux oblitus amoris:
‘Ipse meretricis polluit igne finus.
‘At mihi quæ castas respectant Numina mentes
‘Dent precor, innocuo præmia digna toro.
Arrifere Dei faciles, & vota dedere:
Hæc fuit Auriaco credita cura Duci.
Illum fama Patrum stimulis, & conscia virtus
Excitat: Optatam fert inopinus opem.
Intulit & placidum fine cæde & sanguine bellum:
Bella quidem Auriaci foedera pacis habent.
Hæc revocant & jura fori, legesque sepultas
Et reducem terris hæc retulere Themin.
Humanis majora bonis sunt ista: sed ultra
Affurgit, merites Sceptra dedisse suis.
Regnat jure suo Primus: nec justius ullum
Ornavit Britonum clara corona caput.
Vive Pater patriæ: liceat mihi dicere faltem
Nunc eadem populi Vox fuit, atque Dei.

Jo. Wynne Coll. Jef. Soc.

OStentare suum Lodoicum Gallia cesseret,
Et turba insanas ponat Hiberna faces.
Jam læto affulget rediviva Britannia vultu,
Turrigerum attollens Diva superba caput.
Ancili terras munita domabit Hibernas,
Qua Gallum audacem terreat, Ægis erit.
Authores confessæ Deos miracula produnt,
Cum focio Britonas Marte Minerva regis.

T

Car. Edwards Coll. Mert. Post.

Inauguratio Regis GULIELMI

Angliacæ Gentis vindex, tutela ruentis
Imperii, & trepidi fida Columna Laris,
Qui nunc in Pelagi medio moliris habenas,
Et tibi commissam dirigis arte Ratem
Nequaquam Princeps delatam sperne Coronam,
Neu Titulos istos, quos pia fata probant.
Jam Libertati semper sua gloria constet,
Ac maneat salva Relligione fides.
Dii tibi dent longum Patriæ superesse saluti
Ut spolium Victor de Babylone feras,
Gallia jam frendet, formidat Hybernia, rursum
Ne vici nostra sub ditione cadant.

Jac. Biss Commenſ. è Coll. Waſh.

Ambitio amoveat vanos procul æmula fastus,
Hic ubi ferta pius mutua nequit Amor :
Ipsa licet totam meritis Regina Coronam
Vendicat, & sceptris sufficit una suis,
Nobilior patrios cum Conjuge miscet Honores,
Et socio Regni gaudet, ut ante Tori.
Quam cedis, Maria, Viro, Tibi gloria crescit,
Et titulis fulges Conjugis atque tuis.
Ille agit insignes felici Marte triumphos,
Et Britonum læto multus in ore sonat,
Sed neque se populi plausu, neque milite jactat,
Plus juvat ex voto Sceptra tulisse tuo.

Guil. Woodyear Coll. Mert. Comm.

SUclamant queruli non fas regnare duobus,
Si mos antiquus, sanctaque Jura valent :
Sed licet Auriacus decoret Consorsque Coronam,
Unus terna tamen regna Monarcha tenet.
Unit mens eademi, nectunt Connubia digna,
Una ambos populi cura, salusque movet :
Utque elucentes gemina cum lampade Fratres,
Consensu dicunt omina fausta mari ;
Sic eadem Auriaco Mariæque est certa voluntas,
Consulit hoc dominus ? consulit uxor idem :
Ambo bono influxu, & concordi lumine nostra
Et Maria & Terras sydera chara beant.
Sic animis uni, quamvis sunt corpore bini,
Unus & è binis Rex Diadema gerit.

Rob. Reeks ex Aulâ B. M. Virg.

Et Reginæ MARIAE.

A Spice quam claros celebrat natura triumphos !
Inque alacres plausus Anglia tota tuat !
Ut placidus nullis agitetur flatibus aer !
Ut liquidum incendat purior aura diem !
Non hic causa fuit reflexo fidere Phœbus,
Nec vaga roriferis Cynthia luminibus :
Anglia sed tantis exultat festa triumphis,
Aspectu (Princeps) vivificata tuo.
Ergo iterum lætas fas est agitare choreas ;
Filaque suspensæ pulverulenta lyræ :
Ite graves curæ, mœstæque silentia noctis,
Et metus, & tenebris tristibus apte dolor.
Jam lætos, Juvenes, hederis involvite crines,
Massica de vetulo promite vina cado.
Anglorum nunc surget honos collapsus, in altum
Exurget Solymæ machina pulchra novæ.
Incolet has urbes niveis Pax aurea bigis,
Et populo lætos promet ab axe dies.
Non Acies, non hostis erit. Gaudete puellæ,
Fervida miscebit prælia Solus Amor.
Infans Musa licet tamen est præsaga futuri,
Crede mihi, yates Enthea turba sumus.

E. Taylor è Coll. Mert.

R Egales Proavi tibi multa trophæa dederunt,
Vincere non opus est ; Accipis, ergo regis.
Sic ubi per Latium profugus Saturnus Olympum
Abdicat, ascendit Jupiter ipse thronum :
Quisne Jovem culpat ? vel Te, Jovis alma propago !
Non fuit Armorum, sed Pietatis opus.
Quæ pius Æneas per tanta pericula raptus
Fecerat, & plusquam talia sponte facis :
Per mare, per terram, per hiantia Mortis & ora
Protegis Angliadum Pergama, Templa, Lares :
Hic superas Romam --- Solium Lavinia Conjux
Jure dabit, teneas jure, quod illa dedit.

Jo. Wiglesworth.

T 2

Art. Bac. è Coll. Univ.

Inauguratio Regis GULIELMI

Hylas. CUR Tristis, Melibœe, jaces? Dum garrula misto
Carmine sylva sonet, justis & prata Choreis.

Melibœus. Lætetur; cantet, cui fida Mapalia servent
Intactas Pecudes, at nobis impius Agros
Diripuit Miles, macra & Vertigo Juvencos.

Hylas. Pan Tibi direptos reddet, Melibœe, Juvencos,
Pan (Hodierna dies, quem sacro cinxerit Auro
Phyllide cum nostra communia Sceptra tenentem)
Arva dabit majora Tuis, magis apta bubulcis.

Melibœus. Credenti ne illude Seni, Puer. Ocyus Annus
Ver erit Æternum; Gemmisve Fluenta rigebunt:
Quæ solum optamus, sed non sperare licebit;
Quam nobis Pan jura dabit. Sic invida Cœli
Fata vetant firmi, nostris obstantia Fatis.

Hylas. Consule vicinum Lycidam, quem semper Amicum
Semper habes fidum; nam cum tibi Mopsa canenti
Mulgebat Capras; furtum tibi prodidit Ille.
Hunc ego præalentem conspexi, & Pana notantem.

Lycidas. Vidi, chare Senex, surgentes Panos honores
Et solium, & circum-volitantes tempora Divos.

Melibœus. Jam juvat insanire, juvat reparare Cicutam
Quam nuper fregi, dum sors mihi læva fuisset.
At vos, ô Juvenes, queis faverat alma Camœna,
Carminibus celebretis; Hyla, Tu Phyllida cantes,
Pana, Puer Lycida: viridien! successimus Antro!

Lycidas. Fortior est Pan Marte suo; cum dextra minaci
Fulgurat enfe, graves & crispata læva sagittas.

Hylas. Fortior at Phyllis, quæ lumine vincit inermi
Pana, suoque jubet Gremio deponere Palmas.

Lycidas. In Sylvis qualem Leo se fert; qualis in Arvis
Taurus, Pan medium sic se Rex Regibus infert.

Hylas. Reginas superat, flores ut lilia, Phyllis,
Phyllis, cui vultus & Regnum lilia signant;
Lilia Borbonio tandem extorquenda Tyranno.

Melibœus. Vesper adest, Pueri: teneras stabulare Capellas
Nox monet; hanc albam, frontis pulchræque, dicabo
Pani; & Carminibus reliquis ornabitur Ara.

Hylas. Quod mihi Mopla dedit suspendam ego Phyllidi, sertum,
Pulchrior est longe Mopla, nec Floribus impar.

Lycidas. Ast ego, quem nec sors, mea nec ditavit Amica,
Carmen utrique feram; non Carmine gratius ullum
Donum erit. Exiguo gaudent sic Numina libo.

Jac. Buerdell A. B. è C. Æn. Nas.

Et Reginæ MARIÆ.

Mel pomenennuper lu gubri vocelacessit
Lata querelarum luxuriansque seges :
Vilis honor mendaxque fides, & iniqua potestas,
Cæcus amor passim, Fæmineusque furor.
Regius hic morbus, nec erat nisi Rege medendus,
Divinæque manus quam bene dignus ope !
Parva cano: cum sacris luditur, & nova jura
Ipsis ponuntur Legibus arte pia.
Viæta dolet Pietas ; Probitas sine laudibus algens,
Cogitur usque pati, nec cruciata queri.
Ulcera quid tamen hæc refricamus? Nube pudica
Ista tegi latius, more Timantis erat.
Fulmina nunc alio vibrantur, eumque tonantem
Intrepidi facilem credimus esse Deum.
Sole nitent meliore dies, non fervida terras
Astra coquunt; blando frigus ab igne fugit.
Cum, Gulielme, tuo prælens succurris Olympo,
Protinus ut nostri terga dedere metus !
Per populi plausus graderis : Nomenque tenello,
Subridens matri, volvit in ore puer ;
Nostraque Criftato fluctu caput extulit Isis,
Lætitiam ripis nec tenet ipsa luis.
Religio exultat formosius ore renidens :
Nec premere ora volunt, nec male juraloqui.
Tu mundum sine cæde Regis, sine sanguine vincis :
Quod vis, jure potes, qui ratione jubes.
Læta refert Europa jugum, curvataque dextræ
Oscula Paciferæ dat veneranda tuæ.
Sit Tibi dulce dehinc veterum meminisse laborum,
Dulce quidem, sed erit vel meminisse labor,
Et qui tot tuleris, qui tanta pericula solus
Quam dederis orbi, pace fruare diu.

*Sam. Rolle Arm. fil.
e Coll. Exon.*

Induat exultans festivas Anglia vestes,
Atq; extent iterum gaudia fronte sua.
Dum Regni nostri Wilhelmus tractat habenas,
Qui nullo effuso sanguine viator adest.
Quis tandem justis possem, Dux Inclyte, verbis
Præclare gestas res celebrare tuas ?

2 T

Cujus

Inauguratio Regis GULIELMI

Cujus ab auspiciis, Papæ nos solvimur omnes
    Vinclis, & nobis redditæ læta quies.
Alcides novus es, qui sœvam contudit Hydram,
    Præmia magna throni vix satis ampla tibi.
Hostes eximios tu nuper pace domaslit,
    Vincere sic, fortæ Te decet, atque Jovem.
Facta tui gladii quis scribat clara potentis,
    Aut reddat tanto digna trophæa duce?
In nunc, suppeditetque novas Hybernia palmas,
    Atque armis cedat Gallia sœva tuis.
Inclita sic tandem cunctæ tua prælia gentes
    Laudabunt, & quid te vetet esse deum?

EN tandem apparet splendenti veste triumphi,
    Sceptra tenens justa, sancta Maria, manu!
Insula jam nostra hæc voces ad fidera jaætat,
    Et dominam laudat patria tota suam.
Hostes te celebrant sœvi, nomenque per orbem
    Præclarum patulo quilibet ore gerit.
Nuper enim majora tuo sunt nomine facta,
    Quam fecit Romæ Diva Maria, suo.

Ed. Jermin è Coll. Exon Com.

DUm vi conamur Cœlos superare peractis
    Votis, arridens annuit ipse Pater:
Dispersis' nebulis mittit sua lumina Phæbus,
    Emittunt radios Caroleique dies.
Cœlestes animæ! Tranquillæ sydera pacis!
    Cœlestem per vos Anglia sentit opem;
Quanta tuis armis debemus maxime Regum?
    Quanta sub auspiciis vidimus aæta tuis?
Nunc læta Angliacas terras Aitræa revisit,
    Finibus è nostris quæ modo pulla fuit.
Omnia mutantur, rediit felicior ætas,
    Qualem Saturno rege fuisse ferunt
Hæc vestra est pietas? semper fortuna secundet,
    Et dum stat regni gloria, crescat honos.
Plurima de vobis vellet mea Musa referre,
    Ait inopem laudum copia tanta facit.

Ex Coll. Wad. Commensalis.

Et Reginæ MARIAE.

ΩΣ πότε Ρωμαϊών πόλις ίμερέοσι ανάκτων
Βρένων αἰδήλων καίετο πυροὶ κακοῖ·
Καὶ ἔπος αργαλέον, Φεδίνικαντέον, αἰγαλεῖν·
Πάντων ψυχεῖν ὄμως ἔμβαλε φρεσὶ τερέμνον
Ωλεῖον πᾶς λαῖς εἰς τὸ θεόπεμπτε Κάμαλον·
Ηκοις εἰρεύειν φίλτατε πᾶσι φέρων.
Ουτῷ θλιβορθύν γῆ παμβασίλιοσα Βρεταννῶν
Μῆδοιν αλλοφύλων ἡμετέρων τε δόλῳ
Ωλεῖον εἰ μὴ ἀρ' ὁξὺ νόσος φεύγαντος Ήρως
Ναοσίων· θεῖς τὸ τε βοηθός ἔη.
Δειλαῖς ἔφυγον δολομῆτες ανέρες δύτης
Ος, οὐτῷ χάρην φάνετ' αλεξίγακος.
Χαῖρε αὖτε ἀνθρώποι, σοῖς ἔχθροῖς θαῦμα μέγιστον·
Εξοχος δὲ βάλη, εξοχος ἐν τε μάχῃ·
Σοὶ οὐκέτι φέρουν, οὐδὲ, Διὸς ἀνέστη κάρη·
Τρὶς τεσσιν αὐγαναταῖς τεῖς φίλε θυτὲ θεῖς.

Κοὶ σὺ Ανδρα, τεῖς μάτηρ μάλα πότνια χάρενς
Χαῖρε. Αθηναῖς φερντίδ' ἔχυσον θεῖς.
Ανθεον λῦ χάρετες Θεαὶ ειαρινοῖς σέφυσον
Τῶν δὲ αδελφείων καὶ σε λέγυσον ἔμεν.

Jo. Lloyd Coll. Jes. Commensalis.

Dat Tibi Neptunus madidum, Maria, Tridentem,
Fæmineumque ambit Nympha marina jugum;
Quacunque Oceani fluctu jacet ultima Thule,
Tu potes immenso ponere fræna mari:
At bene partiris socios cum Conjuge fasces,
Et gemina tumidas cuspide sternis aquas.
Sic, veteri ritu, redeunt duo Numa ponti,
Ipse, Mari Nereus imperat, Ipsa, Thetis.

Rich. Jenks A. B. ex Aul. Cerv.

Gens inimica foci, aris inimica Britannis
Semina dissidii spargere docta manus
Principis appulsi procul externata profugit
Trans mare; vim secum transtulit atque dolos.
Externi populi venientia bella timete:
In Britonum regnis omnia pacis erunt.

Jac. Biss è Coll. Wad. Commensalis.

Inauguratio Regis GULIELMI

ENen Læta dies ! Io adest Nassovia Proles
Unica spes populi, Fultura Atlasque ruentis,
Angliaci Cœli, miserisque Ancile Britannis !
En Pius Æneas multum jactatus in Alto
Venit ovans, pietate viam monstrante per undas.
Non tamen Angliacos *ferro Populare Penates*
Venerat, aut penitus violatas vertere Leges,
Sed Deus *Ille Deus nobis hæc otia fecit.*

Salve Auguste Pater, semper dicende Camœnis
Oxonidum ! (Princeps quis enim mage carmine dignus)
Nam *Spes & Ratio studiorum in Cæsare tantum*

A U R I A C O . --

Felices Belgæ Qui Te vel Fulmen in armis
Viderunt, veteresve tuos cecinere Triumphos :
Fælices Belgæ Qui Te videre domantem
Monstra, Jovi similem vibranti fulmina dextra :
Sed mage Felices Angli, Qui semper inermem.
Et mitem semper, Sceptroque, haud Ense regentem
Senserunt, videantque diu Te Pace Potentem,

Io agite, O Musæ, nos associemus & ipsæ
Votis hisce Jovi : Augusto fausta omnia suntu,
Canaque Sceptræ rotet, nostrisque senescat in oris :
Sit Pater & Patriæ semper, Patronus Athenis :
Et (si Fata finent) sit lœnga stirpe superstes
Anglis, quæ semper Captivum verberet orbem.
Cumque Dii Affines, Cognataque Numina poscunt
Illum perlongæ deponere Tædia vita ;
Inde Animam sero (æque Dii, & Cæsare dignam)
Augustam Ingentemque Avidis indulgeat Astris.

H. Woodford A.B.

è Coll. Wadh.

Et Reginæ MARIAE.

The Queens Arrivall.

I'Le tell you true I Vow,
What I know,
Ile tell you All
Te keen Expectants of White-Hall;
I Dream'd, or else I'm sure I think I did
(And that's all one
To Poets when their Fancys run)
As I lay down upon th' Ennammel'd Shore
Where Billows broke on Eastern Beaches roar,
And looking out to Seaward strayte I spy'd,
Spoonning in with the Tyde,
A Shoale of Sea Nymphs Beauteous All and Brave,
And in their Wake a Fleet as Fine as They,
Warlike and Gay,
In all their Trim-Geer sport it on the Curled Wave.

2

I make them off from the North foreland-see
How their Sayles whiten in the Lee!

See! they are
Like Wings of Lightning Swift and Tare.
They open to the Left and Right
And shew a Light
more Bright

Then the Sun sheds when he gets up between
The Brim of the Horizon and the Mayn.

It is the Tacht of State,
Rich in bir self and Richer in her Freight.
Hir Hull is Nacre Calk'd with Ambergreece.
On Corall Tops the Orange Streamer flies,
And on her Proud and Gilded Beak head Shin'd
The Union design'd
The Brittish and the Belgick Lion joyn'd.
Bles'd Fate

That Leagu'd us at this rate!
Two Powers at Sea of which each Un-Ally'd
Was Over Match to all the World beside!

Inauguratio Regis GULIELMI

3.

*About this Royall Galliot appear'd
A Scaly Guard
Of Phorc's and Tritons, Ringing out such peals
Of Echo's from their Conch's and twisted Shells,
As did agreeably accord*

With the Huzza's aboard.

*The Trumpets Sweeten'd and Enliv'n'd these,
The Drums*

*Thunder'd upon the Flood,
Joyn'd with the Hums
Of the confused Multitude.*

*And these again were soft'n'd by a Breeze
Of Gentler winds; and whisp'ring Zephyrets
Tun'd to the Flageolets*

Kept time to ev'ry stroke of Oar,

*And thus they Fan'd and Sung our Princess to the shore;
On which were throng'd a Million and more
Which Danc'd for Joy*

*And Skip'd upon the Quay
Like Haylstones bounding from a Marble Floor.*

4.

And Welcom Madam! welcom Home!

More welcom then the Spring

With the Fair Trayn You bring,

*Which Fill the Presence and Adorn the Roome
With Reall not Fantaſtick Ornament*

Which Tyre-women Invent;

No Pyramids of Hayre and Knots,

Patches and Spots,

No Mignardize of Face at all

From Spanish Paper, or from English Gall.

Sure all the Graces and the Virtues are

A nobler Garniture by farr,

And they come with You, and we Miss not One

Of all Philosophers can Con:

All these You have Rank'd Close and Fine

As Atoms in a Diamond joyne.

No woman ere had more

Unless a Virgin of your name before.

We ſhall be good by Imitation now

Our Queen's our Law and our Example too.

Whose

Et Reginæ MARIAE.

Whose Heav'ly Soul by stedy Motion,
And true Direction,
Does in a wond'rous modell Poynt each Line,
And ev'ry moment of our Duty trace,
Which thro the Beauteous Frame does Shine
Like a Gold watch clos'd in a Crystal Case.
Lady's! if you would share the Immortality of Verse
Dress at this mirror, set your Looks and Thoughts by Hirs.

5.

You Bring us Truth again,
And Sacred Truth shall Reign
Where Legend was in danger to Obtayn,
And Fallible Infallibility.
The Counsels that Partake of that must be
Useleſs or Dangerous to try.
But now we Act in our Own Cloths,
And play upon the square,
And theres no Fear
Of Jobbing a suspected Heyre
Upon us, by False Midwifes Dores and Oaths
Nor can we now be driven
To make fine Shifts with Linnen sent from Heav'n;
On Naked Truth we Rest
And think that best.
We know the Phœnix does not Groan
(Much leſs with Burthens not her Own)
Nor calls her Feather'd Gossips to Her Spicy Nest.
Yet when Her Long Life ends upon her Od'rous Pile
She leaves Another in her Virtues Throne and Style.

6.

Nor do we Prize
Our Princess leſs for this.
The Angels do not Teem
Nor Burning Seraphins in course Flames propagate,
Heroes and Spirits breed Fame, Wonder and Esteem
And not Dull Carkasses as vulgar mixtures Generate,
So she makes Love with Brighter Arts,
And ev'ry day Gets Hearts,
And to Her People Her great self Imparts.
She has a Flight alone,
And does not stoop nor move
To Common Rule and Condescension.

U 2

She

Inauguratio Regis GULIELMI

She is as much above
A Cradle, as Her Husband was a Crown:
They Both may please
To let us Streighten Them in These
Not for their Own
But Others Ease.
Titles, and windy matter, when
They Enlarge the Bulk of narrow Men
Beyond their Fathom Manage and Controul,
Entangle these, as Body does a Soul.
The Gallant Theban thought he did not dye
Childless, when He did leave a Double Victory
Which rays'd His Low-sunk Country High
She also has Two Children Church and State, which wee
Shall see
Thrive on Her Breast and Strengthen on Her Knee.
Can any thing be Greater than
To see Her Parent of Mankind not Man!
Ages to come will think it Less t' have been
Queen-Mother, then a Mother-Queen.

7.
And as she brings us Truth, so Peace,
The Former Operators were too Rough to give us Ease,
Or make a Cure of our Ill-natur'd sore,
Their Churlish Touches did Enflame us more;
But now we have a Ladies Hand
Another kind of Contrrextation
To supple, soften, sweeten, heal our Land.
The work so strangely and so kindly wrought
As if it were by distant sympathetick Atoms brought.
This could not be before,
Throu a wrong Application
Of Power to Obedience,
Which gave the Nation
A Lame or else Eccentric motion;
As much Improper and as far from sense
As if one should Equip
A Coach with Oars or else with Wheels a Ship.
Now tis directed better, not to Infinite,
But bounds it self with Just and Fit;
Much as the Royall Arms are born
By a Crown'd Lion and Chain'd Unicorn.

Et Reginæ MARIAE.

8.

*If then Religion, Arts and Arms,
And Power sufficient to Awe,
A Fayre Example, and Just Law
Have any Charms*

*To still the furious Movements of th' unthinking Crowd,
To keep the Purse at Home and Sword Abroad;
We may Admire and Enjoy
The Marvells of this Reign.*

*(The Greatest Quiet thing that ere was known)
And Date our Settling from this Revolution
Which shall the World in Servitude Engage
Rapt and Enamour'd of its vassallage.
Amidst these Bold and Happy Thoughts I Rose
From my Repose,
And found this was not only Dream and Fruitless Poetry
But Clear and downright Certainty:
And that we Really Enjoy
These Blessings, and Posterity
Shall find them Treasur'd up for Them in store;
And satisfyed with this I presently
Resolv'd to write no more.*

*Hen. Beeston
Warden of New College.*

---

*Successful Cyrus, Fortune's darling Son,
By Prophesys predestin'd to a Throne,
Resolv'd (when now his vig'rous Youth was fir'd
With just Ambition, and his Soul aspir'd
As ripe for Empire) to anticipate
The lazy course and slow designs of Fate:
No sooner did the valiant Prince declare
His noble resolutions for a War.
But zealous Persians to his Standard run
And paid their Homage to the Rising Sun;
The Youth his arms on Media's confine's plac'd
To fight with Enemys, but Friends embrac'd.
Revolting Troops came from the distant plain;
Brave Harpagus renounc'd the Tyrant's reign:
And poor Astyages with envy saw
The Lawrell stourish on his Nephew's Brow.*

X

50

Inauguratio Regis GULIELMI

So great an Action in so short a space
Fully accomplisht, with so little loss
Of Blood and Souldiers, such unanimous
Propensions to a forreign Prince's cause
Providence left unparallel'd, till now.
Religion call'd aloud for Aid, and You,
Illustrious Prince, her mighty Champion, came
With fresh supplys to Vesta's dying flame ;
Commanding her to live, and shine eternally the same. }

Your Character Great Cyrus still pursues,
You free the Christians, as he free'd the Jews :
And to this noble Enterprize you were
Like him preserv'd by Heaven's peculiar Care ;
But now that debt you gratefully repay,
And on the Gods new obligations lay,
Themselves, their Altars, all their sacred store
You now defend, as they did you before.
While the loud Fame of this Exploit resounds,
A thousand more within these narrow bounds
 Crowd for admittance, and demand their shares
In your Encomium, but they, like the Starrs
When the Meridian Sun exalts his face,
Must disappear, and yield to brighter rays.

Triumphant Prince, who sit'st upon a Throne
By merit, not by dull succession ;
With what advantage do's thy Reign begin
Who learn'dst to rule, before thou wert a King !
We in this happy choice, at once may see
The Nations Gratitude and Policy ;
Who could more safely be advanc'd, than He
To whom she ows her rescu'd Liberty ?
A Sceptre and three Kingdoms with regard
To former merits is a small reward,
And yet Great Cyrus new engagements press
For your assisting hand, new services
Expect your conduct : wealthy Crœsus roars
And threatens vengeance from the neigh'bring Shores.
With Bombs he thunders, but where they have fail'd,
A gentler shou're has frequently prevail'd.
He do's not trust so much in Steel as Gold :
'Tis this that gives him hopes, and makes him Bold ; }
Whilst they, who can't be conquer'd, may be Sold. }

But

Et Reginæ MARIAE.

But let him know that Generous Souls defy
With equal Scorn his Arms and Bribery.
Let the base Tyrant understand, too late,
Another Henry rules the British State.

Go on Heroick Prince, and since a Crown
And Kingdom you so easily have won;
(Our highest wishes can no more express)
May you defend them with the same success!

R. Freind St. of Ch. Ch.

Thrice happy pair: whom ev'n a very Crown
(That source of all divisions) renders one,
So jointly one, that England seems to me,
Ev'n while two reign to be a Monarchy.
Could the unhappy Brethren now obtain,
To be spectators of your happy Reign,
Most certain they, from you would learn to love,
Their parted Flames would to embraces move.
If e're the state of mortals here below
Created envy in the sphears, 't is now.
O now thrice happy England! who dost move,
With no less order than those sphears above.
Thou just like them, do'st two great lights obey
Neither upbraids nor envy's th' others ray.
Only this difference is found, thy Moon
Shines not with borrow'd lustre, but her own.
Rest then secure, fear not thou beauteous prize,
Jason, we know, first clos'd the Dragon's eyes
Then stole the Fleece, but such can't be thy fate
Thy Moon still rises, when thy Sun does set.
Goe now to Ireland, Fame, goe whisper there,
How well a Crown becomes this blessed pair,
The Sun and Moon above once backward run,
But tell 'em, that, of ours was never known;
Goe tell 'em this they'll lay aside their war
And come and curse they ever Rebels were?

Hen. Bruges Sch. of New. Coll.

X 2

When

Inauguratio Regis GULIELMI

When first they did in Greece their Empire raise,
Poets at easy rates dispers'd their praise,
And cheaply crown'd each vulgar head with bays:
The Sky was void, and by no titles known
The undistinguish'd Stars were all their own.

If a brave Hunter flew th' Arcadian Boar,
And on his Breast the rugged Trophy wore;
Or a wise Archer shot a monstrous Snake
With Darts well arm'd; and eas'd the Neighb'ring lake;
On each the lavish Poet would bestow
An Orb above, an Altar here below:
Sometimes a Star was to the Beast assign'd;
And with the Hero was the Monster joyn'd:
Divinity ran low; and new-found Heav'n,
As yet unstockt, at a small price was giv'n.

Had you great Prince, been in those Ages known,
Jove had been banish'd from his lofty throne,
His Scepter lost, his Thunder not his own:
And you, fair Mary, tender Queen of Loves,
Had in your Chariot yoak'd the Paphian Doves:

For should we grant the Poets Annals true,
You all their faint Ideas far outdoe;
Their Gods, improv'd by fancy, yeild to You:
You all their Hero's scatter'd glories share,
Nor Poets dreams e're feign'd a rival Pair:
Where well-match'd Souls are joyn'd with equal flame,
And no bad partner soils the Consort's fame.

Jove a well-natur'd God rules o're the Stars,
Gentle in Peace, and no less brave in Wars:
His Heavenly Subjects bless his easy Reign,
Bless him; but of his haughty Queen complain:
She oft, when rage inflames her jealous Breast,
With Storms, and Thunder, breaks their Halcyon rest.

On Venus all the Graces shewr'd their Charms,
But not so fair is he, that fills her Arms:
By a lame Smith the Lovely Nymph is led:
Hymen did only Smile on half the bed.

But you, bless'd Pair, both equal, both divine,
You the same Graces, and like glory's joyn:
No braver Youth adorn'd th' Herculean Race;
Nor fairer Nymph did lofty Ida Grace:

Our

Et Reginæ MARIAE.

*Our Edwards, and our Henry's fill his Veins,
In her the Fair, and Chaste Eliza Reigns.
To him our Nobles willing homage pay;
And her the British Nymphs with equal pride obey.
With holy fires his Altars allways stine,
And no less honour Crowns her Virgin Shrine.
Auspicious Pair: Joynt Guardians of our Isle,
On whom all Gods, but slow Lucina, smile;
All smile, for now she forms the Godlike boy,
And Wisely long deferr'd the mighty joy:
He who the British Scepter must adorn,
Should in this Isle, and of a King be born.*

Sam. Barwick Gen. Com of Ch. Ch.

A Pindarick Ode.

I.

*Pindar in bold licentious lays,
In thoughts as boundles as his verse,
The Græcian Victors did reberse;
And gave, and got at once eternal praise:
That Immortality, and Fame,
Which they from games, and races hop'd in vain;
In which their beasts the larger Pride might claim,
Onlys his pow'rfull numbers could obtain.
Had not his Muse th' imperfect triumphs grac'd
Soon had their glories been dispers'd and gone,
Soon as the Clouds of dust their Chariots rais'd
And faded quicker than the Wreaths they won.
But neither Pindar's Age, nor Pindar's Muse
Could such a bright Example e're produce,
An Heroe bold, and wise, Great Prince, like thee;
Here how dull his Art would shew
How faint his Images, and low,
As much above all Princes thou, as 'bove all Poets be.*

II.

*And can a Verse (the empty chime
Of a few words well rang'd, and tagg'd with Rhime
A Verse the shadow of a Phantasm) pay
For storms of care at land sustain'd?
And troops of hostile waves subdu'd at Sea?
For Freedome, Peace, Religion regain'd?
Freedome our Nature's cheifest Pride,*

Y

Freedome

Inauguratio Regis GULIELMI

Freedome by which ev'n Subjects Reign

And Kings are Deify'd.

Freedome the Character of Gods, and Men,

The greatest blessing those can give,

Or these receive,

Freedome for which we dare to die, for which we choose to
Excellent Brutus ! (for ev'n thou (live.

Deserv'dst that title too,

Thou too deserv'dst the fame of Cowley's Pen)

The wisest fool that e're in Court was seen,

Rome's and Lucretia's shame thou couldst not bear,

But laidst aside thy folly, and thy fear,

And rescu'dst both from their proud Ravisher.

Shall Rome, saidst thou, (if fates be true
The Mistress of the world design'd to be)

First under her own Scepter bow ?

And first submit to her own Slavery ?

The boyling Youth around thee stood,

And all beneath thy Banners crow'd.

Straight the Terror of thy Name

Beneath the Walls of Ardea came.

The conscious Tarquin straight for fear

From his own Army does retire,

And from his Guards for safety flyes,

Dreading his Subjects more

Than they did him before.

He seeks a safe retreat among his Enemies.

III.

Ab lovely Albion, blissful seat !

Albion Man's, and Heav'n's delight !

How did thy spightfull Foes encompass thee,

Like the waves of thine own Sea,

As boystrous and as treacherous as they !

How wast thou with worse Plagues than Egypt stung,

And must have born it's slav'ry too e're long !

Up o're the Land the noysome Vermin came

From Tyber's poys nous stream ;

Through all the fields their Troops they send

Nor could the Walls the Towns defend,

They there the fearfull Citizens provok'd

Did thro' streets unquestion'd stray,

Nor durst the People drive their Plague away,

Alas !

Et Regine MARIA.

*Alas ! ev'n in the Royall chambers too they croak'd,
And the unhappy Prince was harden'd so
He would not let ev'n his Plague goe
Nor buy his peace by giving up his foe.
But when our great Deliverer appear'd,
When his divine command was heard,
Their Armies soon dispers'd in flight,
Like Magick Sabbaths at the Approach of light,*

IV.

*These blessings, mighty Prince, to you we owe,
And may kind Heav'n as great on you bestow !
May Fortune still your Acts befriend !
And may Fate be, as your own Princess kind !
Mary the Beauteous Royal Bride !
Mary her Sex and Nations Pride !
Mary the Partner of your Bed and Throne !
Mary the brightest Jewel in your Crown !*

*Here too her charming Name
The Homage of my Pen might claim.
But sure an Infant Muse deserves excuse
If she despair in her weak lays
To give you both sufficient Praise
Either's too great a task for any Muse.
Mine gasping now and fond of rest,
Having her weakness and your worth confess,
Must be content to sit and wonder out the rest,*

H. Downes Fellow of New-Coll.

---

*T*Is Strange good nature sure, or they must own
Their Memorys like themselves are treacherous grown,
So soon those horrid evils to forget
They bore with such great passion and regret :
But what unparallel'd ingratitude
Must theirs appear, beyond example rude !
Who their deliverance can forget as soon
And by what hand the mighty work was done.
Yet such there are, whose murmuring Spirits shew
They can forget and can dislike it too.
The blessing as uneasy is become ;
As the same evills that it freed them from.
When England was indeed th' unhappy Stage
Of Jesuited Tyranny and rage.

Inauguratio Regis GULIELMI

When Arbitrary power bore the sway,
And baffl'd Justice must yield and give way,
And when Astraea allways did appear,
Painted and mask'd as other Ladys were ;
So that the most inquisitive could not trace
The true and natural Features of her Face.
Religion too become a gaudy Misfit
Seldome appear'd but in a foppish dress.
When they saw naught but posture and grimace
Where learning and devotion shbould take place.
They justly might such grievances resent
And, what they could not then redress, lament,
But still to Murmur when the Evil's gon,
And all things in their usual Channel run,
Is to repeat Israel's great Sin again,
And ev'n with Manna in their mouths complain,
Surely they very curious Pallats have
Who loath what they but just before did crave.
'Tis Strange, -----
That he who has three Kingdoms fears allay'd
Should be at last their greatest terrour made.
That he who has so lately expos'd his breast,
To raise their gloriys and secure their rest,
Should now become th' unhappy instrument
Of all their jealousys and discontent,
But maugre all their feuds and senseless fears
(England ne're wanted yet some Murmurers)
Blest With success long may be wear his Crown,
And all the Foes of Monarchy beat down.
With peace and safety Englands Scepter sway
And teach our Stubborn Neighbours to obey.
Reduce to their Allegiance that Crew,
From whom our Miserys and Mischiefs grew.
Triumphantly Beat down all such who dare
Assert their great ingratitudo by War,
Thus haveing all his Enemys supprest
Who vainly strove to break great Brittain's rest ;
England, which was the Pity, may become
The Wonder and the Pride of gazing Christendome.

Sparling Batch. of Arts
of Magd. Hall.

Et Reginæ MARIA.

SO when the Sun melts Stormy Clouds to Dew,
The Sable Sky puts on calm Robes of Blew,
Soft lambent Flashes flow with gilded Streams,
And circling rowl along successive Beams:

No sooner shot your Eyes a Fiery Ray,
But conscious Night and Darknes's stole away,
And could not bear th' imperfect Dawn of Day.

You Godlike Queen! but only gave the word,
Death rais'd the Siege, Fate sheath'd the thirsty Sword,
As if Jove purpos'd to undo a State,
That you like Pyrrha might a new create.

The rapid Surges of the Deluge cease,
You Heaven's Envoy, brought the Pledge of Peace.
What tho th' old World lye buried in th' Abyss,
When we have such a Paradise as this?

Here Plenty Omnipresent Crowns the Earth,
Our English World's proud of her second Birth.

Astræa back from Heaven returns to meet
Faith and Religion suppliant at your Feet

And prefers Albion as the brighter seat

Where Truth and Mercy cannot all reclaim,
Nor Goodness win with a more Generous Flame,
The Majesty that sits on Mars his Brow,
With Thunder makes th' Rebellious Titans bow,
They flie as all the Snaky Herd before
That Python from his Spurious Bowels bore.

So Crown'd with Laurels once the Pythian God
With Jo Pæan Shouts in triumph rode,
And since Divinity it self, no less
Could thanks immortal as his mighty Deeds express,
Himself inspir'd his Priests with sacred Lays;
For what the God could only do, the God could only praise.

'Tis true we must allow the God of War
Victorious Mars, but you the brighter Star.

He universal Monarch with his Arms
Submits as Captive to your Sov'reign charms,
His mighty Sphear to Nuptial Torches turns,
And with a fiercer flame then all he burns.
The Greater He! the Greater Honour's due
To conquer him, that conquers all, but You.

Car. Goodall

Coll. Mert. Post.

Z

Dread

Inauguratio Regis GULIELMI

Dread Queen, the Bulwark of a sinking State,
Born to revoke the dire Decrees of Fate;
We once more are our Selves, and hope to Live
Not by what Breath we have, but what you give:
You are the Worlds great Genius, You Dispense
A Warmth to all and quick'ning influence.
Whilst Mars lies bleeding in your melting arms,
Thunder's involv'd in lambent flames of charms.
Where e're Your piercing Eys are cast around,
They brandish Lightning, and they dart a wound.
Pardon us Cyphers that would spell Your Name,
And weigh Your merits by the scales of Fame.
Of such proud thoughts Heaven would not allow,
But we conceive we know not what nor how.
Our eager Souls with pregnant thanks do swell,
With what their extasies forget to tell.
Our infant thoughts ly strugling in the womb,
Abortive, yet a thousand shapes assume.
Our words in consort then advance, but find
The confus'd preludes of a thoughtful mind.
Thus whilst we would our Debts to you repay
Our slender Stock we unawares betray.
And when we would our improv'd Talents shew,
We rob you, falling short of what's your due.
So mighty He that thought himself undone,
To have the name of no more Worlds, than one;
Of both at last with teares was forc't to miss,
Having forgot to make an end of this.

E. Taylor of Mert. Coll.

IN dull commanded Strains the Royal Boy
We lately greeted with dissembled Joy,
In such low notes our rugged Numbers flow'd,
At once our Loyalty and Minds we shew'd.
But now a nobler song commends my Choise,
Great, unconfin'd, Serene as are our Joys,
Of Mighty Nassau I will sing -----
That bravely justified our dying Cause,
Who guards our Nation, and protects our Laws,
Whose

Et Reginæ MARIAE.

Whose name such Love and Terrour does import,
It strengthens Us, and shakes the Gallic Court :
As when the blustring God strove to destroy
The poor small Reliques of demolish'd Troy,
The labouring Winds encountring billows, roar,
And all the little scatter'd Navie tore ;
A thousand Deaths seem'd on the Waves to ride,
And threatening dance about on every side :
When from the teeming deep the grisly God arose,
He in a moment did their rage compose ;
The stormy winds leaving the Ocean lame
Fled to th' Eolian Rocks from whence they tame
While gentle tremblings cover'd all the Main,
And Clouds withdrawing shew'd the Sun again.
So when confusion and distress of late,
Despair and ruin all around us fate,
And dash't our hopes and shook our tottering State,
When Death and bonds alone imploy'd our thought
The like effects your blest arrival wrought,
You in a moment did dispel our Fear,
With all the Meagre symptomes of despair,
Redrest our wrong, and with a lavish hand
Scatter'd our Joy and Freedome thro the Land :
The Cut-throats with the Priests that came from Rome
To seize our honours, and to act our doom,
Fled to prevent their own -----
Whilst Hell and they griev'd at their riseing Foe,
And Angels Sung above and Men below.
And now each Day, ariseing from a far
Phœbus salutes You from his Golden Car,
The King of Britain and the God of War ;
Whilst budding Laurels on Your Temples grow,
And shall enlarge by Conquests o're the common Foe ;
Whilst forraign Legates croud around Your Throne
To know their Countreys Fortune and their own.

To the Queen.

Madam

With no less joy my Muse salutes You Queen,
Than wonder ; when She saw Your blooming meen,
Which on the Deep of late you did disclose,
Like that Fair Goddess that from thence arose ;

Inauguratio Regis GULIELMI

And may shee be for ever justly kind
To one so like in all things, but in mind;
A no less Charming Cest surrounds Your waft,
And no less pity fills Your gentle breast,
With no less power the Loves about you sport,
While speaking Symtomes do betray the Court,
Till to so high a flame their Passion's blown,
They die of silent wounds they dare not own.

May you under the downy wings of peace
Advance the Kingdom, and their trade encrease,
Whilst our Great King abroad his Fame persues,
Raises his Friends and triumphs o're his Foes.

Fra. Knapp
Of St. John's Coll. Com.

ODE.

I.

Once more my Muse resume thy Lyre,
And joyn the universal Choir.
But sing, O sing with more auspicious Layes,
Then when I urg'd thee on to praise
A spurious Hero, whose ignoble rise
No Muse could praise, no Verse immortalize.
Sing of young James, said I, the Goddess half deny'd,
At length her golden Harp unwillingly she tried.
Her learned fingers strike the silver strings
To the Majestick Airs she us'd to sing of Kings.
The silver strings are almost mute,
Nought but a sullen inharmonious noise
Flows from the immortal Lute.
The amazed Goddess tries her voice,
But still in vain, for jarring discords hung
With pressing weight upon her numerous Tound.
And thus she spake with angry brow
Forbear young Bard to urge me now,
I shortly will uncall'd thy Youth inspire.
With an unusual nobler Fire.
Two Deities shall be thy mighty Theme,
Two Deities such as ne're before
Did wear the British Diadem,
Such as kind Gods reserv'd in store,

To

Et Reginæ MARIAE.

*To anticipate the Nations future bliss,
Not make you tediously to wait for Heavens happiness:
They would not keep Elysium only there,
Not carry you to Heaven, but bring down Heaven here.*

II.

*Then Goddes know
I claim the noble inspiration now.
But bark! methinks I do already find
The sacred rage increase within my breast,
An unheard Extasy transports my mind,
And lo! my Muse and I are both posseſt.
All hail! thrice Glorious Monarch Englands guardian God,
Thou second Moses, whose avenging Rod
Wav'd o're the Land does set it free
At once from Pharaobs Gods and Pharaobs slavery.
The curſt Magician Priests before thee fly
With their Mock-miracles and Religious Sophistry,
And all the Hocus Pocus of their Trent Divinity.
But Pharian Wizzards who by ſlight could take
Their Rod and change it for a Snake,
Were puny Sorcerers if compar'd
With Loyola's infernal heard:
These genuine Sons of Rome, that moſt excell
In all the great ſubſtantial Arts of Hell.
Original villainy is their proper Sphere,
Unpreſented Crimes alone they dare.
Jannes and Jambres ne're th' attempt would own
To palm a Child on Egypts Throne,
And tranſubstantiate a Cufion to an Heir.*

III.

*In you, great Prince, is truly ſhown,
How nobler 'tis to merit, than to wear a Crown.
Whilſt other Monarchs do to Thrones advance
By the blind Conduct of miſguided Chance,
Deliberating Kingdoms ſue to you,
And to your Scepter willing necks do bow.
For ever ſhall the grateful Land
Lay down their tributary Lives at your command.
And truly we do but in justice ow
Those lives to you, which from your bounty flow.
Bounty ſo great! and in ſo vast a ſtore!
Hardly Creation could oblige us more.*

Inauguratio Regis GULIELMI

For tho a blessing 'tis, if without pain, to Be
Yet 'tis a Curse to be in Misery.
Then you, great Sir, that rescue us from pain
And bid us live in happiness again
Do twice create and doubly act the Deity.

IV.

Among the thousand weloms which surround your Throne,
Behold our Mother Church does joyfull st come,
With decent Tresses round her reverend Hair,
Not furnisht out with all the taudry gear
The Roman Harlot loves to wear.
With such a mean and such a dress
As Majesty with modesty exprest.
Thrice does the Reverend Matron bow
And thus she speaks with an erected brow.
I did great Prince impatient long behold
My dearest Children under bondage sold,
I saw the ravenous wolves of Rome
With bloody jawes and bloody Fanges run howling on,
Eager to tear the sacred Mitre from
The Temples of my best beloved Son.
Nor would the Cruel Salvages spare
My younger Sons my tender care.
Their happy seat forc'd to forsake
They leave for Salvages to take ;
And none but Salvages possess the happy place,
Or others of St. Omers Sun-begotten race.

V.

The sacrilegious Monsters now outragious grew,
And upon me and all my Sons they flew
And thought at one Assaullt a whole Church to undo.
By you emboldened, Sir, I stood the shock,
Firm and invincible as Cappian Rock,
I stem'd the rising surges of the Angry sea,
And bore the vast gigantic waves with rage and foam away.
Yet let not me the Fame receive
But to the mighty Author give.
I did your rising beams even then descry,
And saw the increaing glories of the Eastern Sky.
And still the more the light came on,
And still the more great Orange Shone,
The Roman darkness lessned here ;

Till

Et Regiae MARIAE.

*Till its great Prince himself did disappear,
And your Meridian glory rul'd throughout the Hemisphere.*

V I.

*But ah! blest Prince how shall I pay
The mighty debt, the endless Sum,
That does all service and all numbers overcome?
Ile thank, admire, and obey:
Each day, each hour my gratitude shall prove
And what I want in power Ile pay in Love.
And curst be I if ever I forget,
If ever Age obliterate
Your Royal Consorts heavenly prayers
Her groans and sighs and tears,
She did each day for me to Heaven send,
And Heaven no longer would withstand;
But straitway sent you to defend
A falling Church and sinking Land.
Now you misguided mortals say,
Why should not they one Scepter sway?
Why should not they an equal power have
To Rule that Land they equally did save?*

V II.

*And now may all the blessings Heaven can send
This joyfull day attend.
May you, blest pair! enjoy such defecated bliss,
Such pure aethereal happiness.
As glorified Saints alone possess.
May thousand Angels wait Your Throne around,
May no illboding Spirit there be found.
In her black Cave let Meager Envy stay,
Nor with her sullen looks pollute the glorious day.
And now ye mighty years run smoothly on
This day's the noble race begun.
May no external Arms infest your Isle,
No Civil Rage and no intestine Broil.
Be all your future bowers thus calm and gay,
And all your Reign one Coronation day.*

Edw. Nicholas

Gent. Com. of Mert. Coll.

F I N I S.

A T T A

COMITIA HABITA

In Universitate OXONIENSI Apr. 11. An. 1689.

Die Inaugurationis

Augustissimi Regis WILHELMI

E T

Serenissimæ Reginæ MARIÆ.

In quibus Gratulationes & Vota solennia Academiæ nomine
reddit *Guil. Wiat* Publicus Orator Universitatis,
Oratione Panegyrica.

Idem Carminibus exequuntur.

Honoratiss. *Edv. Comes Warwic. & Holl.* è Coll. Exon.

Cujus Lemma

Magdalena Ridens.

Franc. Castillion Art. Bacc. Nov. Coll. Soc.

Cujus Lemma

Innocentia Episcoporum vindicata.

Tho. Fletcher Art. Bacc. Nov. Coll. Soc.

Cujus Lemma

Neptunus vaticinans Principi Auriaco Britanniam adnaviganti.

D^s Christophorus Hales Baronettus

Thomas Stephens Arm. fil.   } ex Æde Christi.

Henricus Fendall Arm. fil.

Solennis Inauguratio Wilhelmi & Mariæ.

Jac. Lowther Baronetti fil. è Coll. Reg.

Cujus Lemma

Nonæ Novembres.

Edv. Wood Arm. fil. è Coll. Wadh.

Cujus Lemma

Libertas restituta.

Thomas Goodall Gen. è Coll. Wadh.

Cujus Lemma

Exercitus pie perfidus.

Franciscus Read, Commensalis ex Aula S. Edmundi.

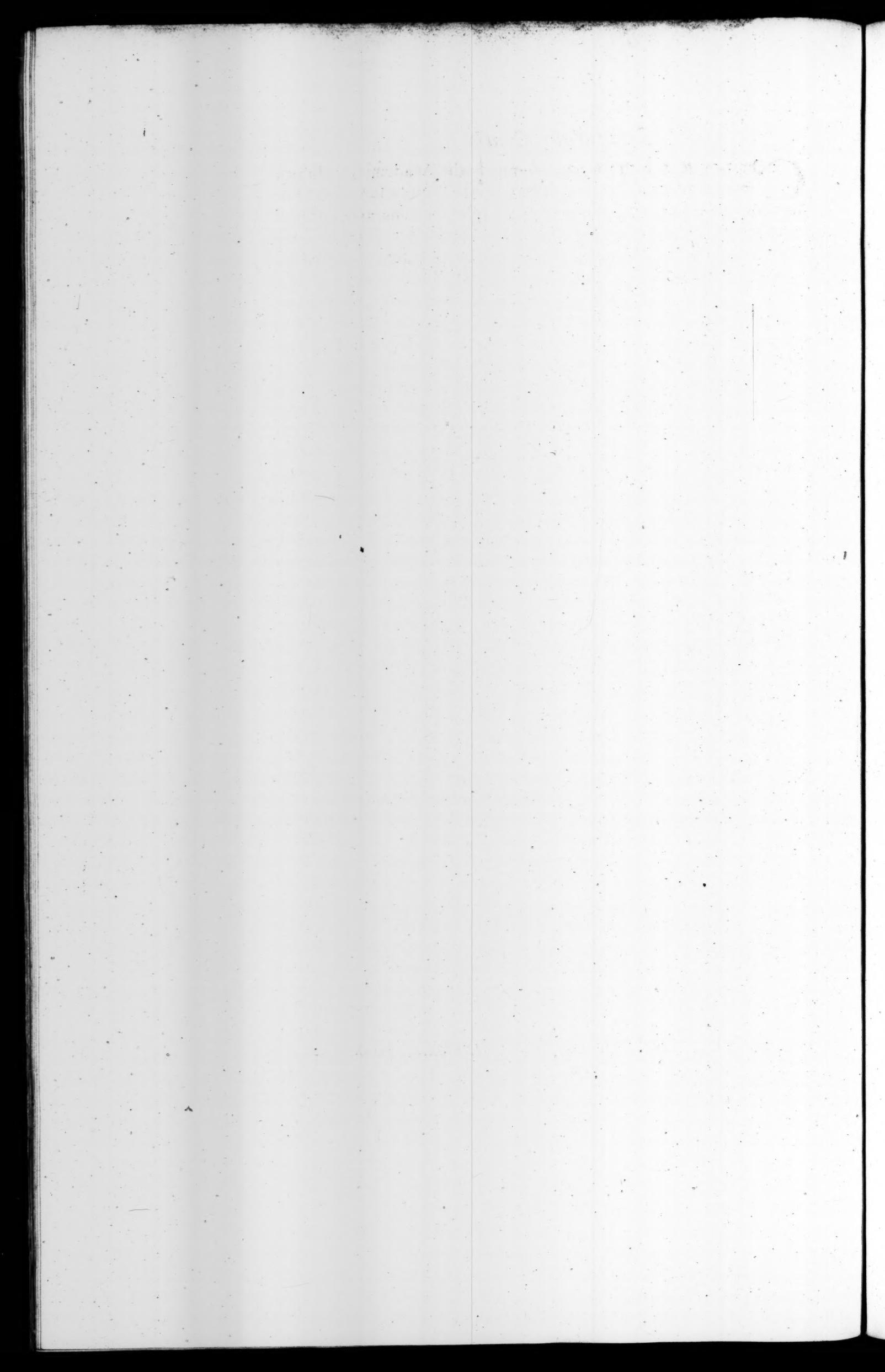
Cujus Lemma

Leges Anglicanæ.

E Theatro Sheldoniano An. Dom. 1689.

A a

Inauguralis Oratio.

Comitiorum in formam convenimus hodie Academici: ubi primum maximæ Liberatori numini gratiæ agendæ sunt quod hoc loco convenire impune possimus; quod splendidissimum hoc Theatrum atq; vox nostra non sit occlusa; quod apertæ sint Scholæ nostræ atque corda, quod, quæ modestesentimus libere proferamus quod ipsum inter nos Comitiorum nomen non sit extinctum; quod ulli usui destinari videantur elegantes illæ atque stupendæ ædificiorum moles; quod nullis denique Pontificiorum frænis aut lupatis ora nostra atq; linguae coercentur, à quorum injectu ne quid veri loquamur violentius ac Tyrannice inhibeamur.

Laboraverit Annalium fides si descripserint quantis nos à malis atq; oppressionibus summa atq; unius Principis providentia liberavit. In statu civili luctuosa erant omnia atq; plane deflenda. de meritis atque rerum ante in gloriam atq; utilitatem nostram gestarum nulla; sola erat de propensione in Pontificiam superstitionem cura, exaucto-
rabantur milites quorum enses in Regia causa toties effulserant, atq; in Hostium corporibus Victoriarum notas acriter inscripserant. depo-
nebantur Aulici, qui Jovi ipsi cum in Terris regeret à secretis esse poterant. Detrudebantur in inferiorem gradum juris consulti, quo-
rum vocibus, non minus quam tot Oraculis, fides erat adhibenda: lis in eorum locum suffectis qui nihil in se haberent quo se notos effice-
rent, præter exulcerati in bonos Animi violentiam, atque in omnes imputissimi oris intemperantiam; quibusque in sublime quanquam su-
bito evehebantur, neceesse erat ut non longo post tempore in contem-
nendas ruinas, atque gravi cum fætore defluerent, quam miseranda ve-
ro, atque fœda erat rerum facies ubi discinctos de Republica optime meritos milites, sapientissimos Hominum majorum sanguine atque sua claritudine fulgentissimos cum ignominia à consiliis remotos, nec juris quidem neque ullius rei peritos, ab iracundo atque violento Phaethonte actos, legibus præsidentes simul atque eas violantes cer-
neremus; hoc est, ubi difflari omnem præter eam, quæ in perniciem no-
stram erat armata, militiam; ubi foveri nulla præter exitialia atque communi bono fatalia consilia, legesque præpostero more non in salu-
tem civium exponi, sed in bonorum ruinam detorqueri lugeremus? In rebus vero Ecclesiasticis omnia erant conclamata. Sulcabantur in pervertendos Animos atque captanda uberiora beneficia omnia Ma-
ria: pares fere numero fuere Sacerdotes atque Populus Pontificius. E latibulis atque gurgultiis suis, nova monstra, Monachi prorepentes oculos nostros fœdabant, non ab ingenio sed à furioso in veræ religio-
nis excisionem zelo Homines astimabantur, atq; nequid omnino Boni ab infestis in nos animis sperare Clerici auderemus, primo depo-
nendus est maximus ille, qui omnia in suipius laudes famæ ora occu-
pare potest, Præful Londinensis: cuius genus (quanquam splendidissi-
mum illud sit) in illo Cœlestes Virtutes superant, qui sanguine ac me-
ritis suis nobilissimus etiam in crimine gratiam aliquam poterat me-

Inauguralis Oratio.

ruisse, nihil vero illi in impunitatem profuit fatus toties Regiam ob causam Comptonianus sanguis, gloriofissimi Patris atque Heroicis Animis invidendum fatum pro innocentio Filio ut absolveretur persuadere non potuit, damnatur invictissima constantia praeditus immortalis atq; innocens noster Protomartyr, non aliam ob causam nisi quod tanti animi magnitudinem atque tam sancti notam probitatem impii horrerent, atque superbissime quidem damnatur a celestissimo Illo judice in quem acui possit atq; luxuriari stylus, nisi quod fordidum atque ignobile nimis sit in prostratum animadvertere.

In Tanti viri casu evidentius apparuit quid de Aliis omnibus Ecclesiastici ordinis non Pontificiis, Ecclesiæ Anglicanæ hostes sentirent. quid memorem funestum illum diem ubi septem præluentes stellæ in Hostium votis atque uno judicio erant extinguae, Lææ Majestatis rei ab impudentissimo Oratore & cui sola pro ingenio perficta frons est accusabantur sanctissimi Viri qui Regem (non alio more nisi hereticæ ut in verbo est) pro ejus salute preces Illi noceant, ne cogitatione quidem læserant novum certe atque ante hoc tempus inauditum crimen quod Ecclesiam suam propriis suffragiis non damnarent, atque pestifera voce se & suos interimerent, quasi ideo tantum Episcopi essent creati ut se gregemque suum voracissimo hosti proderent, atque in Ecclesiæ perniciem illi viderentur præsidere. nemo tamen (exceptis iis) qui in Illos crimina finxere, aliquid reatus in tam egregiis Sanctitatis exemplis potuit suspicari. Trelawnianum certe nomen vel ab irato Rege ab omni suspicione debuit eximi unde tantorum in desertum olim Patris meritorum tam subita oblivio? Cur nulla obrepit generosæ olim illius ob causam incarcerationis recordatio? Cur in Fratris opem tot victoriis insignissimi fraterni Enses nihil potuere? Cur clarissimi ipsius Episcopi dignitas, atq; in promerendis hominibus mira atque ab omnibus colenda indoles non effecit ne in judicium traheretur? sed apud eos qui aliorum exitio inhiant etiam ipsæ virtutes in crimen solent numerari. Oh Beatos atque æternitatis famæ securos reverendissimos atq; adorandæ fortitudinis confessores, quos quanquam triumphatrix Innocentia periculis exemit, admiranda tamen constantia Martyrii prope gloriæ admovit.

Hinc discamus oportet & ab aliis innumeris exemplis quod non multum temporis effluxit, a quo nefas erat vel malis nostris ingemiscere, numerabantur in crimen justi gemitus, præsentium Dolorum sensus erat luctuosus atque acerbior expectatio futurorum, flagella imminebant, crucis expectabantur, apparebant rerum diræ facies, magis diræ abscondebantur, nullus erat nisi in illo vitæ nostræ malorum finis perverso Martyrum non ut olim sanguine crescens jam Romana ridicule catholicadicta Ecclesia, non convertendis atque convincendis animis sed dilacerandis corporibus inhiabat, omnis truculentæ Illius atque cruentæ Religionis vis non in argumento sed in Tortore sita est, operosa nimis atque tediis nimium impedita res est in Com-

mu-

Inauguralis Oratio.

munionem rationum vi contra sentientes reduci , malit eos facilitiori compendio penitus excindi, gaudet in distrahendis atq; extingue-
dis Christi membris factus Christi Vicarius , hæ tandem pro Evangelicis Vocibus audiendæ sunt, inquisitores adhibe, Catastam, Equuleos, Tympana, ignitas laminas, omnia ingeniosæ fævitiae instrumenta admove, feri, lacera, distrahe, Ure ac tandem miseranda atque lenta morte innocentem extingue, hæc tamen ipsa mors tam feralibus gradibus illata, pro beneficio maximo est habenda, quantum enim præstat omni cruciatum genere hic extingui, quam in stulta atque impia superstitione hic vitam protrahere, dirisque malæ conscientiæ furiis torqueri h.e. leverissimas inferorum poenas hic in pectore prægustare, arque veras in ipso inferno demum experiri?

Nemo tam dementis Animi est quin fateatur Illam ruinam, quæ nullum ob delictum, neque vel umbram criminis inferri jubetur, à judicibus qui vel ipsi nocentissimi sunt atque maxime rei, contra justam legum omnium autoritatem, cum nulla possint produci nisi pessima exempla, eaque sola quæ in utriusque tum civilis tum religiosæ Oeconomiaæ eversionem tendunt, illam dico ruinam maxime calamitosam esse si accideret atq; deflendam, atq; illam quæ tam flebilem casum avertere velit causam, non magni tantum animi ardore accendi, sed etiam divino instinctu agi censemdam esse, proximus vero ille Heros Cœlo æstimandus est, qui benefaciendi ardore inflammatus ut aliis salutem afferat suam periclitatur, qui velut alter Alcides ideo tantum arma circumfert, ut oppressum malis Orbem ab injuriis liberet, de debellata impietate solida atque magnifica trophæa statuat, lateq; mundo velut amicum sidus cum blandis influxibus, atq; benigno aspectu prælucet, talemque se misericordis populis propitius ostendit, Ut non tam bonis Hominibus quam Diis Calamitatum depulsoribus debeat annumerari.

Ac Talis quidem ac fere Solus ex Principibus censeri debet Maximus ille qui hodie Britannici regni sceptrum in manus assumit, Populisque velut Tutelaris quidam Deus aut Liberator Angelus præsidet, omniumque miseriis succurrendo certam sibi aperuit adimmortalitatem viam, hoc pridem sui satis sunt experti Belgæ, qui periculis atque terroribus plusquam undis aut Oceano cum circundarentur, magisque ab Hoste quam à mari timerent, cum tot navigationibus, sollicitudine, atque ærumnosa patientia partas opes in alium fere Orbem essent translaturi, potiusque fluctibus quam suis viribus aut hostium humanitati fiderent (de utrisque enim erat desperandum) emicuit extemplo tanquam à superis delapsa propugnatrix, atque quæ attonitos reddidit, miranda virtus, quæ cadenti Patriæ non minus quam illa olim Scipionis, umbo aderat, illam è favoribus felici audacia emit, nomen suum inter illa clarissimorum Imperatorum ingentia famæ nomina interseruit, Unius Juvenis ardens, atque (quod dubitare nefas sit) ab impellente numine incalescens Mens, peritissimorum Ducum consilia, atque fortitudinem superavit, unus Ille nec minor

Inauguralis Oratio.

miraculo Illeunus, pene in fugam dejectas suorum spes erexit, plus quam possint inundanti Oceano oppositæ moles, ipse se hostilibus omnibus artibus atque armis opposuit, tandemque fateri omnes cogebantur, quod multo magis suis quam majorum suorum (quæ tamen Illis sacra semper esse debent) meritis, deberet illorum consiliis atq; copiis præsidere, atque vix minus solenni honore debere illum, quam colebatur olim Jupiter stator, col. Hæc fuere quidem tanti atque in Terram Orbis imperium crescentis Principis rerum gestarum primordia quædam atque prolusiones, atqne nihil jam erat in devincta Patria relictum quod ageret: sed tantæ Speci Heros tam angustis Triumphorum spatiis non erat includendus, velut ipse Sol in omnes gentes triumphalem suam vim voluit diffundere, nostra quidem Illi (in illius gloriam atque felicitatem nostram) Gens oppressa à dira superstitione, armis, atque legum violatione, in bene faci-ndi causam se offerebat, omnes protinus alias curas à se jussit amandari, milites (quippe sub illo Imperatore in certam Victoriam se eligi credebant) Sponte sequebantur, classem instruit, Marium omnium (non miseriis nostris absimilium) reciprocationes atque astus generose fert, tandemque vel ipso Cæsare major hic Hostem antequam Vicit, Vicit.

Sed contrahenda est Oratio, & quidem quantum in nos emolumenti ex Hoc Heroico facto Principum maximus derivavit, infinitum esset persequi, atque tantis quæ in nos contulit Bonis felicius frui possimus, quam illa narrando prosequi, His Historicorum tumescant Volumina, nobis magno argumento est succumbendum. Illi vero qui metus omnes nostros extinxit, rerum turbines dispulit, diemque nocti induxit, atque divinæ Illi Heroinæ quæ tantum ingenii comitate, atque formæ nitore, fæminas omnes, quantum ille Viros armorum gloria superat, atque etiam tum præclaris animi dotibus, tum serenissimi Vultus imperio Regina est, ferventissima animi atque vocis contentionе fausta omnia atque felicia, summos b.e. pares semper meritis successus precemur,

Illis inserviant nostræ omnes Artes, quas securas esse jussere: illis gratuletur Academia, quod expulsa omni male præagiendi causa, novos Spiritus atque novam vitam assumpsit: sic denique omnes hunc diem celebremus, ut decet illos, quos hinc restituta vera Religio, illinc revocata civilis libertas, in solida gaudia, atque non fictas acclamations, atque immortales futuras liberatorum laudes debent impellere.

*Guli. Wyat ex Aede Christi
publicus Universitatis Orator.*

Inauguratio &c.

Magdalena ridens.

Charvelli ad ripas dum mœsta fronte sedebat
Magdala, & augebat lachrymis stillantibus undas,
Multiplices volvens imo sub pectore curas :
Quam fibi dissimilis rupisset in atria proles !
Quam non doctrina, quam non pietate verenda !
Nec sibi chara domus visa est, in amœnaque Tempe.
Nuncius en subito, niveo velatus amictu,
Et croceis alis, superis delabitur oris,
Talia & à summo vicinæ culmine turris
Voce refert; Adsum tibi, Magdala, missus ab alto :
Jupiter Oxonidum vidit tristissima fata,
Atque tuos questus, Cœlum quibus omne ciebas :
Nec feret ulterius : veniet fortissimus Heros
Littore ab Eoō, Pietate insignis & armis,
Hic Themidis vindex & religionis avitæ
Instaurator erit, Tabulas legumque reponet
Disjectas, nec erit regnandi, armata libido,
Norma, nec Oxoniæ vendet Roma impia fraudes.
Atque erit ille tuo præsens medicina dolori :
Hæc ubi dicta dedit, tenues discessit in auras.
Illa sub hæc oculos lachrymis senioque gravatos
Attollit, radiisque videt solaribus agros
Depictos, risu & laxantia cuncta labella :
Nascentes spectat flores, violasque rubentes,
Miraturque ultro quam suavia in oscula currunt.
Nec Tagus auriferis undis, nec fabula Ganges
Amplius audierint : Vicinus lensus in auro
Cernitur ire latè, & longe sole refulget.
Ut lati colles cincti viridante corona
Undique circumstant ! Ut multa fronde superbit
Populus ! intonsos & avis non una pererrat
Crines, & propter labentis murmura rivi,
Dum stringit modulos, ad laplum attemperat undæ.
Nullus at auditur ferali carmine bubo :
Nec corvi innocuas vexat censura columbas.
Prisca redit pietas, animarum nundina cessant,
Atque preces vanæ, quas non magis ipse facerdos
Mente capit, blanda quam allectus fraude popellus,
Sed doctrum sanctumque chorum sua pignora, cernit

Inauguratio Regis GULIELMI

Cernit ab externis purgari ritibus aras ;
Publica Rostra coli, & studii commercia reddi
Muſarumque domi certamina blanda renasci.
Hæc videt, affulget vultusque serenior æthra
Rugæ abeunt, hilarique renidet in ore juventus
I nunc, Roma, ignes, claves, & fulmina jaſta !
Magdalena tuas ridet securior iras.
Atque suum, profugis Patribus, plorare reliquit.

Edwardus Warw. & Holl. Comes,

ē Coll. Exon.

Innocentia Episcoporum Vindicata.

INvisam stirpem nutrit Gens Itala, fraudes
Quæ novit versare pias, arteſque nocendi ;
Huic Iræ, Infidiæque, & crimina noxia cordi:
Odit & ipſe Pater Romæ, dirusque Sacerdos,
Odit progeniem Tellus Tartessia ſævam,
Crudeles animos, fæcundaque pectora pænis
Odit Gallorum Rex Pluto.
Ecce rubet dexter Gallorum ſanguine fratrum ;
Errabunt alii terras, Maria omnia circum
Errabunt, Patriam fugiunt, ac arva relinquunt.
Infandos animus trepidat renovare dolores.
Post tantam rabiem, duræ post crimina mentis,
Qui genus Ignatii, ceu lamentabile funus
Non odit, Bonnerum habeat regnumq; Mariæ.
Explorare tamen novit stirps callida Reges,
Quæ mores hominum multorum vidiſ & urbes :
Labitur in mentes, animum cernitque latentem,
Sic clausum reſerat pectus, ſic intima prodit.
Inde facit ſævire homines acutique furentes,
Iras fæmineasque coquit, dura ilia rumpit.
Hæc rufus lenit mentes, & temperat iras,
Quæ Irarum mulcere valet ſeu Tollere fluctus.
Hæc ubi stirps magnos vidiſ procedere menses,
Ut regnet Pietas, ut rerum fulgeat ordo,
Rumpitur Invidia ſpernens pacem, pietatem.
Aurea proſpiciens nostri stirps tempora regni,

Æſtuat

Et Reginæ M A R I A E.

Æstuat, æternum servans sub pectore vulnus,
Talia flammato secum dum corde volutat:
Quæ innocuos nuper potui stirps vertere Gallos,
Atque Hispanorum tota dominarier aula,
Vincor Morosa septem Pietate Virorum.
Dixit, Petreius natus confundere Sacra
Rerum turbator gentem permiscuit omnem,
Audax alta petit supremi tecta Jacobi,
Consiliis turbat Regem, turbatque Senatum,
Sed moresque Fidemque manet mens perdere sacram.
At trahere, atque moras tantis licet addere rebus:
Lex esto unanimes armare in prælia frætres,
Atque odiis versare pios, mala semina litis
Inserere, & tandem fatis opponere fata:
Ecce ergo calidi vesana Licentia Regis
Sancita est, arctata modis seu limite nullo,
Jus sanctum spernit, Legumque repagula solvit:
Quot Pietatis erant facies, tot nomina mille
Religionis erant: fecundus parturit Error
Vana Superstitione nata est, & pallida turba
Quæs Timor, aut Bilis, verique effeta senectus
Fecit in orbe Deos, falsa & formidine ludit:
Rauca Anus eructans numero verba popello
Panduntur Fauces, palmas utrasque tetendit,
Vox horrenda sonat, Vulgi stupet inscia turba:
Horrea franguntur Planctu, Lachrymis, Ululatu.
Presbyteros, tremulos, mixti farragine templi
Musa referre nequit, fatis est *Damnabere Papa*:
Non mihi si linguae centum sint oraque centum,
Ferrea vox, vanæ possim deliria mentis
Dementis populi percurrere nomina possim.
At postquam errantes animas, populumque vagantem
Viderat, atque viam palantes quærere vitæ,
Qua via nulla patet, qua semita nulla salutis;
Congemuit Pastor, moësto dum pectore questus
Hos fudit; Pan curat Oves, oviumque Magistros,
Errantes nunc cernit oves Pan, cernit & Hœdos,
Sed revocato domum pecora, & revocato gemellos;
Intumuit, Pan perdit Oves, Oviumque magistros.
Adstupet omnis ager, ducunt jejunia damæ,
Flevit & omne nemus, tristes flevere coloni,
Imprimis Corydon Pastores plorat, ademptos;

C c

Quod

Inauguratio Régis G U L I E L M I

Quod facinus Pastor, tantæ quæ crimina poenæ ?
Pastor Oves pavidas, teneros an negligat agnos,
Nec pecori querit medicatas cautibus herbas ;
An Lopus esuriens tenerum prædatur ovile ?
Quod Te persequitur clavlo Pan limine servans.
Nec deerat pecoris nivei, nec cura juvenci,
Ter Pastor felix, eadem si cura bidentis,
Si Pan servasset studio, quo Pastor ovile.
Sed proprios arcere greges, vult perdere tauros
Pastores, Ovium teneros depellere fœtus,
Immites plenis immittit Ovilibus Apros,
Pinguis & Hyrcani terrent armenta Leones ;
Vera refers, horrenda tamen ; Pan perdere jussit,
Esse lupum proprio Pastorem jussit Ovili.
Desine lugubres, Pastor, sed desine questus,
Collige Pastor Oves, mœstos & ponito vultus ;
En viret omnis ager, blandæ saltare capellæ
Incipiunt, Insontes Pastor, nemus omne sonabat,
Insontes, magni Panis dixere Coloni,
Insontes, toto referebant flumine ripæ.
Insontes, resonet repetita voce Theatrum.

Franc. Castillon A. Bac.

& Coll. Nov. Soc.

Neptunus vaticinans Principi Auriaco Britanniam adnaviganti.

JAm tandem reduces festivum pangite carmen ,
Pangite , Pierides ; festivum ducere carmen
Tempora amant festiva ; sequuntur tempora Musæ :
Salva hæc Relligio, servata hæc Patria debet.
Ipsæ hæc servatæ debetis munera Musæ.

Quin magni si gesta ducis numerare vacaret ,
(Si numeranda tamen) belli pacisque triumphos,
Concordes Belgarum animos, Gallosque repressos ;
Hæc quicquid Pharius producit arundinis amnis,
Hæc Musas omnes, totumque Helicona merentur.
Nec labor injucundus : at omnem poscit avenam
Proxima materies, & præsens copia laudum.

Jusserat ut primos Princeps dare classibus Euros
Angligenis latus opem, regnoque futuro,

Partibus

Et Regine MARIAE.

Partibus adversis tempestas protinus audax
Læserat egressum portu, & turbarat euntē.
At postquam fixis repetitum navibus æquor,
Explicit frontem pelagus, posuereque venti,
Circum Tritones, circum longo ordine Nymphæ
Nant, alterna cavis texuntque celeusmata conchis,
Queis reboant fluctus, curvoque à littore rupes,
Et damnant hilares ingrata silentia pisces.

Protinus immota placidum caput extulit unda
Neptunus pater, & summittens seque tridentemque
Hoc veniam casus sermone precatus inqui est :

Parce, O parce, bonis melior majoribus orte,
Si, cum prima tuæ tentarent æquora naves,
Insani fluctus (pelagi temere officiosum
Mobile) dum gravidas turba pressere carinas
Classes visuri eximias, dominumque futurum,
Objecere moram properantibus ; &, male gratis
Plausibus ac saltu incauto, movere procellam.
At quoniam intrepidum tanta in molimina suadent
Rellgio, & stabilis nativo in pectore virtus ;
Ne temere egregii credas hæc omnia cœpti ,
Accipe quæ te fata manent, si rite recordor
Parcarum relegens placita, annalesque futuros.
Ne posthac fluctus, ea sit mea cura, timeto.
At postquam vanas, portu votisque potitus,
In solido turmas & inutilia arma locaris ;
Ne spes hostem, aut artes meditare cruentas :
Quinetiam prompti jam nunc è littore avaris
Expectant oculis populi , tardumque queruntur.
Prima, tibi pandet bibulas Exonia portas ;
Huc Proceres, Equitesque, huc omni ex parte coloni
Advenient, poscentque tuæ consortia famæ.
Regius & mil'es (domino fidissima turba,
Semper amans fidei & virtutis) amabit honestam
Pro te perfidiam, & contraria castra sequetur.
Ipse tibi, exempli opprobrio quasi territus, ipse
Infelix regno cedet Jacobus avito.
Et miseri quoniam Jacobi mentio cœpit,
Has liceat lapsi lachrymas impendere Regi,
Heu ! signa obsequii sunt ista novissima nostri :
Nos posthac tua turba sumus, famulum tibi pontum
Accipies, tu me tuque hosce tuebere fluctus.

C c 2

Ille

Inauguratio Regis G U L I E L M I

Ille quidem, ni jam præceps sua fata vocasset,
Relligione mala & monitis seductus inquis,
Quam late imperium nomenque tuliste, quot orbes
Demandasse tibi moriens potuisset ! &, ô si
Mente redux & consiliis melioribus usus
Legitima vel adhuc: populum ditione bearit
Nec propria profugus trepidarit turpiter aula !
At cedet ; potcetque suum te terra Tonantem ;
Tu digna ornabis viduatam fronte coronam.
Atque diu, Dii dent, ornes !
Mox etiam, quum fata tibi veracia nostram
Absolvere fidem, jussus salvam ipse Mariam.
Consortem thalami soliique, per æquora mittam.
Huic aderunt lecta, fidissima numina, Nymphæ,
Atque suam agnolcent Venerem ; deducet amore
Mollior aura tuo, populi votisque precantis.
Vos Boreæ, Zephyri, & ventorum cætera turba,
Regia dum conjux nostra hæc leget æquora, flatus
Comprimit audaces jussi, claustrisque sedete.
At portu accepto, dein vestris omnia ludis
Littora panduntur, totumque remittitur æquor.
Hæc fatus, capite & flexo veneratus euntem
Ima petit: Divi comites Nymphæque sequuntur.

*Tho. Fletcher Art. Bacc.
Nov. Coll. Soc.*

Inauguratio Solennis.

Venus. Pallas. Themis.

Ven. **D**IC, Them, Quis casus ; quæ te fiducia rerum,
Antiqui memorem hospitii, veterumque Penatum,
Infidas nimium peregrinam advexit ad oras ?

Hic, ubi te fugiunt pariter, ceu triste bidentas,
Et Reus, & Judex : & Qui bene potus ab aris
Jura negat sibi nata, atque exlex fræna remordet ;
Hic os exosum, vetitosque ostendere vultus,
Amotoque aedes impune incedere velo ?

The. Si solito foedata situ mea templa jacerent,
Et mihi neglectæ starent sine thuribus aræ :
Si sacras impura manus temerare bilances
Ausit ; & in ventos perituras spargere chartas,
Relliquias Patrum, & custodes juris aviti :

Tunc

Et Reginæ MARIÆ.

Tunc ultra Thulen procul, aut Gangetica longe
Littora, secretis agerem sub vallibus ævum;
- Dedignata forum, pollutaque exul ab aula:
At (mea siquid habent, & habent oracula verum,)
Alter erit Minos; atque altera, quam movet, urna
Æquabit sortes; surget legum integer Ordo;
Jusque iterum figent Patres, iidemque refigent.

Pal. Diva, Fori, legumque potens: Qua vindice, Mufis,
Sospes honos; & habent pulsi sua rura coloni:
Te, Dea, Te fugiunt milvi; natique rapinis
Accipitres; metuensque Tui, secessit Athenis
Obſcœnus bubo; & mea tandem regna reliquit:

Te Volucres affuetæ alienis vivere quadris,
Te penna stridente carent: fugit horrida Aello,
Adventum testata tuum; tetræque cohortes
Semefam prædam, & vestigia fœda relinquunt.

The. Neu, Dea, neu tanto immeritam digneris honore:
Si redeam, mecumque simul Saturnia regna:
Si legum impatiens duro vincitur Erinnys,
Post tergum nodo; & solvit formidine terras:
Auriaci, is labor; hoc decus est: ille impiger armis
Aprum vi graffantem, & vulpem fraudibus aptam,
Romuleamque lupam securo ejecit ovili:

Ille domum reduces jussit migrare Camœnas,
Aonumque lacum dedit, & ridentia tempe:
Illi alterno celebretur gloria versu;
Illi Mufa vacet, qui præstítit otia Mufis.

Pall. Gratum opus; & cui non sociam se aversa recuset
Addere; & Heroem campo deducere Pallas:
Ut meminisse juvat, quas olim confcia vidi
Misceri pugnas! oculis namque omnia præfens
Lustravi quondam: Quæ primis gloria in armis
Magnanimum ornavit juvenem: Quot stragis acervos,
Diis licet averfis, Trajecti ad moenia fudit!

Nunc quoque nunc videor juvenis læta ora tueri,
Cum primam ante aciem, ferventibus undique flammis,
Ille, igni similis, turmas rapido impete frangit;
Et medios impune globos, cuneosque pererrat;
Ille omnes oculosque metusque avertit ad unum:

Uni omnes trepidant: omnes per tela ruentem
Increpitant; junctoque vocant clamore volantem:
Nec quicquam: Non ille sui, non ille pericli

D d

Telorumque

Inauguratio Regis GULIELMI

Telorumque memor, ritu acti fulminis, instat;
Et præit, & dubias instigat vocibus alas.

Squallet adhuc Mosa; & tardis correpta sub undis
Scuta virum, galeasque, & Celtica corpora volvit:
Horret adhuc Lodoix; & fœdat lilia fanguis.

Ven. Arma, virumque canant aliæ; queis pectora Titan
Duro formavit limo; nimiusque Prometheus
Indomita accedit sœvis præcordia flammis:
Me Marti insuetam, neque ferrum, aut bella minantem,
Ad molles numeros; tenerisque legenda puellis
Catmina, noster honos, ac cœli cura, Maria
Provocat; ac suaves modulanti inspirat amores.

Felix ante alias, ipsisque invisa Deabus
Nympha; celebrandum ventura in secula nomen:
Quæ prima Auriaco sensus inflexit; & acres
Blanditiis animos, & Martia corde subegit:

Haud unquam felix pariter sibi fœdere in illo
Plaudit Hymen; jactatve magis sua tela Cupido:

Ut decorat nivea ora color! quæ gratia frontis
Purpureæ! quantique oculis afflantur honores!
Quam placida exundat felix opulentia lingua!
Ut gaudet Suada in pulchris hærere labellis!

Vos intus, placidæ Charites, delubra tenetis,
Intus castu fides; & miti in pectore regnat
Astræa; & faciles, qualis facundia, Mores.

O felix Anima! ô tam pulchram pulchrior hospes
Nacta domum! magis an venerandum Numen, an Ædes
Sancta? & sancta Ædes, venerandum & Tu quoque Numen.

The. Ex quo Deucalion, & conjux digna Marito,
Ambo pares ætate, pares virtutibus ambo,
Humanum reparare genus, lapfisque parati
Rebus opem ferre, & meritis succurrere terris,
Me prece sollicita, traherent quid fata, petebant:
Non fuit aut Pyrrhæ pietate propinquior ulla,
Aut illo melior, justique tenacior alter.

Ven. Quos eadem virtus, eadem quos stirpis origo,
Deinde torus junxit, nunc (si rite auguror) idem
Junget honos, surgentque pari diademate crines.

Pall. Qua Pater attonito veneratur Thamisis alveo
Excelsas turres, & avita palatia regum;
Qua, Themi, das populo leges, qua jura resolvis:
Statjuxta, & cœlo celsum caput inserit alto

Templum

Et Reginæ MARIAE.

Templum ingens, Patrum donis, & numine plenum :
Hic sacros cineres cana inter saxa reponunt
Defuncti curis Reges; & plurima avorum
Relliquias tegit Urna, olim tectura Nepotes :
Multæ ibi figuntur sanctis in postibus arma,
Et cristæ capitum, & generis Ipolia ampla superbi;
Spiculaque, clypeique, eruptique hostibus enses :
Hic ex quo antiqui jecit fundamina templi,
Et Gothicas posuit cinctutus Saxo columnas ;
Hic regnum ordiri, & titulos libare recentes
Regibus omen erat; primosque attollere fasces :
Huc, socios Augusta simul cum Cæsare conjux,
Illum Semideis, nymphis comitantibus illam,
Intendunt gressus: circum se explicat ordo
Magnatumque Patrumque; & ovantes voce cohortes :
Sic ubi Romanos redeuntia secula Ludos,
Solennesque novant ritus: Phœbum undique cingunt
Intonsi juvenes: pubes innupta Dianam.

The. Ipsas ante aras, supplex ubi vota facerdos
Ad superos misit, struxitque altaria donis;
Nassaiden onerat non vano fœdere Flamen:
Fœdere, Quo leges, & longo tradita ab ævo,
Libertas stetit, & canis veneranda capillis
Relligio; & magni jura intemeratu Senatus:

Ven. Regno siqua fides: neque semper purpura Mendax:
Audiat hoc, Quicunque Deus propiore Britannos
Imperio regit, & felici numine firmet.

Pall. Multum chara mihi, prope pinguis Cecropis arva,
Crescit, & in ramum se plurima fundit oliva:
Hinc rorem expressum dudum, pinguisque liquores
Munus in hoc servat non deridenda Parentum
Relligio, ambrosiosque comis seponit odores.

Brachia per, collumque madens, humerisque nitentes,
Perque manus habiles, it nectare dulcior, uidi
Unguenti rivus, capitique aspergit honores.

Ven. Quanquam adfint biferi secunda rosaria Pæsti,
Et quoquinque ferax Panchaia spirat odores:
Et nardi addideris succum, & benevolentis amomi:
His palmis inspersa, atque his perfusa capillis,
Vilis erit Nardus, neque se jaetabit amomum.

Pall. Est ensis late gemmis distinctus, & auro,
Saxonis indomiti spolium; Quo saepe Gigantes

Inauguratio Regis G U L I E L M I

Graffantes impune exultantesque rapinis,
Stravit Eques, solvitque truci custode pueras;
Hunc lateri Antistes circundat, & aptat habendo.

The. O! non degeneris dextram sortite Magistri
Macte Ensis! dum Te manibus, non debile ferrum,
Gestat ovans, & vi validum quatit impiger Heros.
Huic semper latis faveat victoria pennis:
Seu Gallis inferre manu lachrymabile bellum,
Sive Afris, Turcifve paret; seu tendere ad Indos,
Auroramque sequi, Hispanosque reposcere gazam.

Ven. Sunt mihi, sunt geminæ simili candore columbæ:
Quæ, five Idalias volupe est invisiere terras,
Seu Paphios malim lucos, altumque Cytheron,
Subdunt colla jugo, rapiuntque per aera currum:
Aspice, ut in sceptro non dispar surgat eburneo
Casta avis; ut niveis discriminat æthera pennis!
Dum tenet hoc sceptrum formosæ dextra Mariæ;
Vertice dum summo fœse nostra explicat ales:
Non, si Aquilam mos est Patribus gestare Latinis,
Ausoniis Britones cedent, aquilisve columbæ.

The. Est ingens Orbis; teres undique, & undique levis:
Quem quondam effossum terrai divite vena
In torni gyro inclusit; justaque peritus
Æquavit lima faber, & circumdedit auro:
Immensum hoc auri pondus tenet ille sinistra
Par oneri tanto, nimia neque mole fatiscit.

Pall. Dum lœva tenet ille globi spatha ampla rotundi;
Qua terræ tractus vaga circuit Amphitrite,
Illi imperio victus famulabitur orbis,
Illum terra colet, Dominum Neptunus habebit.

Ven. Qua Cypros medio felix jacet insula ponto;
Sacra mihi, ramos in fidera porrigit arbor,
Fulva comam, fulvo pretiosis frondibus auro;
Hinc olim auricomos summo de culmine fructus
Decerpfi; rutulaque dedi de fronde coronam:
Aureus huic vertex: latera aurea, & aurea circum
Curvatura plicæ; bullarum gemmeus orda:
Inter honoratos hanc si finat ire capillos
Nympha decens; nec iniqua meos detrectet honores;
Hoc olim diadema vehent in fidera vates,
Atque Ariadneæ decedet stella coronaæ.

The. Sese

Et Reginæ MARIÆ.

Sese ingens pandit valvis bipatentibus Aula :
Amplæ situ domus, & validis innixa columnis ;
Qua legis nodos jurisque ænigmata solvo :
Hæ sacræ sedes Epulis : Huc, agmine denso,
Induti trabeas Proceres, & murice tecti ;
Linigerique Patres, & amictæ findone nymphæ,
Ordine conveniunt omnes; menfisque recumbunt :

Non, ubi regali instaurant convivia luxu
Diique Deæque omnes ; ubi pocula porrigit Hebe,
Dardaniusque puer calices, & vina coronat ;
Non fluit Ambrosiæ tam pleno copia cornu ;
Irriguumve pari se fundit flumine Nectar.

Ven. Sat Pompæ, festisque datum est : sat carmine Musæ
Lusere alterno : Quid nunc nisi vota supersunt ?
Fundite vota Deæ : non deerunt pondera votis :

Pall. Ante suam in bello Dominam frustrabitur Ægis,
Et torvos vultus prius exuet horrida Gorgon :
Quam Juvenem Auriacum bellandi vivida virtus
Deseret ; aut franget vires effœta senectus.

The. Ante meas perimet mordax rubigo bilances ;
Quam Britonum imperio cedet, regnante Maria,
Afræa ; aut alias iterum petet advena terras.

Ven. Ante meos tradam flammis crepitantibus arcus ;
Ante Cupidineis aberit sua gloria tedis :
Quam generi Auriaco sobolem Lucina negarit ;
Languida quam niveæ marcescat forma Mariæ.

D^r. Christopherus Hales Baronettus.
Thomas Stephens Arm. Fil. } ex Æde Christi.
Henricus Fendall. Arm. Fil.

Nonæ Novembres.

Alme dies, læta toties qui fronte Britannis
Arrides, fusosque tuo sub lumine Gracchos,
Irrataque infidæ memoras conamina Romæ ;
Quanquam etiam Auriaco illustrem de sanguine Prolem
A rosea primus surgentem conjugé cernis,
Magnanimique Ducis celebras Natalia, vultu
Jam venias meliore, novis & honoribus auctus
Nomen perpetuis insignius infere Fastis.

Fortunate, tua vidi cum luce serenum
Xerxa sub Classe fretum, cum flamine leni
Tanquam pro charis metuentes pupibus Euri

Inauguratio Regis GULIELMI

A tergo instarent: Terræ gratatur amicæ
Belga, ac a prora Pacis prætendit Olivam.
Aspicis ut denso compleverit agmine ripas
Undique Turba ruens? avidis ut sedulus ulnis
Currit in amplexum Populus, qui littora circum
Oceanum sonitu, numero superavit arenas?
Alterno clamore fremunt, & mutua miscent
Gaudia cum Belgis Angli; fervente colonus
Hinc plauſu cœlum ferit, inde Celeusmate læti
Respondent Nautæ, vocemque per alta volant
Æquora. Jam vero Batavum manus emicat ardens
Littus in Hesperium, celebres longo ordine tendunt
Heroes, mixtique una Berlina Juventus,
Belgæque, Britonesque ruunt, fortesque Suedi;
Quos inter, magna medius comitante caterva,
Addit se socium Pompæ Naslovius Heros,
Et placido incedit vultu, quo prima rubescit,
Cum summos Aurora novo jam lumine montes
Tinxit, & optati promisit dona diei.

Ut videt, Auriacum late Vicinia clamat,
Auriacum resono colles clamore salutant:
Quod cum foeta odiis, mitemque exosa quietem,
Senferat Alecto, Furiis mens intus & Iris
Æstuat, atque atro spumant rabida ora veneno:
Arma amens spargit; speratam rumpere pacem,
Vipeream inspirare animam, atque accendere bella
Hortatrix scelerum parat; &, quo tenditis, inquit,
Angliæ? quæ tanta viris ignavia? Gentem
Sic finitis fine Marte capi? sic Arva, Domosque,
Vestraque finitimus transcribi sceptræ Batavis?
Hoc vellet Ludovicus, & olim illusus Iberus
Ridet ab externo victos Prædone Britannos.
Hæc passim Dea foeda urbes diffudit in omnes;
Sed frustra: certam spondent Ducis ora salutein,
Quoquo tendit iter, blande Favor ambit euntem,
Et juxta lætis Pax aurea concrepat alis.
Quæ nova jam rerum facies, quis vertitur ordo?
Jam sua servatis accedit gloria Templis,
Et sincera Fides, & nos Astræa revisit.
Florentem video Patriam, lætumque Triumphis
Erexisse Caput, Batavum comitantibus armis
Anglica se quantis attollit Gloria rebus!

Quo

Et Reginæ MARIÆ.

Quo feror? Auriaci generis per magna vagari
Nomina virtutesque lubet; Tuque, optime Custos
Belgarum Britonumque, tuo qui numine firmas
Nutantes leges, ruituraque regna tueris,
Da placidus veniam Musis, interque sonoras
Mollis Avena Tubas tenui se misceat aura.
Te Marti teneris virtus assuevit ab annis,
Quoquo Fata vocant; seu lentum agat agmen Iberus,
Seu ruat effraeni violentior impete Gallus.
O decus, o belli non frustra erepte periclis!
Te pia cura Poli Fidei succurrere lapsæ
Qui posses quandam, & res instaurare Britannas,
Securum protexit, & hanc servavit in horam.
Salve, dulcis Amor superum, tibi maxime cedunt,
Iræque, infidiaeque, & quicquid funebre Python
Romanus, tacito secum sub corde volutans,
Concepit, frustraque animis elata superbis,
Te veniente suos premit impia turba Furores:
Qualis cum, tacitum circa pecus errat, ocellos
Huc illuc volvitque & cædi destinat agnum,
Vicina si forte lupus sub valle sedentem
Pastorem cernit, resilit formidine, caudam
Subjiciens pavitatem utero, prædamq; relinquit.

Quos tantis dignos meritis ordimur honores,
Ne facer immemori labatur pectore vultus?
Tu mihi jam Zeuxes, aut si te doctior Alter
Exprimere Auriacos per Sheldoniana triumphos
Atria, jam totas impensius exere vires.
Ecce Artes, pictaque sacræ sub imagine Musæ
Descendunt, ceduntque tuis Laquearia gestis;
Brachiaque extensemque bonus tibi contrahit arcum
Delius, & tecti justa plus parte relinquit.
Hinc spirante rosa, vivisque coloribus Heros
Splendeat, hic verno formosus flore November
Præcipuam pulchri partem sibi vendicet Anni.
Nulla dies unquam monumenta perennia lædet,
Virtutem dum fama manet, dum tempora cingens
Heroum, viridi Laurus frondescit Honore;
Dum Domus Aonidum Sheldoni immobile faxum
Accolet, Oxoniumque Pater Thymbræus amabit.

Fac. Lowther

Baronetti fil. è Col. Reg.

Inauguratio Regis GULIELMI

Libertas Restituta.

Quo (Musa) incertos gressus perterrita tendis?
Aut quid per liquidum tremulis fugis æthera pennis?
Nec lupus aut ursi diris ululatibus agros
Ultra implet, viridi nullus latet anguis in herba.
En ut festivas ducunt impune choreas,
Agni! & securis ludunt pastoribus hœdi!
Papa rapax, cædique cohors assueta, salutem
Nunc pedibus quærit, furiis & territa mentis
Consciæ, in Italicas latebras atque abdita claustra
Currit, & infesto diras inde evomit ore.
Quin tu præteritos Clio meditare dolores,
Atque animo occurrat tristissima lucis Imago,
Cum bis sex homines, velati murice tinctis
Vestibus, auderent antiqua evertere jura,
Et patrias pretio conducti vendere leges.
Deseruit raro præeuntes poena scelestos,
Jamque (nec immerito) metuunt infame capistrum,
Quod probitas exosa malis metuebat ab illis.
Ingeinuit justis pia Magdalena querelis,
Cum sacra intravit ventrosus limina Præful,
Ebriaque effundens clamosa jurgia voce,
Hæc mea sunt, dixit; veteres migrate coloni!
Ah! memini, septem conclusæ in carcere Mitræ
Impavide fidei dederant exempla vetustæ;
Cœlo maturos vis importuna Monarchæ
Frustra tentavit solida divertere mente.
Relligio tremulis peregre discesserat alis,
Exule conquirens sedes cum lege quietas.
Sacrilego fuerant devota altaria Papæ.
Qua modo cultores Christo sincera dedere
Vota, superstitio venerata est fragmina ligni.
Relligio (quamquam subnixa est Robore legum)
Injusto fato missa est incerta per orbem,
(Legatus veluti Noæ Gemebunda columba)
Nescia ubi potuit lassatas figere plantas,
Nondum Papismi subsederat unda tumentis.
Haud mora porrectis (ut erat dignissimus) ulnis
Ille reformatam blande perduxit in arcam.
Anne ergo ingrata patiar de mente relabi
Principem, & hesternos renuam memorare triumphos,

Magna-

Et Reginæ M A R I A E.

Magnanimum populum fine cæde & sanguine victum,
Submissamque illi meritorum jure coronam.
Hoc sperare licet, quoties coalescit in uno
Majestas & amor. ---
Romulidum pietas, rapidi torrentis adinstar,
Onnia præcipiti devolverat obvia cursu ;
Undique dispersens sua relligiosa venena,
Indubiam regnis tribus est minitata ruinam.
Sollicita princeps hæc omnia devorat aure,
Auditi oppressos cives, immotus & ultra
Ingenui populi nequit infortunia ferre.
Hæc altum versans, lacrymis sic fatur obortis.
Sed sacer ille mihi est. Et humi tunc dejicit ensem,
Percutiens gemino resonantia pectora planctu
Protinus ingenti miscetur murmure cœlum,
Eripiuntque diem nubes, &, fulmine missa,
Cœlitus audita est vox, Cladem Averte tuorum.
Percipiens animo divina oracula magno,
Extemplo dignas tanto duce concipit iras,
Et parat instructas animoso milite classes.
Illius adventu tremefacta Hybernia retro
Agmina discedunt, fugientia possidet altus
Castra pavor, miles scelerum sibi conscius, antra
Quærunt, victori campos urbesque relinquens.
Ex illo securus ager, securaque ab illo est
Urbs, nec cæca timet sub opacam vulnera noctem,
Nec conductitiæ perjuria barbara linguæ.
Ludite nunc, si quando mihi, nunc ludite, Musæ!
Hic est ille Deus, qui nobis otia fecit,
Qui jus & legem fugientem ex urbe reduxit,
Fecit, ut antiqua lætentur sede Camœnæ,
Oblita & veteris jam sit Redycina doloris.
Te nihili facimus clades (Lodoice) minantem
Angligenis, quales olim tua Gallia sensit,
Tempus erit, vestras cum transferet arma per oras,
Agnoscentque alium languentia lilia regem.
Ne quicquam socios enses sperabis Iernes,
Heu propriæ imbellis non sufficit illa saluti.

Edwardus Wood Arm. fil. è Col. Wadh.

F f

Quam

Inauguratio Regis GULIELMI

Exercitus pie Perfidus.

QUAM varia humanos agitat fallacia Casus !
Quam Rerum mutatur honos ! jam fida fefellit
Relligio: Pietas dubias exercuit Artes;
Fas, fcelus : induerat qui juste, justius arma
Exuit, & facto Pius, & fceleratus eodem est:
Quis tantas rerum ambages, tamque abdita fati
Monstra canat ? faveas conanti maxima vati
Phœbe, & solve tuo haud indignos numine nodos,
Jam pius Auriacus, gentis spes una Britannæ,
Explicit Turmas, late Fuga, Terror, & Amens
Instabilisque Pavor mystas subiere Latinos,
Regiaque (infandum fas fit renovare dolorem)
Pectora, facrorum & violati conscia juris.
Non sic Threiciis atrox Gradius in Armis
Biftonias curru & vasto fugat ære Catervas.

At nondum vallo trepidatum est, fola Timori
Invia restabant, & nescia cedere Castra;
Excubias male sana fides, atque improba virtus
Egit, & exclusit tumidæ miracula famæ:
Interea Rex ipse aderat, dictisque fovebat
Promissi largus, pugnæ simulachra moventes
Instruxit, multoque animos firmaverat auro.

Senserat has Artes olim, illusæque miserta
Virtutis, clausi explorat munimina valli
Relligio, qua ferret iter, qua millia fandi
Tempora præciperet, duro frustrata labore ;
Namque aditu prohibebat ovans, multumque torola
Calva Superstitione ferrumque ac tela minata est.
Inceptum tamen urget opus, pennisque Columbæ
Assumptis niveæ, facri de culmine Templi
Effudit mœstas divina voce querelas.

Quo tandem infontes animas & fraude vacantes
Urgebit species Pietatis? at exuat Arma
Qui volet esse Pius. Fidus jam Castra relinquat
Miles, & ingrati fugiat mandata Jacobi.
Virtus crimen habet, qui spargit missile ferrum
Me, Patriam, legesque petit. Tibi vincula nectes
Victor & infausta Dominum Virtute parabis.
A spicis ut leges, Patrum ut consulta tuetur,
Utque valet jurata fides: O Glòria ! vinces

Clarior

Et Reginæ MARIÆ.

Clrior ut possis servire, ut laurea justis,
Quas collo ipse paras, sit tandem intexta Catenis :
Sanguinis hæc merces : si spretæ injuria legis,
Nec te vincla movent, at Templa eversa videbis,
Pollutas Aras, veteris mendacia Famæ
Delubris posita, & magnum sub surfure numen;
Atrox, Immite, Humanum fitit usque cruorem,
Flumine nec tanto rubuit Busiridis Ædes,
Nec Diomedis equi. Vincit feritate, novusque
Absolvis veteres Latialis Jupiter Aras :
Nec cures Promissa ; latet molli Anguis in herba.
Deceptus credes ? sic Gallia nota ? nefandi
Sic tibi Loiolidæ ? avulso doluisse Britannos
Sic Papa dedidicit ? nullos jam consecrat enles ?
Oblita est scelerum, nec miscet Roma venenum ?
Finierat, dubiumque arrecta per agmina murmur
Insequitur, quale est, cum plena Alvearia fervent,
Et veteres Ceras, & inhospita tecta relinquunt :
Felix, qui tantos concepit mente furores
Primus, & admonitus memori haufit pectore facros :
Hoc tibi grande Decus, magnum & memorabile nomen
Cornburi, Pater, & mirandus Patruus, ingens
Virtutum exemplar, meruit : rapis Agmina Ductor
Per plausus populi, transfers victoria signa.
Spes sequitur, nudoque minax Audacia ferro
Juncta tibi virtusque simul fugit impia Castra ;
Et tradit metui, & vano sua Regna pavori.
Sic cum Palladium Perjuræ mœnia Trojæ
Deseruit, Templis Divorum Turba minorum
Exiit, & magnum comitata est agmine numen.
Nunc vetus Iliacos attollat fama labores
Adscribatque Diis, jaætet nunc Roma Triumphos,
Et numeret multas victrix Germania lauros.
En Fuga nobilior ! per quam tria Regna saluti
Justitiae leges, Pietati juris honores
Ejectumque suis Numen jam redditur Aris.
Tunc & Solis equos atque exultasse choreis
Astra ferunt variis ; quæ quondam languida fluxit,
Emicat, inque Piis visa & Crux crescere signis :
At Roma ingemuit, flevit glacialis Ierene,
Galliaque, exemplique potens exhorruit Omen.

Tho. Goodall Gen. è Col. Wadh.

Inauguratio Regis GULIELMI

Leges Anglicanæ.

JUra cano, & Leges, quæ fida lance per oras
Angliacas æquum decernunt; longius olim
Latura imperium, cum Pubes nostra resumet
Ardorem antiquum, Terrasque emissæ remotas
Servitio premet, ac victo dominabitur Orbi.

Phœbe, favo: Tuque o non ultima gloria Phœbi,
Naso pater; Naso in prima memorate juventa
Legibus attendisse animum, studioque Forensi,
Ingens Pupillis vindex viduisque futurus,
Donec visum aliter Musis, ac versa retro Mens.
Me quoque tangit amor sanctos Iuстрare recessus
Pieridum, cantuque avium vocale Cacumen,
Et lapsu querulo simulantem carmina Fontem;
Siqua viam Musa ostendet; Vatique recenti
Addet opem, neque nos imbellis pandimus alas.

Est locus, obliquis ubi Thamisis alluit undis
Augustæ partem Occiduam; Ferit æmula cœlum
Aula antiqua, ingens, & fluctus occupat umbra.
Illi sæpe caput civis temerarius ornat
Parte sui damnata, & toto vertice supra est.
Hanc Astræa Domum à primo fundamine fertur
In molem tantam duxisse; Ipsa, omne magno,
Informabat opus, cultum mentita virilem
Artificis grandævi, & Turbæ ad pensa vocatæ
Instabat, durosque regebet voce labores.
Hic Judex non unus ab. alta sede revelat
Justitiam populo, magnique Edicta senatus
Exponit laudans; seu Testem facta locutum
Aggreditur, fraudemque viri referare laborat,
Anquirens caute, & perplexis vocibus instans:
Seu potius binas librato examine caufas
Pendit, & ambiguam facientia jurgia palmam:
Quem tegat errorem fucus falsique colores
Verborum, docet, & parti succurrit utrius.

Ast illi inter se magna vi prælia miscent,
Et cœlum implorant, & famam Testibus addunt,
Nec parcunt lateri, aut cessant urgere, quod usquam est;
Donec Bisbæni selecto ex ordine Patres
Apparent: Hi dictorum momenta reponunt
Atque animo menori rerum vestigia condunt;

Siqua

Et Reginæ MARIAE.

Siqua forte queant abstrusum educere verum :
Tum dirimunt litem, & quæ sit sententia, fantur.
Extemplo motus, animorum omnisque tumultus
Subsedit, remeantque ad rura in pace Clientes.
Non aliter quam cum diversi forte Liquores
Concurrunt, quos aut Hermes aut Lullius ingens
Miscuit in Phiala explorans, Illi intus iniquum
Connubium damnant, fremitumque iramque minacem
Concipiunt indignantes, dum Chimicus autor
Advertens odia, humorem jaculatur in ipsos
Pacificum, mollitque animos & temperat æstum.
Ni faciat, fragilem ingenti clamore cavernam
Disrumpant, secumque ferant, volvantque per auras.

O Patria ! o cœlum dulce ! o secura bonorum
Anglia, quæ Tu multa finu atque immensa recondis,
Dives Agro, dives generosi laude Metalli,
Cornipedumque acri ingenio, magnaue virum vi !
Non aliquid tamen ex istis tam pignore pulcro
Commendat gentem, aut Orbi præferre videtur,
Quam sacrum Imperii arcanum, quam justa regendi
Temperies, mistæque exacto pondere leges.
Haud Codex fama insignis, quem Cosmus Etrusca
Eruit è terra celatum, & nunc quoque servat
Mirandum hospitibus monumentum: haud alta Platonis
Pagina, vel magnus quas Tullius edidit olim
Ereptæ nobis chartæ, contendere possint
Legibus Angliacis, aut litem opponere contra.
Imprimis, ex quo vacuas Willelmus habenas
Assumfit Princeps: Qua Te, Willelme, Camœna
Ferre queam cœlo, vocemque extendere factis ?
Ut neque Lugdunum Batavum, neque Granta Britanna
Æqualem valeat calamo deducere versum ;
Quamvis huic alter Couleius, Grotius illi,
Grantæ Couleius, Lugduno Grotius adsit.

Franciscus Read,

ex Aula S. Edmundi.

G g

Inauguratio Regis GULIELMI

Gulielmus Tertius.

NYmphe modis pollens Numerorum, o Diva trophæis
Heroum comes affueta, & vietricibus armis !

O Virgo Thymbræa ! tuo si munere frondet
Laurea, Cæsareosque æternat palma triumphos :
Eia age fertorum spoliis redimita, labores
Aggredere Auriacos ; age qualis prima futuram
Spes famam promisit : adulto fænore messis
Quam crevit secunda : ut sceptra Britannica tradunt
Patresque, Proceresque, & non ignobile vulgus.

Nassovæ soboli patrios avulfit honores
Ingratus Belga, & nascentem in vertice laurum.
Senserat hoc Juvenis, tacitusque in corde volutat
Non sibi, sed Batavis metuens : subit ægra laborum
Belgia, & antiquæ vitanda opprobria fortis ;
Alvæ dira libido, jugumque immite Philippi.
Tum vero immortalis honos, monumentaque famæ
Auriacæ mentem accendunt ; Fredericus in armis
Siftit se coram, exuvii & pulvere campi
Lætus, sanguineus : qualis cum sterneret ulti
Spinolam, tardosque ageret violentus Iberos.
Inde pares stimuli, nec degener ira nepoti
Ardescit corda inspirans ; simulachraque fingit
Martia, venturas miscens sub imagine pugnas.
Jam furit impatiens, atque illi conscius æstu
Conceptique ignes glitcunt sub pectore, magni
Argumenta animi : primis nam Heroa sub annis
Jupiter excudens, pleno latice imbuit haustum
Æthereum, atque potenti indulxit munera flamma.

Pellaci contra fremit astu, & sibila jaëtat
Devittana domus, dubiique incendia motus.
Hinc fractas labi vires, & Belgica fata
Retro inclinare, inversamque evolvier urnam.
Arva premit Lodoicus, inexorabile ferrum
Cum senibus matres rapit, & circum oscula fætus.
Quis tamen, o Gradive Pater, ruet obvius hosti
Grassanti ? o veteres, ubi jam fiducia, Belgæ,
Nassovæ semper genti debenda, ruentum
Præfidiis regnorum, & tutelaribus armis ?
Illo pene die cecidisti Hollandia ; vindex
Sed prohibet Gulielmus, & armis fervidus instat,

Indig-

Et Regine MARIE.

Indignansque arcet Gallos : fortuna secundum
Pandit iter famæ, & sceptri præludia sancit.
Quis tibi Martis amor Batavum fortissime ? quales
Primitæ armorum, juvenique incanduit ardor ?
Testor Ameronæ silvas, lentoque fluentem
Gallorum tabo Utrecam, gravidasque paludes.
Exundasse iterum graviori flumine viâ est
Belgia, Neptunusque cruento horrescore campo.

Quid rurum Nassovus aperto Marte lacepsit
Gallorum turmas ? nusquam illi minus hostis
Adversari audet. Durassius impiger alveum
Nunc Mosæ medium, pavidus nunc tranat Aderam :
Mox redit inter rura, & cæco calle sequentem,
Hærentemque fugit. Stricto sic ense viator
Infestum vicos, atque implacabile Monstrum
Latronem urget: at ille ruit per devia faxa,
Perque lacus, dumosque, & eodem subdolus orbe
Acta refert vestigia; donec noctis amiça
Aut favet umbra, aut fidæ obscura silentia filvæ.

Sed juxta Alphenam dum fævis Galle, nivales
Et fossas super, atque adstrictas frigore moles;
Nequicquam solitos moliris lubricus astus
Artificemque fugam. Alata distantia glande
Terga premit Gulielmus, agitque volatile plumbum.
Tum vero glacies vasta sub mole ruentum
Et gremium labefacta, & multo evicta crûore
Laxatur, patulaque gemit divulsa ruina.
Gallos singultantes, dicere multa volentes
Unda trahit refluens circum; & quibus ira pepercit
Martia, corripit ulta, avidoque involvit hiatu :
Tum mane aspiceres (frigentibus undique stagnis)
Corruptamque nivem, & foedum misto aggere frigus;
Arma aliena humeris concreta, atque ense minacem
Ignoto dextram: video sparsum inde cerebrum
Et putrem faniem stricto canescere fluctu.
Arcta aliis rursum compage, & robore firmo
Offa gelu annexit: medio huic sub gutture collum
Interclusit hyems, & fluctus pendula subter
Membra lavat, vincasque caput supereminet undas,
Turpe & torvum inhians, manco ceu marmore vultus
Squallent Cæfarei; fulcis frons horrida, ruptæ
Fauces, arrectæque rigenti in vertice setæ.

Inauguratio Regis GULIELMI

Quin tu Nassovæ proles verissima gentis,
Henricum soboles, & Adolphi sanguinis hæres,
Abstineas bellis victor: satis imbre cruento
Florescit Laurus, satis ô tua tempora circum
Sudorque, & fumus commisto pulvere, fœdant
Impubesque genas, dubiam & lanuginis umbram.
Cinge comas hedera, tibi nunc Hollandus avitos
Submittit fasces, immortalesque secures.
Nil ultra Lodoicus agit, nisi furta, rapinasque
Et pretio spolia empta, inhonesti opprobria belli.
Sed luit ingentes pœnas, & damna rependit
Condeius: densas illi intra castra phalanges
Huc aggressus, & huc Gulielme impellis, & ipsum
Arduus evertis repetito turbine, septum
Silvarum latebris, magna & post valla latentem
Nequicquam: imbellis Gallo deferbuit æstus
Et cessit brevis ira. Velut cum pastor opaco
Aut saltu videt, aut exeso in pumice vulpem;
Cuspide proruit indignantem, & dira rudentem
Instigans: multo prorepit saucius ictu
Et plaga stimulante hostis fugit; atra crux
Signa fluunt, memorique rubescit semita tractu.
Haud secus occulto serpit Condeius ab antro
Et pariter confusæ acies. Sabia undique tabo
Arua tument, nemus & congesta cadavera sternunt
Vicinum: meffe insolita vineta laborant
Atque immaturum vestit nova purpura Bacchum.

Ergo jam pacem Lodoice, & jura coactus
Arcta petis, sanctaque adstrictum compede fœdus.
Sed quid vincla subis, si te caligine circum
Indutum eripiet, tenui subtilis amictu
Aut dolus; aut robur ruptis immane catenis?
Ecqua fides Gallo, dum fraudem Ignatia pubes
Vipereum inspirat, magicumque impune venenum?
O Batavis simul invisa, atque infesta Britannis
Progenies! fecunda malorum! præstet apertum
Seu scelus ante aras manifesto & numine coram
Moliri, aut sceleri fucatam intexere nubem.
Ut patria, ut vestris exarferat Anglia flammis!
Extremumque minata diem, quo conscientia motu,
Ingemuit, quales sensit treuinfacta labores!
Quam vestris actus furiis Jacobus, avitas

Amifit

Et Reginæ MARIÆ.

Amisit sedes, atque intractabile Sceptrum !
Sic visum est ; quanquam ô, nisi mens averfa fuisset
Confiliis Divum, non jam diademate nudam
Canitiem deplorasset, triftemque senectam :
Nec toties vagus, inque exhausta pericula missus
Fatorum imperiis, iterum perègrina petislet
Arua lubens exul. Quin parce ingrata querelis,
Parce Erato : vetuit sua Roma, atque impete cæco
Detorsit titubantem ; ignota per avia jussit
In præceps ruere, atque obliquo tramite labi.

Quas olim fortita vices, quam mœsta tuorum
Albion Annalum series, & fertilis ordo !
Te rapiunt curæ rursum, & ludibria casus
Ingrati ; quin tu cœlis absiste timendo
Indubitare : eadem vigilant tibi rebus in aperis
Cœlorumque fides, superumque æterna potestas.
Quam bene protexit Batavis sua jura, & Iberum
Servitium detrectantes defendit Elifa
Auguriis magnis, & non incauta futuri.
Siqua valet juncta affinis vicinia regni,
Si Batavos fortuna, & eadem temperat Anglos
Lance, urgetque pari socias discrimine terras :
Diva attolle caput ; jam te non longa manebunt
Tædia, nec tantos patieris inulta dolores.
En tibi non vanum tutamen, milite cinctus
Auriacus ! feruet mistum clamoribus æquor ;
Adventum testata Dei, cava littora circum
Clamores iterant, & læti murmura vulgi.
Fama inanax late increbrescit ; & ingruit horror
Prævius armorum : turpes formidine cedunt
Iræ atque infidiæ ; longo fugit intervallo
Ignati pecus, & stupidi, foedum agmen, Hyberni.
Salve invictæ Heros, ô tempestate cruenta
Spes nequaquam averfa ! O non indignus avorum !
Nusquam impar, nec tarda salus ! seu Belgia supplex
Præsentem, seu te cognata Britannia poscat.
Tu vero Angliadum lux, & certissima Divum
Progenies Gulielme, potens succurrere seculo,
Obnitique audax ! quas par defendere terras
Solus es, imperiis moderare, æternaque jura
Hinc, inde exerce : Tibi Diva Britannia spondet
Se dotem ; augustas tradit de vertice turres,

H h

Et

Inauguratio Regis GULIELMI

Et frameæ decus, & sceptri inviolabile pignus.
Talis ubi ad duras religatæ Brachia cautes
Andromedæ, manicas indignaque vincula Perseus
Exuerat: tutelæ nubit, & ipsa pericli
Fit virgo Munus; capit immortalia dona
Lætatus Victor, pretioque amplexus inhæret.

Quisquis ades Zeuxis, succum molire potentem,
Et pompas Gulielmi, & festas ordine scenas
Incipe, follennemque argutus pande triumphum.
Arte vagus prima ludat color Amphitriten,
Instabilesque undas: tum supra fluctuet ingens
Dorsa premens Batavum clavis. Sub pondere Nereus
Spumat, & attonitum natat inter cœrula vulgus,
Nereides, Tritones, & Inous Melicertes.
Crescentes Auftri vires, pelagique tumultum
Palantesque rates late, mortemque propinquam
Siftit Nube cava invectus Pater: æquora circum
Strata quies; pronæque volant ad littora Naves.

Haud procul hinc radio flagrante, & luce corusca
Insignis, lætos inter, Naslove, Britannos
Imperiis Aflurgis: eodem effulgeat arcu
Vincta Maria caput, similesque in vertice flammæ
Ardescant: ambo capiant gratissima Divum
Dona simul, populique preces; par flumine Nardus
Irroret crines errans; æqualia utrisque
Sceptra fluant auro, fluat auro purpura Vestis.
Sis Memor ô, calamisque cave, dum viva tabellis
Ora Mariæ audes, divinam & fronte Juventam:
Ut graditur Diva! ut gradienti gloria surgit!
Ne spirans nitor absit, & impar langueat umbra.
Quis jubar intemeratum oculorum, & lucida pinget
Tela, ignesque genarum, & non imitabile fulgur?
En Niveum decus! En pharetras arcuque potentes,
Alma Venus, Paphiique armamentaria regni!
Sic ubi Threiciis Virgo Latonia telis
Armata, Idalios saltus, aut Mænala lustrat
Venatrix: late demissi gratia crinis
Luxuriat, nec dum sociæ colla ardua tangunt.

Jam vausta Heroas doctus variare figura,
Nassovam gentem, & primæ incunabila famæ
Ordire: hinc fervens densa inter tela Philippus
Cumque suo Henrico frater Lodoicus inundent,

Et Reginæ MARIAE.

O quam Borbonio dispar! tabula inde capaci
Incedant Gulielmi, Othones, & Engilberti,
Divi, Semideique.

Exere quin artem, & labor indefessus Adolphum
Hinc atque hinc describat, Adolphum jura ~~facti~~ ^{volenti}
Germano dantem: Meritorum gloria fasces
Romanos illi indulxit; metuendaque Thraci
Virtus, Cæsareis adscripsit nomina fastis:
Illum admiranti similem, similemque frementi
Exprime: lætorum turba comitante nepotum
Usque tuens oculis Gulielmum, hasta indice monstret
Protensa: cognata fremunt simul agmina plausu,
Et blandis supra plaudit victoria Pennis.

Parte alia emergat Virgo rediviva, pudorem
Flamma genas suffusa, & castos afflet honores,
Pulchra, modesta: Illi nitidas circum aurea stringit
Vitta comas, nectuntque verendæ Insignia Mitræ.
Illa humeris innixa manum, cervice recumbit
Auriaca acclinis, cælestiaque oscula miscet.
Immani subter resupinam extende ruina
Ignati sobolem, vano molimine sursum
Murmura dira, iraque vomentem, atque atra venena.
Nempe premit vindicta, & pronam ferreus urget
A tergo nodus, rigidæque ex ære catenæ:
Tum bufo obscænus, serpentum & squamea proles
Ilia per fibrasque vagatur, & ubera lambens
Depasta; at Furiae luctanti & colla tumenti
Insultant, Stygioque informis Cerberus ore.

Si videas, Zeuxis, quas jam matura revoluent
Fata vices Gallis, Lodoicum pingue ruentem,
Sceptra caduca, labans diadema à vertice, Laurusque
Arentes: glauco exultas velatus amictu
Rhene Pater, laxis attollens corpora vinclis.

Quanquam etenim Angliadis ignavus pectora torpor
Infecit, nimiæque ingloria tædia pacis.
Tu tamen o Britonum spes! o Gulielme labantis
Imperiū ~~gator~~ cœpto ne parce labori,
Gallica castra inter sopitum excude vigorem
Angliacæ pubi, atque sepultas elice flammæ.
Jam video, haftati revirescit fama Britanni,
En robur vetus, Henrici & vestigia regni!
Henricus Patriæ vindex, Parisinaque terror

Inauguratio Regis GULIELMI Ec.

Mœnia circum, & adhuc Lodoico inamabile nomen.
Saturno sic Rege putris ferrugine tellus,
Atque inculta fitu cœpit squallefere; dumisque
Et scabie rugosa. Ut vero Jupiter arcem
Ascendit, venere artes, sua cura colonum
Exercet frugum inventrix, mox lucidus armis
Florescit miles: metuunt mortalia corda
Ultorem Jovis ignem, & inevitabile fulmen.

Jo. Whitfeld, A. M.

Coll. Mert. Soc.

F I N I S.
